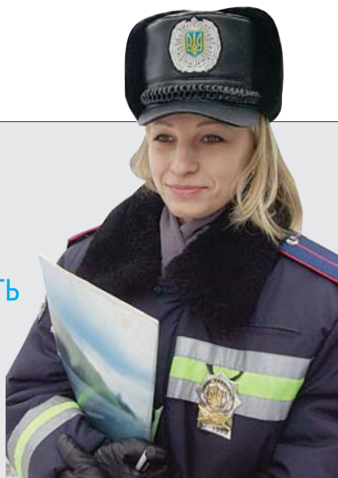

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

14 квітня — День працівників ДАІ

Анастасія Циба постійно проводить профілактичну роботу

▶ СТОР. 8

Від першої особи

Сучасна екстрена медична допомога — ознака цивілізованості країни

▶ СТОР. 17

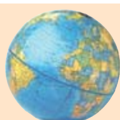
Проблема

Як скоротити шлях від сирітства до родини?

▶ СТОР. 19

№ 72 (5572) СУБОТА, 13 КВІТНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир РИБАК: «Треба розширювати взаємодію парламентських комітетів України і Росії»

11—12 квітня у Санкт-Петербурзі (Російська Федерація) в Таврійському палаці проходило 39-те засідання Ради Міжпарламентської асамблеї країн СНД.

Відкрила засідання і виступила з привітальним словом Голова Ради МПА СНД, Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентина Матвієнко. Вона привітала Володимира Рибака з обранням його на пост Голови Верховної Ради України і з тим, що він уперше бере участь у новому ранзі керівника українського парламенту в засіданні Ради МПА СНД.

▶ СТОР. 2

За роки незалежності створено чотири нові ракетні комплекси

Президент України Віктор Янукович і Прем'єр-міністр Микола Азаров привітали працівників ракетно-космічної галузі із Всесвітнім днем авіації та космонавтики.

«За роки незалежності вами збережено науковий, технологічний і виробничий потенціал, досягнуто повного циклу створення космічної техніки, що дало змогу разом з іншими країнами реалізувати низку міжнародних проектів», — заявив Віктор Янукович.

У свою чергу Микола Азаров відзначив високу інвестиційну привабливість української ракетно-космічної галузі. На думку Азарова, українське ракетобудування продовжує традиції його засновників. Він зауважив, що за роки незалежності створено чотири нові ракетні комплекси. Нагадаємо: в лютому Кабінет Міністрів затвердив загальнодержавну цільову науково-технічну космічну програму на 2013—2017 роки на 2,58 мільярда гривень.

Парламентська газета — абітурієнтам

На прохання абітурієнтів «Голос України» з 15 квітня розміщує на своїх сайтах golos. com.ua та golosukraine.com тести і відповіді на них з основних дисциплін. Це сприятиме успішній підготовці до зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО-2013) і вступу до омріяного вищого навчального закладу.

Тестові завдання, підготовлені фахівцями, максимально схожі на ті, які запропонують випускникам шкіл на тестових випробуваннях улітку.

Як нашій салямі потрапити в італійську піцу

Вихід українських м'ясопродуктів на зарубіжні ринки стає особливо важливим сьогодні, коли ми впритул наблизилися до підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Європейським Союзом. Наші виробники мріють про нові ринки збуту, а не сильних конкурентів, які прийдуть із Заходу. Однак самих мрій недостатньо. Нині експортувати до ЄС можна лише вітчизняну продукцію птахівництва, морську рибу та мед. Учора в Києві проблемам і перспективам експорту м'ясної продукції було присвячено I Всеукраїнську науково-практичну конференцію, організатором якої виступив Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи за підтримки Мінагрополітики і Держветфітослужби. Фахівці з цієї галузі намагалися з'ясувати, чого ж бракує українській ковбасі, щоб потрапити на обід європейцям?

▶ СТР. 6

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Виступає директор Державного НДІ з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи Анатолій Головко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЇ

Кримські музеї зібралися на Захід

«Золотий острів у Чорному морі» — під такою назвою відбудеться виставка експонатів кримських музеїв у Німеччині та Нідерландах. Захід проходитиме в два етапи: з 3 липня 2013 року по 19 січня 2014-го в Ландесмузеї (Бонн, Німеччина) і з 6 лютого по 28 травня 2014 року в Музеї Алларда Пірсона (Амстердам, Нідерланди).

Європа ознайомиться з артефактами з фондів Національного заповідника «Херсонес Таврійський», «Центральний музей Тавриди», «Бахчисарайський історико-культурний заповідник», «Керченський історико-культурний заповідник», «Ялтинський історико-літературний музей», а також Національного історичного та Одеського археологічного музеїв.

Виставка охопить більш як тисячолітній період історії Криму — від ранньої до середньої залізної доби (V ст. до н. е. — VI ст. н. е.), **передає наш власкор Андрій РАЗИЛО.**

Хімічний флагман іде з молотка

Дано старт приватизації флагмана вітчизняної хімії — ВАТ «Сумихімпром». Підприємство десятиліттями спеціалізувалося на випуску фосфатних добрив, двоокису титана та залізоокисних пігментів.

Основним претендентом на його придбання є відомий в Україні олігарх, який уже й так прибрав до рук більшість великих вітчизняних хімічних і титанових підприємств. Серед них, зокрема, Запорізький титаново-магнієвий комбінат, «Кримський титан» та інші, що забезпечували мільярдні надходження до держбюджету, **інформує наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

КОРОТКО

■ «Київенерго» попереджає: ям з окропом може побільшати через зсуви. Тому закликає громадян остерігатися провалів асфальту, дотримуватися правил безпеки в разі виявлення пари та витоків гарячої води на поверхню і не наближатися до них — **УНІАН.**

■ Україна в поточному маркетинговому році експортувала вже 20,2 мільйона тонн зерна — **РБК-Україна.**

■ У Києві на Хрещатику висадили перші 100 нових каштанів. Загалом тут планується посадити до кінця травня до 300 таких дерев — **УНІАН.**

■ У Миколаєві працювала секція Асоціації міст із питань освіти. Педагоги і керівники зібралися, щоб обговорити тему «Інновації в освіті», **інформує наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

У південних областях аграрії розпочали сівбу соняшнику й цукрового буряку — *АПК-Інформ*

Володимир РИБАК: «Треба розширювати взаємодію парламентських комітетів України і Росії»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У засіданні взяли участь керівники парламентських делегацій держав—членів МПА СНД. Валентина Матвієнко підкреслила, що вперше на засіданні Ради глав держав СНД 5 грудня в Ашгабаті вона виступила з інформацією про діяльність Міжпарламентської асамблеї держав—учасниць СНД. Вона заявила, що Рада глав держав СНД схвалила проведену роботу і запропонувала Міжпарламентській асамблеї продовжити діяльність з розвитку міжпарламентської взаємодії держав Співдружності в політичній, економічній, правовій та інших сферах. Голова Ради МПА СНД, Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентина Матвієнко доповіла про дату проведення неформальної зустрічі глав парламентів держав—учасниць СНД у Кишиневі 2013 року.

12 квітня в актовому залі парламентського центру Санкт-Петербурга відбулася Міжнародна парламентська конференція «Роль парламентських організацій у розбудові Європи без ліній поділу». Організатори конференції — Міжпарламентська асамблея держав—учасниць СНД і Парламентська асамблея Ради Європи. Перед учасниками конференції виступили Голова Парламентської асамблеї Ради Європи Жан-Клод Міньйон, Голова Ради МПА — учасників СНД Валентина Матвієнко, Голова Верховної Ради України Володимир Рибак та керівники парламентських делегацій країн СНД.

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Російській Федерації Володимир Єльченко, Голова Верховної Ради України Володимир Рибак, народний депутат України Сергій Гриневецький, керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук.

Голова Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентина Матвієнко.

Жан-Клод Міньйон, виступаючи в Санкт-Петербурзі, зазначив, що виповнюється 15 років від дня підписання Угоди про співробітництво між МПА СНД і ПАРЄ. Він виступив за подальше продовження взаємовигідного співробітництва і зміцнення міжпарламентських зв'язків між організаціями. «Ми можемо й повинні працювати разом, консультувати один одного з різних правових питань, щоб разом будувати спільний процвітаючий простір», — заявив глава ПАРЄ.

У ході асамблеї відбулося два пленарні засідання: «Роль парламентів у захисті й просуванні прав людини» та «Від недовіри до взаєморозуміння — роль парламентів». Під час дискусії виступали члени МПА СНД, представники ПАРЄ й міжнародні експерти.

Парламентарії країн СНД, які брали участь у роботі МПА, були присутні й на церемонії нагородження переможців 15-го міжнародного фестивалю російських театрів держав СНД і Балтії «Зустрічі в Росії», що проходив у Санкт-Петербурзі.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Наша країна ніколи не сприймала себе у відриві від Європи

ВИСТУП Голови Верховної Ради України Володимира Рибака на Міжнародній парламентській конференції «Роль парламентських організацій у побудові Європи без ліній поділу» (12 квітня 2013 р.)

Шановна Валентино Іванівно!

Шановний пане Голово Парламентської асамблеї Ради Європи! Шановні колеги!

Європа без ліній поділу, Європа, як єдиний демократичний і правовий простір — основна мета і головна місія Ради Європи. Цю мету, я впевнений, поділяють усі держави-члени Ради Європи, парламенти яких представлені на нашій конференції у Санкт-Петербурзі.

Україна та її населення ніколи не сприймало себе у відриві від Європи. Відчуття ментальної близькості, культурної, соціальної, етнічної та релігійної приналежності України до Європи складалося століттями, незважаючи на політичні режими і державні утворення, які змінювали один одного на її території.

Свій шлях інтеграції шукають і країни, які в минулому входили до складу СРСР. З набуттям незалежності почуття європейської приналежності України вступило в стадію усвідомленого оформлення в державну політику європейської інтеграції.

При цьому Україна розглядає інтеграцію з європейськими структурами та співробітництво в рамках СНД як два взаємодоповнюючих процеси.

Посильний внесок у побудову Європи без ліній поділу Україна робить у міжнародних парламентських організаціях, таких як Парламентська асамблея Ради Європи, Міжпарламентська асамблея держав-учасниць СНД, Парламентська асамблея ОБСЄ.

Ми розглядаємо свою участь у діяльності міжнародних парламентських організацій не тільки як майданчик для співробітництва між органами законодавчої влади різних країн, а й у більш широкому контексті загальноєвропейського міжпарламентського співробітництва. Взаємодія парламентів європейських держав у багатосторонньому форматі орієнтована на вироблення рекомендацій і прийняття рішень, спрямованих на побудову Європи без ліній поділу.

Наша міжнародна парламентська конференція дає хорошу можливість надати «нового дихання» взаємодії європейських держав, нову якість нашим взаєминам у парламентському вимірі.

Ми повинні визнати, що за очевидних досягнень європейської інтеграції її плоди поки що не стали загальним надбанням. Більшість інтеграційних проблем добре відомі учасникам конференції. Тому зупинюся лише на одній з них, яка вже кілька років залишається в центрі уваги українського суспільства.

Із чотирьох свобод, на яких ґрунтується Європейський Союз, у масштабах континенту залишається нереалізованою головний для європейця привілей — свобода переміщення людей без віз та інших обмежень. А без цього побудова Європи без ліній поділу так і залишатиметься благим побажанням.

Хочу знову привернути вашу увагу до того, що саме проблема віз і обмежень залишається, на нашу думку, найбільшою перешкодою на шляху усунення ліній поділу. Україна, як мені видається, свого часу показала конструктивний приклад іншим державам. Ми в односторонньому порядку скасували візовий режим для громадян ЄС, що дозволило європейцям без формальностей і проблем в'їжджати в Україну, як з туристичними цілями, так і для встановлення ділових контактів, розвитку взаємовигідного економічного співробітництва. Правильність такого підходу повністю підтвердив наш досвід прийому гостей футбольного чемпіонату Євро-2012.

Таврійський палац. Засідання Ради МПА СНД.

Зазначу, що ми високо цінуємо зустрічні жести з боку наших найближчих західних сусідів, які роблять серйозні кроки для лібералізації візового режиму для українських громадян.

Однак цих заходів вочевидь недостатньо. Питання має бути вирішено комплексно у масштабах всієї Європи. Саме тому пропоную обговорити можливість розробки за участю Парламентської асамблеї Ради Європи, Європейського парламенту, Міжпарламентської асамблеї СНД, а також національних парламентів європейських країн проекту Хартії безвізової Європи.

Побудові єдиної Європи без ліній поділу сприятиме й удосконалення принципів економічного співробітництва на континенті. Україна прагне системно трансформувати свою економіку, підвищити темпи її розвитку, помітно змінити якість життя і рівень добробуту населення, наблизити їх до стандартів високорозвинених країн Європи. Тому Україна зацікавлена увійти до зони вільної торгівлі з Європейським Союзом і, одночасно, на східному напрямку знизити митні бар'єри торгово-економічного співробітництва з державами Митного союзу.

Враховуючи важливість економічного співробітництва між державами-учасницями СНД і роль національних парламентів для його розвитку, ми пропонуємо провести в рамках МПА СНД низку круглих столів, присвячених проблематиці економічної інтеграції.

На завершення хотів би зазначити, що Україна готова активно працювати в інтересах розвитку міжпарламентських відносин європейських держав, спрямованих на побудову Європи без ліній поділу.

Дякую за увагу!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Проблема віз і обмежень залишається найбільшою перешкодою на шляху усунення ліній поділу

Щоб повернути віру в справедливість

Учора, перебуваючи в Одесі, заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський** (на знімку) **взяв участь у роботі виїзного засідання Комітету Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя.

Виступаючи під час слухань «Місце та роль Верховного Суду України в системі судів загальної юрисдикції», що відбулися в рамках засідання комітету, Руслан Кошулинський, **як повідомляє його прес-служба,** наголосив на актуальності порушених питань. Він зауважив, що «створення судової системи, яка забезпечуватиме справедливий розгляд справи, є необхідною передумовою реалізації ідеї правової держави».

Під час свого виступу Руслан Кошулинський звернув увагу на проблему катастрофічно низького рівня довіри громадян України як до влади загалом, так і до її судової гілки зокрема. «Впевнений, варто проаналізувати та узагальнити наслідки і здобутки тих кардинальних реформ, яких у 2010 році зазнало вітчизняне судочинство. Стою на тому, що реформування інститутів судової влади і системи її законодавчого забезпечення повинно проводитися в інтересах не конкретних суддів чи суддівських інституцій, а 46 мільйонів громадян, права і свободи яких покликані іменем України охороняти суди», — підкреслив політик.

Конкретизуючи проблеми, Р. Кошулинський зазначив, що сьогодні українські суди у більшості випадків підтримують сторону обвинувачення у кримінальному процесі, внаслідок чого в Україні надзвичайно високий рівень обвинувальних вироків. Він також звернув увагу на те, що задовольняються близько 90 відсотків позовів органів влади про заборону мирних зібрань. Політик додав, що такого роду рішення можуть прийматися з посиланням на норми законодавства УРСР, яке втратило чинність з ухваленням Конституції України. «Сьогодні до адміністративної та кримінальної відповідальності можуть бути притягнені автори листівок із написами, що не подобаються представникам влади», — наголосив Р. Кошулинський.

Заступник Голови Верховної Ради також звернув увагу на необхідність обговорення проблеми функціонування Верховного Суду України. «Інститут Верховного Суду повинен бути реформований з наданням йому ролі одного із ключових органів у системі стримувань та противаг та наданням йому реальних повноважень формування єдиної правозастосовної практики. Це необхідний крок для повернення довіри громадян до українського судочинства», — сказав політик.

Він висловив сподівання, що «найближчим часом будуть знайдені рішення між депутатами, суддями, науковцями, адвокатами та іншими правниками щодо реформування інституту Верховного Суду та запропоновано варіант змін до чинного законодавства України, який відповідатиме вимогам Конституції України та Європейській конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і влаштує як правників, так і український народ».

ДОСЛІВНО

Заступник Голови Верховної Ради Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ:

«Забезпечення справедливого та неупередженого правосуддя є необхідною передумовою існування України не тільки як інвестиційно привабливої країни, а і як держави, яка поважає кожного громадянина та готова надати йому гарантії захисту власних прав».

ОФІЦІЙНО

Повідомлення

Повідомлення про Декларацію Литвина В. М. про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Загальна сума сукупного доходу Литвина В. М. за 2012 рік становить 987943 гривні. З них — 242880 гривень заробітна плата, 539565 — дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, авторська винагорода, 205498 гривень — дивіденди по депозитах.

У дружини Литвин Т. К. загальна сума сукупного доходу становить 10191345 гривень. До неї входять заробітна плата — 185698 гривень, дохід від продажу нерухомого майна (будинку та елінгу) — 10000000 гривень, дохід від передачі в оренду земельного паю — 5647 гривень.

Литвин В. М. має у власності автомобілі: Тойота/Лендкрузер 2008 року випуску з об'ємом двигуна 5663 куб. см; ГАЗ-21 1962 року випуску з об'ємом двигуна 2445 куб. см.

Литвин Т. К. володіє автомобілем Крайслер/Крузер 2007 року випуску з об'ємом двигуна 2429 куб. см.

Сім'ї належить квартира площею 259,8 кв. м.

Литвин В. М. володіє земельною ділянкою загальною площею 4698 кв. м, а також гаражем (18 кв. м).

Дружина має за спадком земельний пай площею 9,56 га і володіє нежилим приміщенням площею 25,5 кв. м.

Сума коштів на рахунках у банках в Литвина В. М. становить 4819803 гривні, в дружини — 10658987 (з них 10 млн. гривень — від продажу нерухомого майна у 2012 році).

* * *

Відповідно до законодавства України народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Олійник Володимир Миколайович подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 209 158, 80 грн., у тому числі заробітна плата — 196 429,72 грн. Дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 736 800,00 грн.

В. Олійнику належать дві квартири площею 17 та 34 кв. м, гараж площею 18 кв. м. У власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта перебувають: земельна ділянка площею 2333 кв. м, житловий будинок площею 486,5 кв. м, квартири площею 17 та 68 кв. м.

У власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта також перебувають легковий автомобіль Toyota Land Cruiser 200 VX (об'єм двигуна — 4461 куб. см, довжина 4950 см), 2012 року випуску, катер Buster XXL Mercury Verado 150 (об'єм двигуна 1732 куб. см, довжина — 6 м 35 см), 2011 року випуску.

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах становить 220 000,00 грн., номінальна вартість цінних паперів — 10, -20 грн. Фінансові зобов'язання декларанта: утримання майна — 68 400 грн., інші витрати — 10 700 грн.

Спортивні об'єкти залито асфальтом

Фактично у столиці України незабаром поняття «спортивна секція» чи «спортивний гурток» зникнуть з лексикону, вважає народний депутат Микола Томенко. Для прикладу такого підходу до спорту він навів історію з реконструкцією НСК «Олімпійський», коли для будівництва зони гостинності навколо стадіону, де відбулося декілька фуршетів для високий гостей та чиновників, було знищено та залито асфальтом низку спортивних об'єктів, які свого часу відвідували тисячі молодих людей.

«На сьогодні немає ані проекту, оприлюднених кошторисних витрат, ані закладених у бюджеті грошей на відбудову знесених олімпійських об'єктів, не кажучи вже про якісь нові спорткомплекси, обіцяний Музей спорту, антидопінговий центр тощо. Очевидно, заасфальтований майданчик на місці, де була зона гостинності під час Євро-2012, чекає на багатого інвестора для будівництва розважального комплексу», — припустив Микола Томенко.

«А тому, з одного боку, Генеральній прокуратурі варто було би провести розслідування такого факту неефективного використання бюджетних коштів на облаштування тимчасової «зони гостинності» і хибності ліквідації спортивних об'єктів навколо НСК «Олімпійський». А з другого, громадськість Києва має домогтися від влади виконання її обіцянок та будівництва на цьому місці некоштовного спорткомплексу з платним входом, а доступних спортивних об'єктів для можливості відвідування їх усіма киянами», — вважає народний депутат.

Ще однією проблемою є руйнування музею «Київська фортеця», яка межує з територією НСК «Олімпійський», як зазначив М. Томенко **(на знімку)**. Представники музею повідомили, згідно з планом облаштування «зони гостинності», мали бути проведені укріплювальні роботи на території, яка межує з музеєм «Косий капонір». У результаті роботи не були доведені до кінця, вали руйнуються, а в музеї погіршилися показники температурно-вологого режиму, що спричиняє руйнування пам'ятки.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сподіваємося на зону вільної торгівлі з Грузією

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Учора голова Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції Григорій Немиря провів зустріч із заступником Голови парламенту Грузії Георгієм Барамідзе.

Як розповів в інтерв'ю «Голосу України» Г. Немиря, сторони говорили про парламентську співпрацю. Адже Грузія і Україна належать до регіону східної Європи і мають схожі амбіції, зокрема, хочуть максимально наблизитися і поглибити свою співпрацю з Європейським Союзом. «Ми говорили про можливість прогресу в тому, щоб цей рік, незважаючи на всі очевидні труднощі, став успішним для громадян обох країн, оскільки стратегічна орієнтація України на Європейський Союз відкриває нові можливості», — зазначив голова профільного комітету та додав, що задоволений зустріччю.

У свою чергу Г. Барамідзе підкреслив, що Україна залишається стратегічним партнером. «Незважаючи на те, що знаходимося в опозиції, ми підтримуватимемо уряд Грузії у поглибленні відносин з Україною у торговельній, культурній, економічній, енергетичній сферах та у прагненні європейської інтеграції нашої держави і сподіваємося на успіх обох країн на саміті у Вільнюсі», — підкреслив він.

Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Валентин Наливайченко також провів зустріч із заступником Голови парламенту Грузії Георгієм Барамідзе.

Зокрема, В. Наливайченко зазначив, що в комітеті підтримують прагнення України в листопаді у Вільнюсі підписати Угоду про Асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС, а також зону вільної торгівлі з Росією. У контексті цього, за його словами, дуже важлива позиція парламенту Грузії щодо вільної торгівлі з Україною. «У цьому питанні, як і у вільному пересуванні громадян, а також планів з ЄС в особі нашого комітету маєте союзників», — зауважив народний обранець та додав, що одним із пріоритетів є безвізовий режим громадян.

Також із заступником Голови парламенту Грузії Георгієм Барамідзе зустрівся голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки й оборони Володимир Литвин. Під час зустрічі сторони обговорили налагодження взаємодії парламентів двох країн на рівні структурних підрозділів та обмінялися думками про ситуації, які нині відбуваються в країнах. Оскільки, за словами В. Литвина, Україна і Грузія переживають схожі проблеми і перебувають у транзитному стані від однієї системи до іншої.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

На суд — ні, на побачення — так

Учора зранку до Центральної клінічної лікарні №5 до ув'язненої Юлії Тимошенко прибули Юрій Луценко та народні депутати України Олександр Турчинов, Арсеній Яценюк, Арсен Аваков, Сергій Пашинський. Вони зайшли до лікарні о 10.42, пообіцявши журналістам прокоментувати згодом своє побачення із засудженою.

«Відповідно до закону, Тимошенко звернулася до ДПС, і вони зобов'язані надати можливість зустрітися з нею. Учора Державна пенітенціарна служба України зробила заяву, що Тимошенко звернулася до них з приводу зустрічі з Луценком, Турчиновим і зі мною», — заявив А. Яценюк. Але ДПС напередодні повідомила й про те, що експрем'єр Юлія Тимошенко відмовилася від доправлення її до Київського районного суду Харкова, де саме на 12 квітня було призначено засідання суду у справі ЄЕСУ, але при цьому призначила побачення зі своїми однопартійцями.

За планом опозиціонерів, акція «Вставай, Україно!» мала стартувати в п'ятницю о 15.00 у центрі Харкова. Учасники акції збиралися пройти ходою від пл. Рози Люксембург до площі Руднєва, до будинку Апеляційного суду Харківської області, де мало відбутися засідання суду.

Загалом до міськради надійшло 11 заявок на акцію «Вставай, Україно!» від п'яти районних організацій «Батьківщини», партії «УДАР», ВО «Свобода».

Харківська міська рада виступила проти акції опозиціонерів. У результаті Окружний адміністративний суд прийняв рішення заборонити ходу і мітинг опозиції в Харкові. Міськрада пропонувала перенести акцію на вихідні, мотивуючи тим, що заявленим маршрутом проходить 28 автобусних маршрутів, близько 200 одиниць автомобільного транспорту, чотири трамвайні маршрути, не кажучи вже про напружений рух по одному з головних транспортних коридорів міста — Московському проспекту, контактної електричної мережі електротранспорту, яку необхідно відключати під час проведення таких заходів. На що опозиція відповіла так: оскаржувати рішення суду опозиціонери не будуть, але подадуть нове повідомлення до міськради про проведення акції.

Станом на вчора 13.00 представники опозиції так і перебували на дев'ятому поверсі в лікарні «Укрзалізниці», чекаючи на зустріч з Юлією Тимошенко.

Як заявив журналістам народний депутат України Арсен Аваков, тюремники тягнуть час для того, щоб позбавити лідерів опозиції, які приїхали до Харкова, можливості взяти участь у всеукраїнській акції «Вставай, Україно!» перед будинком Апеляційного суду Харкова.

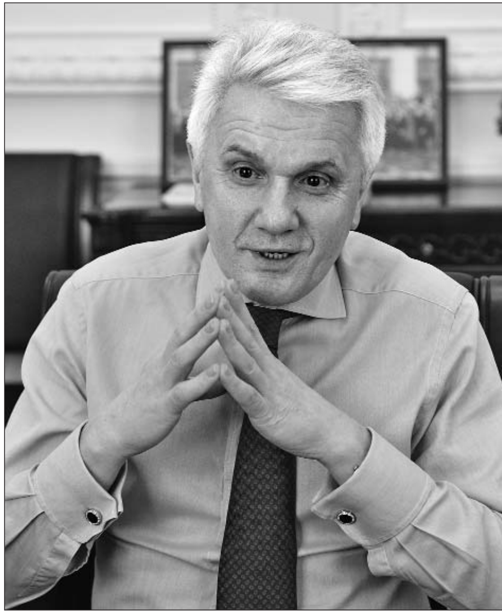
Микола КОСИЙ.

Харків.

Володимир ЛИТВИН: «З'єднати розірвані вузли сьогодні багатьом не цікаво, бо приваблює війна»

ХТО Є ХТО: ПРЕДСТАВЛЯЄМО ГОЛІВ КОМІТЕТІВ

Екс-голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН, звісно, не потребує представлення. Однак оскільки він нині обіймає посаду голови парламентського Комітету з питань національної безпеки та оборони, ми вирішили не обійти його увагою в традиційній рубриці «Голосу України» та відверто порозмовляти з В. Литвином про нинішній парламент та його бачення сучасних політичних процесів.

Тепер можна розмірковувати, не перебуваючи на розпеченій пательні

— Володимире Михайловичу, як змінилося ваше життя відтоді, як перестали обіймати посаду Голови Верховної Ради? Без цієї високої посади — вам гірше, складніше чи легше, комфортніше?

— За великим рахунком, мало що змінилося, оскільки, як і кожна небайдужа людина, я переймаюся тими самими проблемами, що відбуваються в Україні, у Верховній Раді. Сказати відверто — часто-густо приміряєш події на себе, думаєш, як вчинив би у певній ситуації. Але є великий позитив у тому, що тепер можеш спокійно розмірковувати, не перебуваючи на розпеченій пательні. Маю на увазі місце Голови Верховної Ради. Бо в парламенті змінилася розстановка сил, немає переконливої більшості. Об'єднати і утримувати опозицію набагато простіше, аніж більшість. Опозиція консолідується на негативі, на негативному ставленні до влади, до процесів, що відбуваються у країні. А більшість треба згуртувати на конструктиві — прийнятті рішень, які виявлять свою сутність та позитив, можливо, лише в майбутньому. За таких обставин дуже складно приборкати політику правом — тобто ввести всі політичні процеси у правове річище.

Водночас, оцінюючи події в українському парламенті, треба, очевидно, дивитися на проблему парламентаризму ширше. Сьогодні парламенти присутні практично в усіх країнах — у 190 зі 193. Однак парламент далеко не завжди означає те, що країна є демократичною. Без демократії парламенти існувати можуть, але демократія не буде жити без парламенту. І оскільки більшість людей вважають, що в основу діяльності влади має бути покладена воля народу, то найбільші вимоги концентруються на парламентах. Він — найпублічніший інститут, покликаний уособлювати, віддзеркалювати і забезпечувати формулювання й погодження інтересів нації, виробляти стратегічні підходи до розвитку країни. А зробити це доволі непросто, особливо в наш складний непередбачуваний час, коли світ увійшов у смугу невизначеності. Водночас люди вимагають більшого доступу до влади, мають у цьому плані завищені очікування. А неспроможність влади відповідати на них підриває людську віру у владу. І це добре проглядається на українських реаліях, особливо з огляду на те, що Верховна Рада перебуває в такому тривалому безглуздому блокуванні.

— Нині під час погоджувальних рад та пленарних засідань ви висловлюєте власну позицію щодо Регламенту та розвитку політичних подій. Чи прислухаються до вашої думки? Чи лише спостерігаєте збоку?

— Треба менше давати порад, а просто осмислити своє життя та свою роботу. Адже скільки людей — стільки думок. Я один раз висловив пропозиції щодо того, як треба організовувати нашу спільну роботу. Але надалі намагаюся не нав'язувати свою лінію і своє бачення процесів, які відбуваються в Україні. Тим більше, що на погоджувальній раді домінують лідери політичних фракцій, і коли доходить до голів комітетів, інтерес до такого зібрання спадає, як у журналістському середовищі, так і відчутна втома членів погоджувальної ради. За таких умов не варто кричати у порожнечу.

Коли не знаєш як вийти, треба виходити через вхід

— Поглиблення протистояння у парламенті вже називають розколом. На ваш погляд, як можна вийти із ситуації, що склалася?

— Коли не знаєш, як вийти із ситуації, що склалася, треба виходити через вхід. Як зайшли, так і треба виходити. Я дійшов висновку, що сьогодні вмовляння, пошук компромісу — це розв'язання проблеми на короткий проміжок часу, оскільки блокування стало важелем, який дозволяє часто-густо притиснути іншу частину сесійної зали. Це силовий аргумент, до якого вдаються найчастіше, оскільки не вміють вести діалог. Аналізуючи причини того, чому в нас так відбувається, чому не можемо відбутися як країна, чому у нас не може відбутися парламентаризм, коріння їх бачу значно глибше, аніж у небажанні певних депутатів і лідерів політичних фракцій знайти прийнятні рішення. Проблема в тім, що ми досі живемо за класовим принципом, сформульованим ще Сталіним наприкінці 20-х років — з утвердженням соціалістичних засад посилюватиметься класова боротьба. Перефразовуючи цей вислів, можна сказати: по мірі розвитку України, як незалежної держави, посилюється політичне протистояння. І саме воно є такою собі підоймою державного будівництва. Майже всі дії відбуваються за принципом: якщо ти не зі мною, то проти мене і ти мій ворог. У своїй сторінці в Фейсбуці я опублікував декілька рядків із вірша Максиміліана Волошина «Громадянська війна», які точно відображають наш стан. Мої заклики до діалогу, до круглих столів не сприймаються, політики не вміють поступатися чимось, щоб досягти більшого. Відтак вихід один — неухильно діяти так, як того вимагає Конституція, а щодо Верховної Ради — ще і за Регламентом, який є законом. І читати Регламент треба так, як у ньому написано, а не як хочеться.

— Що ви можете сказати про 4 квітня?

— Судячи з усього, процес легалізації за українськими лекалами уже пішов, оскільки низку законів, прийнятих на засіданні поза межами Верховної Ради, направлено на підпис Президентові. А оскільки перешкоджання діяльності Верховної Ради триває уже довго, шукали вихід, щоб прорвати блокаду. Знайшли той, що знайшли. Якщо суворо дотримуватися Регламенту, то він передбачає, що треба на засіданні Верховної Ради на Грушевського, 5, у сесійній залі прийняти рішення про проведення засідання парламенту в іншому місці, оформити це постановою, підписати її, оприлюднити, повідомити, де проводитиметься засідання, підготувати і провести його. До речі, так було зроблено у 1999 році, коли Верховна Рада постановою прийняла рішення про проведення засідання парламенту в Палаці культури «Україна» для складання присяги новообраним Президентом України. У 2000 році під час «оксамитової революції» одразу пішли в Український дім і там проголосили себе Верховною Радою, також стверджуючи, що це легітимно.

Я не збираюся далі дискутувати з цього приводу, бо крапку може поставити лише один інститут — Конституційний Суд. Разом з тим, якщо ці закони будуть підписані Президентом, вони будуть легітимними. При цьому треба розрізняти два терміни — легітимність і суспільна довіра. Якщо представники опозиції вимагають переголосування цих законів, то до своїх вимог вони могли б додати практичну дію: відповідно до статті 48 Регламенту Верховної Ради, якщо депутат вважає, що було порушено процедуру та Регламент при прийнятті закону, він може оголосити про це головуючому на засіданні або протягом двох днів подати відповідне звернення і проект відповідної постанови. Голова Верховної Ради тоді не матиме права до розгляду цього питання в сесійній залі підписувати відповідні закони. А оскільки цього не було зроблено, роблю висновок, що, власне, і опозиція не була зацікавлена в блокуванні легалізації законів, прийнятих на Банковій. Для неї очевидно вигідніший сам процес — бути при ділі, при роботі, мати можливість таврувати нинішню владу. Хоча це питання можна було перевести у правову площину. Мені здається, що з правової точки зори було б усе бездоганним, якби у сесійній залі, навіть заблокованій, було проголосовано рішення про перенесення роботи Верховної Ради в інше місце.

— Тобто щоб депутати проголосували у сесійній залі руками?

— Чому руками? Система «Рада» діє. Але вчинили так, як вчинили, і треба не зациклюватися на цьому питанні, а публічно визначитися, що Верховна Рада має працювати і приймати рішення. Регламент повинні поважати усі, а не вчити один одного регламентних норм.

— Якщо блокування парламенту триватиме, чи вважаєте ймовірним його достроковий розпуск? Якщо так, то яким шляхом?

— Подальше блокування втрачає сенс, бо це вже виглядатиме як фарс і викликатиме ще більше роздратування людей вже на адресу опозиції. Потенціал блокування абсолютно вичерпаний. Тим паче, що розпуску Верховної Ради не хочуть усі. Коли усі говорять про ймовірне дострокове припинення повноважень Верховної Ради, то насправді це означає, що всі цього дуже не хочуть. Парламент повинен демонструвати відповідальність.

Контрактна армія — не панацея

— У нинішньому скликанні ви очолили парламентський комітет з питань національної безпеки та оборони, хоча ви людина цивільна. Чому саме цей комітет? Чи не тому, що двоє ваших братів — військові?

— Про це говорять, але не тому. Очолив би інший комітет — також знайшли б про що говорити. Скажу відверто: очолив те, що запропонували. І я вдячний, що так склалося, оскільки в комітеті працюють люди з величезним досвідом — колишні прем'єр, міністр оборони, глави адміністрацій, генерали і водночас молоді люди, які увірвалися у велику політику. І здоровий консерватизм у поєднанні з ідеалізмом і максималізмом дозволяє розраховувати на гарний результат. А сфера безпеки сьогодні охоплює всі сфери нашого життя: скажімо, проблеми охорони здоров'я, якості продуктів харчування та води — це також ключові питання безпеки держави.

— Очолюваний вами парламентський оборонний комітет, чи поставили перед собою за мету здійснити щось таке, що не встиг або не зміг зробити минулий парламент в сфері оборони та безпеки? Скажімо, щоб відбувся перехід на контрактну армію.

— Сьогодні потрібно приймати оновлені документи загальноконцептуального характеру. Необхідно мати об'ємне бачення того, що очікує весь світ, і як ми будемо вмонтовані у цей світ, чи здійснюватимемо політику вестернізації — тобто копіювання західного досвіду, про що постійно говоримо, чи враховуватимемо і національні особливості України. Не можна надалі розглядати Україну лише з точки зору її минулого, тих періодів, коли нас гнобили, винищували, бо це звужує історичну перспективу для країни і сіє зневіру в молодих поколінь. Маємо сформувати чітке бачення викликів, загроз і проблем, які поставатимуть перед нами.

— Ви вже внесли законопроекти на цю тему?

— Було б дивним і наївним ставити питання про внесення законопроекту. Взагалі нам варто обмежити кількість законопроектів і перестати оцінювати роботу депутатів за кількістю поданих прожектів. Я не обмовився — прожектів. Майже 80 відсотків законопроектів — це політичні маніфести, які за великим рахунком жодного відношення до серйозної законодавчої ініціативи не мають. Вироблення стратегічних документів — це загальнодержавна проблема, якою повинні займатися величезні колективи. А завдання нашого комітету — через серію комітетських слухань, круглих столів напрацьовувати підходи до стратегічних документів.

Ось ви згадали за контрактну армію. Комітет неодноразово реагував на поспішні непродумані заяви, що вже в цьому році не буде призову на службу. Контрактна армія — не панацея, а просто один із способів комплектування армії. І він аж ніяк не означає, що матимемо професійну армію. По-перше, треба дати відповідь на ключове запитання: чи є приклади у світі, коли професійна армія ефективно захистила свою країну? Найманці далеко не завжди готові захищати свою країну аж до самопожертви. По-друге, яка нам потрібна армія? Сьогодні називають різні цифри — то 70 тисяч, скоротивши армію більш як вдвічі, то 100 тисяч. Треба також врахувати, що Україна заявила про свій позаблоковий статус. Якими мають бути Збройні Сили, якщо держава не має парасольки у вигляді НАТО чи іншої? Сьогодні назвати певну цифру може кожен, навіть невіглас. Але спочатку треба проаналізувати, як розвиватиметься багатополюсний світ. Країни-лідери досягають складних домовленостей, домагаються вироблення механізмів стримування і противаг між собою. А за рахунок кого вони досягатимуть таких домовленостей? Чи не ділитимуть світ на сфери впливу? Чи немає потенційної загрози, що Україна буде віднесена до сфери впливу тієї чи іншої держави-лідера? Потрібно заглянути за горизонт, а не діяти методом тику, проголошуючи новації під настрій. При комітеті сформована група позаштатних консультантів з числа фахівців безпекової сфери, на рекомендації яких ми також будемо опиратися. А загалом треба розуміти, що сьогодні виклики для України лежать переважно у внутрішній площині, а не зовнішній.

Політика роботи за будь-яких обставин є незапитаною

— Нині ви позафракційний депутат. Ви залишатиметеся позафракційним упродовж всього скликання нинішнього парламенту?

— Я одразу задекларував свою точку зору, адже обирався як мажоритарник. Нещодавно мав годинну зустріч із Прем'єр-міністром, викладав йому питання, які потребують вирішення та уваги з боку центральних органів влади, оскільки Полісся — значною мірою обділений край, до якого не завжди була належна увага з центру. На жаль, Полісся ніколи не мало позитивного лобі у Києві. Навіть більше — депутати, вихідці Житомирщини, або які обиралися на Житомирщині, демонструють дивовижну розбалансованість та невміння сконсолідуватися, щоб проводити рішення, такі потрібні для краю.

— А у вас нині є така можливість у парламенті — бути лобістом Полісся? Чи досі маєте «входи» у високі кабінети?

— Я увесь час живу інтересами поліського краю. До речі, всі мої помічники працюють на території округу. Зви-

Потрібно заглянути за горизонт, а не діяти методом тику, проголошуючи новації під настрій

чайно, певні можливості залишилися, іноді ще телефонні трубки знімають і розмовляють. Хоча на частину листів отримую формальні відписки. Часто складається враження, що людина, яка писала відповідь, взагалі не розуміє механізмів і не знає законів. Скажімо, у Новоград-Волинському є медичний коледж, який належить до комунальної власності області. Коледжу передано ряд приміщень, які раніше належали Міноборони. На їх реконструкцію потрібні кошти. Я неодноразово звертався до Мінфіну та Мінекономіки, щоб за програмами регіонального розвитку передбачили фінансування. Отримую відповідь: на місто виділено таку-то суму субвенцій і з цих коштів можна реконструювати приміщення коледжу. Тоді як за законом забороняється виділяти субвенції на установи, організації, які не належать до комунальної власності міста.

— Ви досі є лідером Народної партії? Яка її доля, відколи партія перестала мати свою фракцію у Верховній Раді?

— Народна партія лише один раз мала свою повноцінну фракцію у парламенті. Вона існує, хоча на останньому засіданні політвиконкому ми констатували, що партія перебуває у кризі, що нам потрібно це критично осмислити. Я усвідомлюю свою відповідальність, як і розумію, що та політика, яку сповідує партія від свого заснування, на превеликий жаль, сьогодні є малозапитаною. Бо це політика роботи за будь-яких обставин. Вона, як і політика на порозуміння, на з'єднання розірваних суспільних вузлів сьогодні багатьом не цікава. Приваблюють війна, застосування фізичної сили і видовища.

— Що нині відбувається у парламенті — війна чи видовище? Адже, кажуть, якщо історія повторюється, то спочатку у вигляді трагедії, а потім — фарсу.

— Видовища, які камуфлюються під війну. Якщо сьогодні займатися практичною роботою, то це рівнозначно втраті рейтингу. На жаль, люди підтримують за войовничі вигуки, гасла, звинувачення. Нині можна звинуватити у будь-чому будь-якого політика чи політичну силу і ніхто не відповідатиме. Понад те — це розглядають як вияви свободи і демократії. У парламенті не відчувається бажання демобілізовуватися з виборів, хоча після них уже минуло чимало часу. Причина очевидна — політики заряджені на президентську кампанію і намагаються підтримувати войовничими гаслами та риторикою. І, судячи з усього, це дозволяє утримувати зайняті позиції. Але, за великим рахунком, — це шлях в нікуди.

«Тепер я скромніший у бажаннях»

— А ви не готуєтеся до президентської кампанії?

— Ні. Перефразовуючи відомі слова, скажу: я тепер скромніший у бажаннях. Треба бути, по-перше, реалістом. А, по-друге, коли воно не твоє, то не твоє.

— За вами досі ходить охорона. Від кого вони вас охороняють? Це державні чи приватні охоронці?

— Це — державна охорона. Згідно із законом, протягом року людині, яка була Головою Верховної Ради, забезпечується державна охорона. Так що залишилося небагато.

— Ви колись хотіли написати книгу про події в парламенті. Ще не пишете?

— Про події в парламенті не збираюся писати книги, йдеться про новітню історію України, насичений і цікавий період, особливо в розрізі ключових політичних персонажей і політичної масовки.

— Тепер зможете відверто розказати про події, свідком яких були?

— Не можна видавати власні оцінки та вердикти щодо живих людей. Об'єктивної історії взагалі не буває. Адже людина викладає події та факти, проводячи їх через себе. Це можна буде зробити з часом.

Я постійно думаю над тим, яким має бути підручник з історії. Особливо з огляду на те, що історія поставлена на ідеологічні рейки і дедалі більше перетворюється на політичний інструмент. До кінця року вийде перероблене 8-ме видання підручника з історії України, хоча мені дуже не хочеться в ньому доводити події до сьогоднішнього дня. І водночас, сподіваюся, буде видано хрестоматію з історії України.

— Недавно ви освоїли нову сферу спілкування — соціальні мережі, зокрема, Фейсбук. Як вам віртуальне спілкування в Інтернеті? Чи вже особисто освоїли комп'ютер?

— Пишу я сам. Колись, під час виборчої кампанії, написали за мене, і я до цього часу не можу відмитися. Пишу все від руки, мені лише допомагають перенести написане на комп'ютер. Скажу відверто — не від доброго життя пішов я в соціальні мережі: сьогодні відчуваю довкола себе частокіл, ізольованість. Нікуди не запрошують. З невідомих причин, а мені — відомих, журналісти при зустрічах ховають очі.

— А коло друзів не зменшилося?

— Друзів багато не буває, особливо у моєму віці. Залишилися близькі люди, з ними намагаюся зустрітися на вихідні, поспілкуватися, разом відвідати книжковий ринок на Петрівці, богослужіння, випити не тільки кави, обмінятися думками про те, про що не поговориш із політиками. З політиками дуже важко говорити, бо будь-яка розмова стає сеансом виливання жовчі. До всього цього до багатьох повернулося ще й таке явище, як страх.

Мені ж особливо приємно спілкуватися з людьми з академічного та вузівського середовища, для мене це вкрай потрібне інтелектуальне «підживлення». Хоча є і великі розчарування в тих, кого свого часу «робив» у житті, але які вкотре від тебе, м'якo кажучи, відвернулися і оперативно присягнули іншим. Але така сувора закономірність нашого життя, і я з цього приводу намагаюся не «впадати в нерви». Все одно життя і правда переможуть, як зараз перемагає весна.

Інтерв'ю взяла Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРОЕКТ
Вноситься
Кабінетом Міністрів України
М. АЗАРОВ
« » 2013 р.

На розгляді в Комітеті Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації перебуває проект закону про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі» (реєстр. № 2142 від 31.01.2013 р.), внесений Кабінетом Міністрів України.

У процесі попереднього аналізу цієї законодавчої новели стало зрозуміло про неоднозначність її сприйняття у суспільстві.

З метою грунтовного вивчення думки населення щодо доцільності вказаного законопроекту комітет вважає за потрібне опублікувати його текст в газеті «Голос України».

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про захист суспільної моралі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 14, ст. 192) такі зміни:

1) у частині першій статті 2 слова «спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері культури та мистецтв» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури»;

2) у частині першій статті 8 слова «за наявності позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі, і» виключити;

3) частини сьому і восьму статті 9 викласти в такій редакції:

«Реєстрацію кіно-, аудіо- і відеопродукції, що має обмеження глядацької аудиторії, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії. Відомості про реєстрацію такої кіно- і відеопродукції включаються до державного реєстру фільмів.

Реєстрацію спеціалізованих засобів масової інформації сексуального чи еротичного характеру здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації друкованих засобів масової інформації.»;

4) у частині першій статей 11 і 12 слова «за наявності позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі і» виключити;

5) у статті 13:

частину другу виключити;

у частині сьомій слова «позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі на кожен вид такої продукції,» виключити;

у частині восьмій слова «позитивного висновку Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі,» виключити;

6) частину першу статті 15 викласти в такій редакції:

«Державний нагляд за додержанням вимог цього Закону та законодавства у сфері захисту суспільної моралі в межах своїх повноважень здійснюють центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізацію державної політики в інформаційній та видавничій сфері, сфері культури, охорони здоров'я, освіти і науки, державної митної справи, Міністерство внутрішніх справ України, Генеральна прокуратура України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення.»;

7) статті 17-19 виключити;

8) частини другу і третю статті 20 викласти в такій редакції:

«Ініціювати проведення експертизи мають право державні і громадські організації, фізичні та юридичні особи, виробники і розповсюджувачі продукції, що звернулися з офіційним зверненням.

Для проведення експертної оцінки та одержання висновку щодо відповідності продукції вимогам законодавства подаються заява, продукція сексуального чи еротичного характеру та платіжне доручення про оплату проведення експертизи.».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Людина високого обов'язку

З ЮВІЛЕЄМ!

Завтра, 14 квітня, виповнюється 70 років від дня народження відомого і авторитетного політичного, державного і громадського діяча, народного депутата України трьох скликань Анатолія Олексійовича Мокроусова (на знімку).

Народився Анатолій Мокроусов у простій і працьовитій сільській сім'ї. Після навчання у середній школі два роки трудився слюсарем Київського комбінату штучного волокна, три роки служив у лавах Радянської Армії, успішно закінчив Київський технологічний інститут легкої промисловості.

Отримавши престижну спеціальність інженера-хіміка-технолога, Анатолій Мокроусов з 1970 року працював помічником майстра, начальником зміни на рідному підприємстві. Бере активну участь у громадсько-політичному житті колективу, молоді трудівники обирають його секретарем комітету комсомолу.

З 1973 року працює на Київському виробничому об'єднанні «Хімволокно» — начальником цеху, заступником начальника відділу. Молодого комуніста обирають заступником секретаря, секретарем парткому підприємства. Таке виробниче загартування у передових колективах міста допомогло йому в подальшій партійній і депутатській діяльності. З 1984 року Анатолій Олексійович Мокроусов — другий секретар, а за три роки — перший секретар Дніпровського райкому Компартії України міста Києва. З 1988 року очолює Ватутінську районну партійну організацію, його обирають головою районної ради депутатів трудящих.

У березні 1990 року виборці Троєщинського виборчого округу м. Києва обирають Анатолія Олексійовича народним депутатом України дванадцятого (першого) скликання, він працює членом Комісії мандатної і з питань депутатської етики. Через два роки у зв'язку з тим, що Президент України призначає його своїм представником у Ватутінському районі, він складає свої депутатські повноваження. Згодом його призначають головою цієї районної державної адміністрації.

У наступний період Анатолій Олексійович Мокроусов — народний депутат України третього (1998 — 2002 рр.) і четвертого скликань (2002 — 2006 рр.), працював членом Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування. Разом з іншими народними обранцями йому вдалося внести серйозний внесок у зміцнення законодавчої бази держави. З його ініціативи багато зроблено для виконання численних наказів і побажань виборців.

Так склалося, що у своїй напруженій трудовій біографії Анатолій Олексійович працював у ролі першої офіційної особи ще й у третьому столичному районі — як голова Деснянської райдержадміністрації. І всюди показав себе людиною високого обов'язку, скромною і доброзичливою, відповідальною за доручену справу. Кожна посада була для нього не службою, а служінням людям. Він залишив у серцях і в пам'яті жителів цих лівобережних районах хороший слід, особливо у здійсненні модернізації і реформаторських перетворень у виробництві, у зведених промислових, житлових і культурно-спортивних новобудовах, за що отримав почесне звання «Заслужений будівельник України».

Зрозуміло, що 70 років життя — це солідна пора змужніння, мудрості, досвіду. І зараз у Анатолія Олексійовича є фізичні сили і здоров'я, нестримне бажання працювати, завжди бути корисним людям. Тож він і тепер на бойовому трудовому посту, для нього не існує такого поняття, як тривалість робочого дня, вже тривалий час очолює раду директорів національної мережі будівельно-господарських гіпермаркетів «Епіцентр», яка забезпечує країну всіма необхідними матеріалами і є одним з найбільших платників податків України.

За видатні здобутки перед державою і народом України Анатолій Олексійович Мокроусов нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «За заслуги» третього ступеня, медалями «За трудову відзнаку» і «Ветеран праці» та іншими високими відзнаками. Звичайно, сюди можна віднести ще й тисячі подяк від жителів і виборців Києва, яким він щиро допоміг у скрутну хвилину корисною порадою і добрим вчинком.

У ці квітневі дні друзі і знайомі, рідні і близькі гаряче поздоровляють вельмишановного Анатолія Олексійовича Мокроусова зі знаменним ювілеєм, який для нього є головним і радісним святом, і від усієї душі бажають йому постійного творчого натхнення, нових плідних досягнень у роботі, сімейного щастя і добробуту, міцного здоров'я і довгих років життя.

З ювілеєм Вас, дорогий Анатолію Олексійовичу!

Іван ГАВРИЛИШИН.

Прокуратура Рівненської області відстояла у суді право власності на квартири 26 сімей з міста Костополя, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

За розпорядженням адміністрації міста у Дніпропетровську припинено постачання тепла до житлових будинків у зв'язку з підвищенням середньодобової температури. Лікарні, пологові будинки, дитячі садки та школи опалюватимуться до 15 квітня — *УНІАН*

Як нашій салямі потрапити в італійську піцу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На вітчизняних виробників м'яса чекає складний період, бо найближчим часом вимоги до якості їхньої продукції зростатимуть. Причому стосуватимуться нововведення не лише тих, хто планує опановувати західні ринки, а й тих, хто продає ковбаси й м'ясо на стіл українцям. Причина банальна — якість такого товару поки що не витримує критики.

Ковбасна небезпека

«На жаль, ми частіше звертаємо увагу на те, що нам завозять, але майже не говоримо про те, що виготовляємо самі, — розповів директор Державного НДІ з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи Анатолій Головко. — Минулого року інститут провів 54242 дослідження харчової продукції підприємств міста Києва. Аналіз виявив немалий відсоток результатів (особливо з мікробіології), що свідчать про неякісну або й небезпечну продукцію». Крім того, за словами фахівця, досліджуючи товари наших м'ясопереробників, основним показником, що не відповідає державним стандартам України (ДСТУ), виявилася масова частка вологи, жиру та хлористого натрію.

Водночас державні органи нагляду за контролем якості продуктів не збираються сидіти склавши руки, просто констатуючи плачевний стан справ. Цього року буде розроблено законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо безпечності харчової продукції», пообіцяла заступник голови департаменту ветеринарної медицини Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України Ольга Семенчук. Мета змін — нарешті запровадити європейські стандарти. Крім того, за її словами, 2013-го планують ввести нову систему контролю небезпечних речовин у харчових продуктах — ХАССП, яку використовують у багатьох країнах, зокрема США.

Якість ще підтвердити треба

Нові, жорсткіші, правила на ринку м'яса в результаті вигідні всім, вважають експерти. Покупці отримають безпечний товар, а виробники стануть більш конкурентоспроможними. Однак для виходу на західні ринки і цього замало. Необхідні, зокрема, акредитовані лабораторії, які зможуть підтверджувати якість продукції. У Державному НДІ з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи переконують, що і тут уже робляться перші кроки.

«Серед усіх випробувальних лабораторій України, які займаються дослідженням харчових продуктів тваринного походження, лише наші мають міжнародну акредитацію, — зауважив Анатолій Головко. — Наприкінці минулого року інститут вперше в Україні був акредитований німецьким агентством DAkkS на діагностику 24 інфекційних захворювань за допомогою 41 методу. Це дуже важливий прецедент для виробників м'яса, які прагнуть вийти на західні ринки».

Утім, дорога до європейського столу не буде простою. Як розповів один із фахівців, який виступав на конференції, звичайна піца складається з 31 інгредієнта, на які є понад сто регулюючих документів у різних країнах Європи. Тож вітчизняні експерти радять починати вивчати європейські правила вже сьогодні, бо завтра доведеться за ними грати.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учасники наукової конференції.

ДО РЕЧІ

За даними Держстату, в січні—березні в Україні вироблено 785,4 тисячі тонн м'яса — на 7,4% більше, ніж у першому кварталі 2012 року.

Підпільні продукти постачали навіть у супермаркети

У цілковитій антисанітарії виготовляли ковбасні вироби в одному з цехів під Тернополем. Продукцію не маркували, на ній не було інформації ні про її склад, ні про виробника. Нічого не відомо і про походження сировини. Тим не менше, ковбаси потрапляли не лише в невеликі крамнички, а й у супермаркети. Налагодив виробництво 37-річний приватний підприємець. Співробітники податкової міліції вилучили продукції та обладнання для її виготовлення на загальну суму понад 200 тисяч гривень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Підозрюють, що пожежа на шахті сталася через нелегальний видобуток вугілля

Гірничорятувальники вже тиждень ліквідовують пожежу на шахті «Лісова» в Торезі. Це закрите вугільне підприємство входить до складу Державного підприємства «Донвуглереструктуризація» і працює в режимі водовідливу, відкачуючи воду і запобігаючи затопленню виробки діючих шахт. Загорілося у гірничих виробках у ніч із 5 на 6 квітня. За словами заступника командира 6-го воєнізованого гірничорятувального загону Євгена Жарікова, у момент виявлення диму, який тягнувся зі старих закритих виробок, під землею працювало двоє робітників, які обслуговували водовідливні установки. Гірників оперативно підняли на поверхню, а на шахті виконали реверс головного вентиляційного струменю — для видалення продуктів горіння і припинення надходження кисню до осередку загоряння.

Однак подолати загоряння поки що не вдалося. За припущенням фахівців, горить дерев'яне кріплення, тому полум'я поширилося дуже швидко. Ситуація ускладнюється тим, що до вогнища загоряння бійці-гірничорятувальники пробитися не можуть через обвалення. Вже відбулося кілька технічних рад за участі фахівців Міністерства енергетики і вугільної промисловості, обласної державної адміністрації, Державної воєнізованої гірничорятувальної служби, Держгірпромнагляду, а також учених. Якщо водовідливи на «Лісовій» припинять роботу, сусідні діючі шахти, у тому числі найбільше вугільне підприємство Тореза — шахта «Прогрес», отримають приток води до 300 кубометрів на годину.

Причин виникнення аварії поки що не називають. Проте є цікава деталь: у момент загоряння під землею працювало не лише двоє офіційно працевлаштованих робітників підприємства, а й нелегальні копачі. У профспілці працівників вугільної промисловості України повідомили, що в 2004 році Фонд державного майна продав два стволи шахти, розташовані неподалік промислового майданчика підприємству ТОВ «Вітрен». Ця компанія займається видобутком вугілля на малих шахтах Тореза та Сніжного. Але новий власник не зумів оформити дозвільні документи, споруди стояли без охорони, і в шахті почався незаконний видобуток вугілля невідомими особами. Саме від підпільних гірників уперше надійшла інформація про аварію. Паливо видобували на глибині 440 метрів.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Молилися у серці Африки

Українські миротворці, які виконують завдання Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго, взяли участь у богослужінні православного храму міста Бунія, що належить до Олександрійського патріархату. Метою цього заходу стало налагодження дружніх стосунків між представниками православ'я різних континентів та поліпшення взаєморозуміння між українськими миротворцями і місцевим населенням.

Хоча богослужіння тут проводиться французькою, для українців стала знаковою сама можливість помолитися у серці Африки, у храмі, який було зведено ще 1947 року. Як зазначили помічник командира 18-го окремого вертолітного загону з релігії Віктор Парандюк та настоятель храму на честь святителя Миколая Чудотворця архімандрит Тимофій Нтумба, такі братні візити для українців та місцевого населення дуже важливі, бо дають змогу краще пізнавати одне одного.

Віктор ШУБЕЦЬ.

На знімку: спілкування після богослужіння у Бунії.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На Буковині буде пором через Дністер

Біля дорожнього моста в селі Атаки (Хотинський район), який нині перекритий, курсуватиме пором.

Як розповів заступник голови Чернівецької ОДА Василь Бурлака, пором уже готовий: «Це військова переправа. Її використовуватимуть не для загального потоку машин, а лише для екстрених перевезень. Бо утримання поромної переправи дуже дороге — майже мільйон гривень на місяць. А в області на це грошей немає».

Також з міста Бар Вінницької області приїхали військові, щоб оцінити можливість встановлення понтонного моста. Це питання поки що на обговоренні.

Сергій СУЛИМА.

Будівельники зекономили на школах та лікарнях

У Нетішині податківці викрили будівельну компанію, яка під час ремонту таких об'єктів соціальної інфраструктури, як школи, дитсадки та лікарні, використовуючи кримінальні оборудки, ухилилася від сплати до казни майже шести мільйонів гривень податків. Отримавши бюджетні кошти, шахраї вдалися до маніпуляцій з бухгалтерською звітністю, у фінансових документах з'явилися штучні валові витрати на оплату віртуальних послуг від підприємств-фантомів, що існували лише на папері та були зареєстровані на підставних осіб у різних містах. Насправді роботи виконували лише нетішинські будівельники.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ЦИФРА

Майже 3200 тонн шкідливих речовин викинули в атмосферу підприємства Севастополя за минулий рік. Майже половина — це «внесок» в екологію виробництв центрального Ленінського району. З розрахунку на одного жителя городяни за цей час одержали майже вісім з половиною кілограмів шкідливих викидів.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

За землю вторгували понад мільйон

На Рівненщині активізувався ринок земель несільськогосподарського призначення — цьогоріч для організації підприємницької діяльності вже продали 26 земельних ділянок, виручивши за них понад мільйон гривень. Відтак територіальні громади мають кошти на розвиток. Фахівці Держземагентства в області поновлюють нормативно-грошову оцінку земель, оскільки від цього залежить не лише їхня ціна, а й розмір орендної плати. Саме завдяки господарському підходу щороку місцеві бюджети наповнюються інтенсивніше, сказав перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко. Торік від продажу ділянок несільськогосподарського призначення надійшло 19,8 мільйона гривень, що на 2,3 мільйона більше, ніж 2011-го.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Київрада хоче ввести заборону на посипання сіллю Хрещатика — УНІАН

На «Інгульському» підняли прапор

Перебуваючи разом з Президентом України з робочим візитом у Миколаєві, віце-прем'єр-міністр А. Вілкул підняв український прапор на першому в Україні днопоглиблювальному судні «Інгульський».

В урочистій церемонії **(на знімку)** також взяли участь міністр економічного розвитку і торгівлі І. Прасолов, міністр інфраструктури України В. Козак, директор ДП «Дельта-лоцман» А. Голодницький і перший заступник голови ОДА Г. Ніколенко. Можливості судна незабаром випробують під час реконструкції Бузько-Дніпровського каналу.

«Це — інфраструктурний проект загальнодержавного значення. Його реалізація можлива тільки за наявності таких спеціалізованих суден, як «Інгульський», — заявив Олександр Вілкул.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Не лише погода винна

Лише за 10 квітня підрозділи ДСНС відкачали в Житомирській області з місць приватної забудови понад півтори тисячі кубометрів води. А всього цієї весни вже здійснено близько 250 виїздів на ліквідацію наслідків підтоплень, відкачано із садиб та будівель більш як 40 тисяч кубометрів води.

Звернення по допомогу надходили з різних міст і районів Житомирщини. Щороку від водопілля потерпають і мешканці приватної забудови обласного центру — Мальованки, Мар'янівки, Крошні. З тієї садиби, що **на знімку**, воді взагалі нікуди діватися. Щоб відкачати її, рятувальникам довелося прокласти півкілометра рукавів.

Як зазначають фахівці, підтоплення нерідко спричинені захаращенням каналів, штучних і природних дренажних систем. Хаотична забудова, забиті сміттям водовідвідні канали не дають талим водам безперешкодно відходити із садиб.

Олексій КАВУН.

Фото автора.

Прикриваючись укріпленням берегів, вивезли тисячі тонн гравію

Тоді, коли чи не вся територія Івано-Франківщини балансувала на межі великого паводку, з берегів річки Прут 800 заходами вантажівок протягом десяти днів вивезли щонайменше 20 тисяч тонн гравію.

Завантажені доверху машини потрапили в поле зору правоохоронців на березі річки в селі Шепарівці Коломийського району. Там працювали три одиниці спецтехніки та шість вантажівок «Вольво», кожна з яких за один раз може перевезти від 25 до 30 тонн піщано-гравійної суміші. Працівники прокуратури, враховуючи нинішню ситуацію із загрозою підтоплення населених пунктів, які розташовані в низинах русел річок, відразу розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 240 КК України — порушення правил охорони або використання надр.

Коментуючи цей факт, заступник прокурора області Олег Кіпер сказав, що видобуток відбувається без відповідних дозвільних документів. Точніше кажучи, застукані на гарячому особи показали папери, де було вказано, що копалини вибирають з метою берегоукріплення. Але вже попередньо встановлено, що гравій вивозити для будівництва торгового центру в Коломиї.

Наразі завантажені машини вилучено і вони перебувають на арештмайданчику. Також встановлюють осіб, які організували незаконний видобуток корисних копалин, та матеріальні збитки, завдані довкіллю. Згідно із санкціями вищеназваної статті їх може бути позбавлено волі на термін до двох років або ж оштрафовано на суму від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Вода й далі наступає

До максимальних показників наближається водопілля на Волині. На всіх водотоках області щодоби рівні піднімаються на 1—26 сантиметрів. На заплавах перебувають води Прип'ять, її приток та Західного Бугу. Позначок підтоплення окремих населених пунктів досягла Прип'ять у Ратнівському, Стохід — у Любешівському, Стир — у Луцькому та Маневицькому районах. Повеневими водами підтоплено понад п'ять тисяч сільгоспугідь, 11 господарських будівель, є загроза підтоплення п'яти житлових будинків у селах Заріка і Пожіг Любешівського району.

Оскільки вода в річках області й далі піднімається, в окремих населених пунктах Ратнівського, Старовижівського, Ковельського, Любешівського, Маневицького районів можливе досягнення та перевищення позначок затоплення будинків і господарських споруд. Подібна загроза є й у прирічковій частині Луцька.

Негативні наслідки водопілля були б значно більшими, якби в області вчасно не підготувалися до наступу стихії.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Виходили пораненого лебедя

У селі Костянтинівка, це поряд з Мелітополем, під час зимового перельоту один із лебедів зачепився за лінію електропередач і з пораненим крилом упав на город однієї з сільських садиб.

Добре, що птах потрапив до хороших людей. Спочатку лебідь-шипун сичав навіть тоді, коли його намагалися нагодувати. Господарі садиби про потерпілого повідомили фахівців Приазовського національного природного парку. Ті сказали, що птах має всі шанси видужати, проконсультували, чим годувати, і попрощалися до весни.

Тим часом шиплячий птах скоро змінив гнів на милість і почав радісно вітати господарів під час годування. Коли прийшла весна, співробітники природного парку відвезли лебедя на берег Молочного лиману і випустили його поряд з лебединою зграєю, яка тут зупинилася, і наглядають за ситуацією, сподіваючись, що птах невдовзі не лише приб'ється до «колективу», а й знайде собі пару.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

На трасі державного значення Мукачеве—Рогатин водіям через ями доводиться рухатися зі швидкістю 20—30 км на годину, маневруючи між вибоїнами. Уночі їхати цією дорогою взагалі небезпечно.

Закарпатська область.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...розігнали студентський бордель

У Чернігові правоохоронці прикрили студентський бордель. За 500 гривень 20-річні студентки одного з вишів надавали клієнтам сексуальні послуги. Їхня звідниця розміщувала в Інтернеті оголошення, а дівчата з незаможних родин в орендованій квартирі зустрічалися з тими, хто міг заплатити. Оперативники відділу боротьби з торгівлею людьми та злочинами проти моралі управління карного розшуку УМВС у Чернігівській області під час рейду вийшли на звідницю, а потім — і на її підлеглих. Нині розпочато кримінальне провадження.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

...«Міс Ужгород» взялася за благодійність

«Міс Ужгород-2013» Анастасія Костич **(на знімку)** збирається допомагати дітям, які нездужають на цукровий діабет і онкологію. Красуня вже продала подарунки, отримані під час конкурсу (зокрема, відеокамеру і поїздку країнами Європи). Виручені кошти має намір віддати хворим дітям. Дівчина також сподівається на підтримку всіх небайдужих.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане Ужгородським прес-клубом.

...спекулянти грають на цінах

Після стрімкого здешевлення цукру в Херсоні до 5,1 гривні за кілограм, так само стрімко ціни почали й зростати. Городяни вражені: у дрібнооптових магазинах, де вони звикли затарюватися крупами, борошно і солодким продуктом, протягом всього лише двох днів вартість цукру збільшилася до 5,5 гривень! Причому це відбулося одночасно в торговельних точках різних фірм, через що споживачі підозрюють трейдерів у антиконкурентній змові. Але комерсанти стверджують — жодної змови. Просто відпускні ціни синхронно підняли виробники з двох причин: по-перше, держава також збільшила їх для закупівлі цукру до держрезерву, а по-друге, ринок реагує на сезон підвищеного попиту, коли підприємства-переробники починають створювати резерви сировини для виготовлення варення, соків та джемів з ранніх сортів фруктів та ягід.

Однак заходи державного регулювання ринку убезпечили херсонців від іншої напасті — сезонного підвищення роздрібної ціни на борошно, що завжди розкручується саме навесні. Уже в лютому, коли намітилися перші ознаки подорожчання, посередницькі структури швиденько назамовляли на елеваторах значні партії пшеничного борошна і засипали ним сховища, очікуючи, коли воно подорожчає, і можна буде добре заробити на його перепродажі. Аж тут Аграрний фонд України вийшов на регіональний ринок з інтервенціями і забезпечив борошном за фіксованими цінами п'ять місцевих хлібозаводів — найбільших покупців цього стратегічного товару. Тож розчарованим перекупникам довелося поспіхом викинути в роздрібну мережу свої запаси. Ще й оголосити на борошно 10-відсоткові «великодні знижки», стимулюючи попит. Адже якщо залежане борошно швидко не розберуть, воно й зіпсуватися може.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Літак Ан–70 — головна розробка державного підприємства «Антонов» для військової промисловості — може позбутися основного замовника. Міноборони Росії, яке збиралося закупити 60 Ан–70, може замінити його новою моделлю Іл–476. *Про це пише «Комерсант–Україна» з посиланням на анонімне джерело*

МВФ не може спрогнозувати терміни виділення чергового кредиту Україні за програмою «stand by». Як повідомив представник МВФ в Україні Макс Альєр, «остаточних домовленостей немає. І невідомо, коли буде видано кредит», — *«Українські новини»*

Панове, заспокойтеся. Північна Корея блефує

Останніми днями «ньюсмейкером» світової політики є Північна Корея та її новий лідер Кім Чен Ин. Його погрози знищити ядерною зброєю ледь не півсвіту, включно з «американськими імперіалістами», стали причиною нечуваного міжнародного ажіотажу. США, Японія, Південна Корея вже привели в підвищену бойову готовність війська та протиракетні системи. Свою стурбованість висловлюють Китай та Росія — фактичні союзники пхеньянського режиму, закликаючи його «охолонути». Вчора до Сеула прибув американський держсекретар Джон Керрі, який тиснутиме на Китай, щоб той, у свою чергу, дотиснув та заспокоїв неслухняного Кіма. Навіть великий симпатик північнокорейських лідерів Фідель Кастро застеріг від зростання напруження на Корейському півострові, порівнявши теперішню ситуацію з «ракетною кризою» 1962 року.

Втім, не всі авторитетні оглядачі та експерти так панічно сприймають ситуацію, що склалася в цьому світовому регіоні. Лунають і тверезі голоси, до яких, на нашу думку, треба прислухатися. Пропонуємо до уваги читачів виклад статті, днями надрукованої в газеті **«Нью-Йорк таймс»**. Її автор — російський професор Андрій Ланьков, відомий спеціаліст з корейської проблематики, який довгий час живе в Південній Кореї та викладає в Сеульському університеті.

Північна Корея є маленькою диктаторською країною зі збанкрутілою економікою, але її лідери надзвичайно полюбляють маніпулювати світовою громадською думкою, вважає російський науковець. Останніми тижнями ми в черговий раз стали свідками успішного застосування ними своєї майстерності.

Сили-силенну іноземних журналістів, продовжує далі автор, було направлено до Сеула, щоб готувати репортажі про зростаючу напругу між двома Кореями та про можливу війну. Втім, після прибуття до південнокорейської столиці їм дуже важко знайти хоч одного південного корейця, охопленого панікою. Насправді більшість мешканців Сеула не звертають жодної уваги на войовничі заяви сусіди. Тобто — стурбованість останніми подіями в регіоні зростає в міру віддалення від Корейського півострова.

Такий спокій та байдужість південних корейців зрозуміти неважко: вони багато разів вже переживали подібні «кризи», розуміються на логіці дій Пхеньяна, усвідомлюючи, що Північна Корея навряд чи колись реалізує свої жахливі погрози.

Люди, які твердять про неминучість війни, рідко задаються таким питанням: який зиск отримають лідери Північної Кореї, розв'язавши війну, яку майже напевно програють протягом тижнів або й днів? Навіть якщо їм вдасться завдати ядерні удари по Японії, Сполучених Штатах чи Південній Кореї (а це ще велике запитання, адже у Пхеньяна нема надійних систем доставки), вони не уникнуть нищівної поразки. Навпаки, застосування ядерної або іншої жахливої зброї напевне спровокує аналогічні кроки у відповідь, які знищать у вогні тих, хто приймає рішення в північнокорейській столиці.

Доволі поверховими є твердження, йдеться далі у статті, що ці лідери — нерозумні, а їхні рішення — незбагненні. Північна Корея зовсім не схожа на теократію, керовану фанатиками, які проповідують винагороди в потойбічному світі.

Насправді нема жодної причини думати, що молодий північнокорейський диктатор Кім Чен Ин прагне до самогубства: добре відома його любов до баскетболу, піци та інших життєвих задоволень. Те саме стосується і його радників: тих хто спромігся вижити у візантійській політичній атмосфері Північної Кореї та полюбляє коштовні речі й добре бренді.

Ба, більше: в останніх подіях нема нічого незвичайного, вважає Андрій Ланьков. За останні два десятиліття Північна Корея неодноразово здійснювала провокаційні ядерні випробування та ракетні пуски, обіцяла перетворити Сеул на «море вогню». Нещодавно вона оголосила вихід з перемир'я 1953 року, яким було покладено край кровопролиттю, але не самій корейській війні. Військові навчання за участі США та Південної Кореї було названо актом війни. Минулого вівторка північнокорейська влада порадила іноземцям у Південній Кореї шукати сховища або виїжджати з країни, бо, мовляв, Корейський півострів невдовзі буде охоплений ядерною війною. Цього разу загроза пролунала гучніше, втім у ній вбачається лише одна реальна зміна.

Прискіпливий погляд на північнокорейську історію дає змогу зрозуміти, пише автор, чого хочуть досягти пхеньянські лідери своєю майже сміховинною войовничою риторикою. Їхнє прагнення — нагадати світу, що Північна Корея існує, а її лідери є ірраціональними та непередбачуваними. Створення такого загрозливого іміджу є дуже важливим для пхеньянського режиму, який протягом минулих двадцяти років дуже вправно вдавався до політики дипломатичного шантажу. Шантаж завжди спрацьовує краще, коли самих шантажистів сприймають як ірраціональних та непередбачуваних.

Жорстока правда полягає в тому, що влада Північної Кореї сподівається отримати більше допомоги від оточуючого світу. Останнім часом вона стала дуже залежна від Китаю, а отже, шукає нових спонсорів.

Пхеньянські лідери уважно читають свою «історичну книгу». 1994 року, після тривалого напруження через прагнення Північної Кореї мати власну ядерну зброю, Сполучені Штати погодилися постачити в цю країну нафту та легку воду для реакторів в обмін на обіцянку Пхеньяна відмовитися від прагнень мати згадану зброю. Пізніше, у 2002 році, виявилося, що Північна Корея не відмовилася від програми збагачення урану, і наступні чотири роки режим Кімів не отримав жодної американської допомоги. Після ядерного випробування 2006 року Сполучені Штати знову пообіцяли значні поступки в очікуванні, що на Півночі остаточно припинять створювати ядерну зброю. Не дочекалися.

Автор переконаний, що історія має повторитися і за декілька тижнів ситуація заспокоїться. Північнокорейські ЗМІ розкажуть своїм громадянам, що могутня Народна армія та стратегічний геній нового молодого лідера змусили наляканих американських імперіалістів відмовитися від планів захопити Північ. Тим часом пхеньянські дипломати увійдуть у контакт зі своїми закордонними колегами з метою отримання необхідної допомоги та політичних поступок.

Іншими словами: робиться бізнес, звичайний для Корейського півострова. Скоріше за все, коли ситуація охолоне, з'являться аргументи для надання лідерам Північної Кореї потрібної їм допомоги в обмін на певні поступки з їхнього боку.

Поки що, наголошує професор Сеульського університету, не треба сприймати їхню фальшиву войовничість за чисту монету. Тому він дає таку пораду мешканцям Нью-Йорка та Вашингтона: заспокоїтися й брати приклад з сеульців.

Підготував Ігор ЩЕНКО.

Фото з сайту CNN.com

14 квітня — День працівників ДАІ

Інспектор — очима дітей

У співробітників ДАІ — мужня та почесна професія. Вони оберігають від злочинних зазіхань мир і спокій співвітчизників, їхнє життя, здоров'я та майно, постійно захищають інтереси держави і суспільства. Хоча водії не надто полюбляють зустрічі з вартовими доріг, однак визнають: без них на дорогах був би суцільний безлад. Але якими жертвами правоохоронцям це дається? Через що вони переступають?

Майже у кожного інспектора є власна родина, яку вони безмежно люблять. Однак через відповідальну роботу мають залишати свої справи і виконувати свій обов'язок перед громадою. А як реагує на це сім'я? Що постійно повинна відповідати мама дитині на запитання "де тато?", коли його терміново викликали? Утім, насправді, рідні не ображаються на них, бо розуміють, що це свідомий вибір професії. І ми, діти працівників ДАІ, вирішили сказати все, що думаємо з цього приводу, та підтримати найрідніших людей у своєму житті. Адже побажання дитини, мабуть, — найкращий подарунок у це свято, який тільки може бути. Нащадки міліціонерів дуже пишаються своїми батьками і цінують їхню працю.

Святослав Бзенко:

— Я ставлюся позитивно до професії тата і навіть пишаюсь ним. Уважаю, що він робить благородну справу — захищає наше рідне місто, де ми живемо. І, звичайно, мені це подобається.

А от вартовим доріг, які мають донечок, доводиться не так солодко, адже уваги тата не завжди вистачає:

Вікторія Громницька:

— На запитання «чи подобається мені те, що мій тато — міліціонер?» я не можу дати чіткої відповіді. Дивлячись, з якого боку розглядати цю професію. Подобається тим, що він захищає життя інших людей, і це дійсно викликає в мене повагу до його роботи. Кожного дня трапляється багато аварій, люди травмуються, а деякі навіть помирають. І завдання міліції — захистити та попередити біду. А не подобається тим, що тато дуже відданий своїй роботі. І вважаю, що в наш час це дуже рідкісне явище. Я пишаюся ним, але бракує його уваги. Можливо, це залежить саме від людини, від її ставлення до роботи, але ті «нічні виклики» на службу запам'ятаються надовго.

Марина Лопушин:

— Якщо у мене була б можливість обрати професію татові, напевне, обрала б кращу, спокійнішу. Бо хотілося б частіше бачити його вдома — не знервованого та не заклопотаного. Але все-таки дуже пишаюся, коли відповідаю на запитання, хто мій тато, — «працівник ДАІ».

Тож найголовніше для наших батьків — це наша підтримка, повага, розуміння та любов. І тоді вони працюватимуть ще з більшим завзяттям. Переконані, що завдяки відповідальному ставленню до службових обов'язків, вмінню долати труднощі й за умови всебічної підтримки з боку суспільства та родини співробітники ДАІ з честю виконають поставлені завдання із зміцнення законності та правопорядку в країні. Бажаємо вам щастя, міцного здоров'я, родинного тепла та затишку, успіхів у службі, здобутків в ім'я України.

З любов'ю ваші діти!

Інформаційно-творче агентство «ЮН-ПРЕС».

На знімку: інспектори ДАІ міста Києва під час чергування.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

З усіх існуючих шляхів цей — найкращий. Перевірено досвідом

— Польща не може нав'язувати свою позицію Україні, українці мають самостійно зробити вибір, куди вони хочуть йти, — наголосив Надзвичайний і Повноважний Посол Польщі в Україні Генрик Літвін під час зустрічі у Вінниці з депутатами облради, журналістами і представниками польських товариств. Організувала зустріч з керівником польського дипломатичного відомства облрада. Посол поділився польським досвідом трансформації та обговорив можливості його використання у процесі інтеграції України до Євросоюзу.

— Ми вважаємо за потрібне поділитися досвідом уже пройденої дороги і можемо стверджувати: з усіх існуючих нині шляхів європейський вибір — найкращий, — зазначив пан Літвін. — У цьому наша держава і її громадяни переконалися на власному прикладі упродовж останніх дев'яти років, відколи Польща стала членом Євросоюзу. Якщо українці оберуть такий само шлях, можуть бути певні: Польща підтримає євроінтеграційний напрям. Однак це має бути самостійний вибір українців.

— У нас теж є ті, хто критикує Євросоюз, але при цьому жоден з тих, хто висловлює критичні оцінки, не пропонує виходити з євроспільноти, — запевняє керівник польського дипломатичного відомства.

Інформація для роздумів

50 млрд. євро допомоги Польща отримала за час перебування в ЄС. Жодного разу не було зафіксовано спаду економіки, її зростання відбувалося навіть у кризовий 2008 рік, щоправда, повільнішими темпами. Суттєво знизився рівень безробіття: із 22% до вступу в ЄС — до 9% у 2011 році (нині — 13%). Відбулася переорієнтація структури економіки: нині 60% ВВП дає малий і середній бізнес, який тепер становить основу економіки. Експорт продукції зріс до 190 млрд. євро.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На знімку: Генрик Літвін (ліворуч), голова облради Сергій Татусяк та заступник голови облдержадміністрації Григорій Дерун.

Фото автора.

Вступ до Євросоюзу підтримує кожен другий

За результатами дослідження, проведеного соціологічною групою «Рейтинг», 50 відсотків опитаних підтримують приєднання України до Європейського Союзу. Не підтримують — 37. Ще 13 — не визначилися. Про це, презентуючи роботу соціологів, під час круглого столу на тему: «Угода про асоціацію Україна — ЄС. Terra incognita?» розповів керівник групи Ігор Тищенко.

Водночас 42 відсотки виступають за створення єдиної держави у складі України, Білорусі та Росії. Проти — 47 відсотків, 11 — не визначилися. Тож з'ясувалося, що кожен четвертий українець, який підтримує утворення єдиної держави з Росією, одночасно підтримує і вступ України до ЄС. Враховуючи такі особливості відповідей, респондентів запитали прямо: який з двох напрямів, на їхню думку, вигідніший для країни? Підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС більше імпонує 41 відсотку, тоді як вступ до Митного союзу — 38-ми. Соціологічне дослідження було проведене 15—28 березня 2013 року. Вибіркова сукупність — 2 тисячі респондентів, похибка — не більше 2,2%.

Протистояння Брюссель—Москва не зміг не відзначити і присутній на круглому столі голова Представництва Європейського Союзу в Україні Ян Томбінський. «Угода про асоціацію не є негативним інструментом, що спрямований проти співпраці з Росією, чи іншими країнами, — вважає посол. — Країни — члени ЄС зацікавлені у гарних відносинах між Україною та РФ. Але ми маємо пам'ятати уроки минулого, коли на початку 90-х років минулого століття у Центральній Європі склалася така ситуація, що майбутній розвиток не був визначеним». Крім того, за словами дипломата, не можна сприймати угоду лише як ключ від європейських ринків. Це, за його словами, насамперед план реформування країни. «Угода про асоціацію не є декларацією. Це спільно узгоджені дії», — підкреслив Ян Томбінський.

Його колега, посол Франції в Україні Алан Ремі, вказав і на інший аспект проблеми: недостатню поінформованість населення про ЄС. Зокрема, за даними дослідження групи «Рейтинг», лише 12 відсотків опитаних мали досвід відвідування протягом останніх п'яти років країн Євросоюзу, в тому числі відсоток — бували багато разів, чотири — кілька разів, сім відсотків — лише одного разу. Водночас дані з відвідуваності українцями СНД — втричі вищі. «Ми покладаємося на парламент, щоб той доніс до громадян важливість євроінтеграції», — заявив Алан Ремі, додавши: «Якщо Угода про асоціацію не буде підписана на саміті у Вільнюсі в листопаді цього року, то вже ніхто не зможе сказати, коли її укладуть. Політичний календар до 2016 року не сприятиме підписанню».

Тетяна ПАСОВА.

З урядового крісла — в армію

Голова комітету з молодіжної політики уряду Санкт-Петербурга Микита Олександров подав у відставку у зв'язку з тим, що зібрався піти служити в армію.

Прямо під час засідання уряду міста Олександров устав і попросив про відставку. Як пояснив сам чиновник, у нього раніше було якесь захворювання, на яке поширювалася відстрочка від призову, але тепер чиновник почувається цілком здоровим, щоб виконати обов'язок справжнього чоловіка, послуживши в армії.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

ФОТОФАКТ

Збройні сили Пакистану провели успішне випробування модернізованої балістичної ракети середньої дальності «Hatf IV Shaheen-1» (до 900 км).

Фото Xinhua/Укрінформ.

Німець випиває за рік повну ванну спиртного

Думка про те, що німці п'ють лише каву, — помилкова. Це ще раз на фактах довів недавній статистичний звіт Німецького центру з питань наркотичної залежності. Згідно з дослідженнями 9,6 літра чистого алкоголю споживають німці на душу населення, включаючи немовлят і немічних дідусів. Понад 10 відсотків німців (8,5 мільйона), інформує звіт, споживають алкоголь у «ризикованих дозах», два мільйони громадян — залежні від алкоголю, а 1,3 мільйона — алкоголіки. Результат такої пристрасті — висока смертність, величезні видатки на лікування як алкогольної залежності, так і загального погіршення здоров'я. Адже від спиртного потерпають не лише психіка, а й нирки, печінка, шлунок, підшлункова залоза, серце, судини...

Звіт про наркотичну залежність у Німеччині розвінчує й легенду про те, що найголовнішою проблемою суспільства є нелегальні наркотики. Аналіз доводить протилежне: щороку від барвистої палітри поширених у країні нелегальних наркотиків помирає близько тисячі осіб, а від зловживання «легальним наркотиком номер один» — алкоголем — 74 тисячі. Особливо небезпечна та обставина, вважають науковці, що алкоголь набуває дедалі більшої популярності у підлітків. Модним серед місцевих недоростків став новий «вид спорту» — напиватися до коматозного стану. Хто перший упав під стіл — той виграв. 2011 року (це рік, на дані якого спирається актуальний звіт) у лікарню з діагнозом «алкогольне отруєння» потрапили понад 26 тисяч дітей, підлітків і юнаків від 10 до 20 років — 72 випадки щодня. Прикметно, що 2000 року таких «хворих» було менш як 10 тисяч.

У Німеччині панує переконання, що держава не обмежує споживання алкоголю, бо його виробництво — економічно вигідна справа. На підтвердження цієї тези наводиться той факт, що надходження від податків та акцизів до бюджету становили 2011 року понад 3,3 мільярда євро — на 5,5 відсотка більш як 2010 року. Дослідники наркотичних проблем лише гірко посміхаються: вони дійшли висновку, що споживання алкоголю (навіть якщо не рахувати 16 тисяч пов'язаних з ним нещасних випадків і понад 47 тисяч злочинів у стані алкогольного сп'яніння) призводить до втрат народного господарства на 26,7 мільярда євро.

Невтішні й перспективи Німеччини на майбутнє: споживання алкоголю в країні «стабілізувалося на високому рівні». 2011 року кожен громадянин випив у середньому 137 літрів алкогольних напоїв, тобто — для наочності — вщерть повну ванну. Це майже стільки, скільки середньостатистичний німець випиває за рік кави. Про те, що алкогольні проблеми залишаться для країни актуальними й на майбутнє, свідчить і та обставина, що 2011 року на рекламу алкоголю індустрією пива, вина і міцних напоїв було витрачено 585 мільйонів євро — зростання порівняно з попереднім роком на 11 відсотків. І все це на тлі ліберального алкогольного законодавства і відсутності в суспільному просторі антиалкогольної реклами. Єдине, що втішає, так це те, що, **за даними ВООЗ (2011 р.)**, за споживанням спиртного на душу населення Німеччина все ж посідає «лише» 23 місце в світі. Для порівняння: Україна — на «почесному» п'ятому, а Росія — на «майже призовому» четвертому. Сумнівне «золото» — у Молдови, «срібло» — у Чехії, «бронза» — в Угорщини.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

ПЛАНЕТА

На Прикарпатті вироблятимуть спеццемент

Керівництво приватного акціонерного товариства (ПАТ) «Івано-Франківськцемент» та данської фірми «FLSmidth» днями підписало угоду про старт проекту «Впровадження енергозберігаючих та природоохоронних технологій на технологічній лінії № 2 цементного виробництва ПАТ «Івано-Франківськцемент».

Це вже не перша угода про співпрацю, укладена між місцевими цементниками та данською фірмою, що є одним із провідних європейських виробників енергозберігаючого обладнання для цементної галузі.

Презентуючи новий проект, голова наглядової ради ПАТ «Івано-Франківськцемент» Микола Круць розповів, що завдяки його впровадженню без зупинки діючого виробництва вдасться збудувати та запустити в дію практично ще один цементний завод-мільйонник.

Окрім збільшення виробничих потужностей та започаткування випусків нових видів цементу, зокрема спеціального (тампонажного, яким планується герметизувати свердловини під час видобутку сланцевого газу), нововведення передбачає збільшення (до 300) робочих місць, зменшення у 2,5 раз кількості викидів твердих речовин у повітря, завдяки сучасним пиловловлювачам знизити собівартість виробництва та до 27 мільйонів гривень на рік збільшити надходження до місцевих бюджетів.

Технологічну реконструкцію підприємство планує завершити за 14 місяців. План окупності проекту — п'ять років. Фінансову підтримку, як і в попередні роки, готові надати Світовий банк, Банк Данії та Укрексімбанк.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Чого бояться поляки

На порядку денному політичної дискусії в Польщі — знову питання введення євровалюти. Для його розв'язання сьогодні конче необхідне досягнення компромісу між партією влади (Громадянська платформа (ГП). — **Авт.**) та її основним опонентом — найбільшою опозиційною силою — Правом і справедливістю (ПіС), без згоди якого за існуючої розстановки сил у парламенті неможливе внесення змін до Основного Закону країни. Інакше заміна злотого на євро буде антиконституційним кроком.

Правлячий уряд, підкреслюючи, що рішення щодо запровадження євровалюти є питанням років, назвав 2013-й ключовою віхою у формуванні «політичного порозуміння навколо євро».

На черзі — консультації з опозицією. Задля досягнення компромісу у справі внесення змін до конституції партія влади готова виконати вимогу ПіС щодо проведення загальнонаціонального референдуму щодо запровадження європейської валюти, хоча ще донедавна твердо переконувала, що «свою згоду на прийняття євро поляки вже висловили, «сказавши «так» вступові країни до ЄС у ході всенародного плебісциту в червні 2003 року».

А що кажуть на це громадяни країни? Найновіші опитування громадської думки однозначно вказують на те, що більшість поляків бояться відмови від національної валюти на користь євро. Рівень спротиву краян цьому нововведенню коливається від 53% (за даними агенції «ТНС Польща») до 64% (за даними Центру вивчення громадської думки), натомість «за» такий крок виступають 29% .

Серед головних «єврострахів» поляки називають: негативний вплив на національну економіку та ситуацію домогосподарств; ймовірне зростання цін та невигідний курс обміну злотого на євро; втрату Польщею можливості ведення суверенної грошової політики.

Водночас у переліку позитивних сподівань від зміни валюти найчастіше можна почути про «полегшення для подорожуючих», а далі — про полегшення для підприємців та прискорення динаміки економічного розвитку, зокрема, завдяки зростанню зарубіжних інвестицій та здешевленню вартості кредитів.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Запаси природного газу в підземних сховищах компанії «Укртрансгаз», яка є оператором вітчизняної газотранспортної системи, станом на 1 квітня становили 6,8 млрд. куб. м, що на 27% менше, ніж було на 1 березня — *УНІАН*

Авіакомпанія «Мотор Січ», яка з 10 травня цього року розпочне регулярні авіарейси з Вінниці до Москви, знизила вартість квитків. Під час підписання угоди між Вінницькою облдержадміністрацією і представниками авіакомпанії повідомлялося, що долетіти до столиці РФ можна буде за 1100 грн. Насправді в авіакасах пропонують квитки за 879 грн., *повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК*

«Хто там плентається під ногами?»,

або Як газові барони на Слобожанщині ведуть наступ на малий і середній бізнес

Чим тільки не лякають довірливих українців? Європейською якістю життя — раз, підвищенням соціальних стандартів — два, поліпшенням соціально-економічного клімату — три, захистом інтересів громадян — чотири... Цей добродійний перелік можна продовжувати безкінечно. Чи не найповторюванішим з цих постулатів залишається «підтримка вітчизняного товаровиробника», без динамічного розвитку якого високі соціальні стандарти та процвітання — утопія, фантастичніша навіть за «Місто Сонця» Томмазо Кампанелли. За таких обставин українці дедалі частіше згадують старе прислів'я: збав нас, Боже, від таких друзів, а з ворогами вже якось самі розберемося.

Стара пісня на новий лад

Чи не перегинаю, бува, палицю? Якби ж то... Перед тим як сісти за написання цього матеріалу, запитав майже десяток сумських підприємців-виробників — будівельних матеріалів, устаткування, продовольчих товарів, товарів широкого вжитку та інших галузей: «Як працюється зараз?». Ось одна з відповідей: «Замість роздутої в пресі підтримки бачимо лише скручену дулю». Реакція інших була набагато міцніша та лаконічніша.

А тепер перейдемо до наочних прикладів.

Як відомо, нафта і газ — кров економіки. Так ось газові структури за будь-яку ціну намагаються зробити залежними від себе багатьох вітчизняних споживачів припнути до олігархічних газових колісниць. Потрібні факти? Хоч греблю гати. Ось перший.

До прокуратури міста Суми надійшла заява від ТОВ Галузеве підприємство «Промсервіс»: «Щодо подій, які відбуваються у сфері газопостачання на Сумщині та загрожують паралізувати роботу багатьох промислових підприємств, які працюють на розвиток нашої області. З 8:00 1 березня 2013 року працівники Публічного акціонерного товариства «Сумигаз» (юридична адреса: м. Суми, вул. Лебединська, 13) розпочали роботу з відключення від газопостачання підприємств Сумської області».

Суть скарги: регіональний газовий монстр розпочав відключення «чужих» споживачів від газової труби, тобто газопостачання, буцімто... через відсутність у них газових лімітів. «Чужі» — це підприємства, які уклали угоди на постачання газу не з ПАТ «Сумигаз», а з незалежними газотрейдерами, зокрема і з ТОВ ГП «Промсервіс», яке співпрацює з понад 200 підприємствами-споживачами. Саме їх «доброзичливці» намагаються впрягти у свої колісниці. А коли не вдається це зробити по-хорошому — за допомогою пряника, у хід іде надійніший аргумент — економічний батіг. А проти лома, як відомо, мало прийомів. Причому виховні методи, до яких вдаються «благодійники», нагадують поведінку славнозвісного Солов'я-розбійника з великої дороги.

...І вовк ягнятко задушив

На початку лютого нинішнього року газові спритники знову посадили на голодну пайку (кого на кілька годин, кого на кілька днів — **Авт.**) п'ятірку «чужих» підприємств з дуже норовистими керівниками: зокрема, найбільшого виробника будівельних матеріалів північно-східного регіону — ТОВ «Керамейю», єдиного виробника лікеро-горілчаної продукції в регіоні ТОВ «Горобину», виробника насосного обладнання — ТОВ «Фрунзе-Профіль». Урок вирішили повторити для нетямущих на початку березня... У «Керамейї» про благодійне рандеву були попереджені завчасно, тож на зустріч з виконавцями, які хотіли тишком-нишком перекрити газопостачання, вийшло близько сотні працівників з досить рішучими виразами облич. Зрозумівши, що буде непереливки, гості позадкували. А щойно працівники розійшлися по робочих місцях, інспектори вилізли «з окопів» і зробили свою чорну справу: відключили подачу газу на підприємство. Тож, щоб не посадити виробництво на мілину, керівництво «Керамейї» змушене було пристати на вимоги: підписати лист-гарантію. Після цього, наче бабця пошептала: увечері того самого дня — 1 березня — «Керамейя» вже була з газом. Зате «Фрунзе-Профіль», «Горобині», «Охтирському пивоварному заводу» пощастило значно менше: підключили лише на четвертий день.

ДОВІДКОВО

Питання неконтрольованого розподілу газу планують винести на найближчу сесію Сумської обласної ради.

— Важко порахувати, яких економічних збитків зазнали підприємства, якщо «Керамейї» кількагодинний простій став у 150 тисяч гривень, — обурено говорить депутат Сумської обласної ради Анатолій Линник.

А ось тростянецькому ПрАТ «Хлібозавод «Залізничник», якого регіональні газовики в березні також долучили до норовистої компанії «чужинців» і яке забезпечує хлібобулочними виробами школи, дитсадки та бюджетні установи Тростянецького, а також ледь не половину сільського населення Охтирського районів, пощастило значно менше. Йому в пориві любові газові «доброзичливці» накинули на шию справжній зашморг.

— Куди не писали, куди не стукали — скрізь вказували на двері, — скаржиться керівник хлібокомбінату Іван Резнік. — Під час однієї зустрічі відверто порекомендували не роздувати щоки: якщо «Залізничник» не хоче в майбутньому мати клопотів з газом, потрібно відмовитися від співпраці з незалежним газотрейдером і укласти договір на поставку блакитного палива безпосередньо з їхньою конторою.

— Пристали на цю пропозицію?

— Не діждуться. Укласти угоду з цією конторою — усе одно, що зробити собі харакірі. З ТОВ «Промсервіс» розраховуємося за поставки газу поетапно, а «благодійникам» необхідно здійснювати місячну передоплату в повному обсязі. Звідки в нас такі кошти, якщо бюджетні організації, яким поставляємо продукцію, також бідні, мов церковні миші, і не розраховуються з нами в повному обсязі по кілька місяців...

— Отже, хлібокомбінат і досі на замку?

— Ні, потроху працюємо. Однак через відсутність газу змушені були перейти на електроенергію. Дороге задоволення, тому обсяги виробництва зменшилися майже наполовину.

— Подаруєте свавільникам їхнє безчинство?

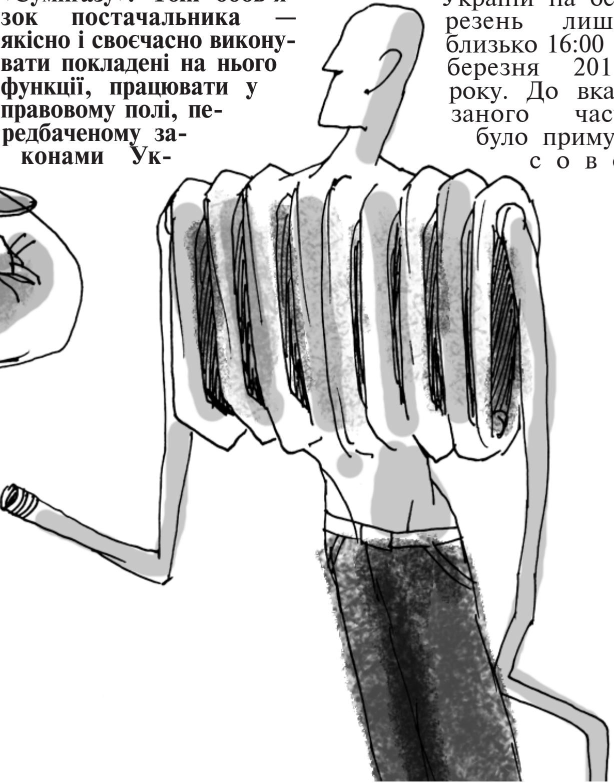
— У жодному разі. Подаємо на них позов до суду...

«Залізничник» — не виняток, — стверджує депутат Сумської обласної ради Анатолій Линник.

Співрозмовник знає, що каже, адже донедавна близько п'яти років **займав посаду першого заступника керівника ПАТ «Сумигаз» і нині залишається акціонером компанії.**

— Наше керівництво ніколи не чинило такого свавілля щодо споживачів, а тим більше не ділило їх на «своїх» і «чужих». Для нас усі вони були своїми: незалежно, брали газ у «Сумигазу» чи в інших газотрейдерів. Ми завжди, навіть за форс-мажорних обставин, давали кожному шанс працювати. Уміли слухати і чули їх, і спілкувалися з ними не зверхньо, а на рівних. Адже будь-який споживач газу — не тільки годує і утримує себе, а ще й тритисячний колектив «Сумигазу». Тож обов'язок постачальника — якісно і своєчасно виконувати покладені на нього функції, працювати у правовому полі, передбаченому законами України. І баста. Немає лімітів, добивайся від столиці пояснень, чому не виконують постанови уряду і накази міністерства, а не викручуй руки клієнтам за чиєюсь вказівкою...

Переконаний, що за нинішньої ситуації стоять потужні газові ієрархи. Замість служити, знай — лише прислужують. Не державі, а олігархам. Звідси — і обов'язкові місячні передоплати за газ. І байдуже, що цією передоплатою заганяють більшість споживачів у глухий кут. Цікаво знати, якої заспівав би український газовий монополіст, коли б його російський друг — «Газпром» — також зажадав від нього передоплати за ненаданий газ? Напевно, помчався б з позовом до міжнародного суду. І правильно зробив би. Адже це тільки в «12 стільцях» спритники вимагали гроші зранку, а товар доставляли ввечері. Але ж ми живемо в правовій державі, а не в книжковому романі. Та, бачимо, для тих, хто сьогодні присмоктався до вітчизняних газових вентилів, — закони не писані. За можливості представники «доброзичливців» давно пригорнули б до свого серденька «Горобину», «Керамейю», «Фрунзе-Профіль» та сотні інших безгосподних підприємств. Пригорнули б до посиніння. Адже не раз і не два пропонували багатьом непідвладним перейти під їхнє тепле крило. Однак абсолютна більшість споживачів чинить спротив.

Ворон ворону — друг і товариш...

У своєму зверненні до першого віце-прем'єр-міністра України Сергія Арбузова голова Громадської ради при Сумській облдержадміністрації Володимир Демура зазначає:

«З невідомих причин НАК «Нафтогаз України» затвердив планові ліміти природного газу для споживачів усієї України на березень лише близько 16:00 1 березня 2013 року. До вказаного часу було примусово припинено газопостачання наступним підприємствам:

— ТОВ «Керамейя» — найбільший виробник будівельних матеріалів північно-східного регіону України;

— ТОВ «Горобина» — єдиний виробник лікеро-горілчаної продукції в Сумській області;

— ТОВ «Фрунзе-Профіль» — виробник металевих виробів та насосного обладнання;

— ПрАТ «Хлібозавод «Залізничник» — виробник, що забезпечує своїми хлібобулочними виробами місто Тростянець, шкільні та дошкільні заклади, інші бюджетні установи, сільське населення Тростянецького та Охтирського районів Сумської області.

Наведений перелік не є вичерпним, проте красномовно свідчить про небезпеку подібних дій газових чиновників».

Це при тому, що ПАТ «Сумигаз» згідно з Постановою Кабінету Міністрів України №705 від 25.07.2012 року визначений гарантованим постачальником природного газу для суб'єктів господарювання на території Сумської області. За наказом того самого Міністерства енергетики та вугільної промисловості України №920 від 26.11.2012 року оператор має формувати місячний плановий розподіл обсягів постачання природного газу споживачам не пізніше 27 числа місяця, що передує місяцю постачання газу. Тобто ліміти на газ повинні затверджуватися не 3 і навіть не 1 числа поточного місяця, а на три-чотири дні раніше. Ст. 16 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу в Україні» зобов'язує уряд розмежувати обов'язки газопостачальних та газорозподільних підприємств. Тримайте кишеню ширше. Від часу ухвалення закону минуло вже понад два роки, а віз і нині там.

Важко повірити, що про газові війни, які тривають не лише на Сумщині, не знають у вищих владних структурах держави. Знають, і тим не менш ситуація не покращується.

До речі, безлімітний концерт з боку «Нафтогазу» повторився й у квітні. Уявіть собі, він не надав планових лімітів на природний газ споживачам навіть до обіду 3 квітня. Причина? З'ясувати її, либонь, можуть компетентні органи.

Не все ж газовим котам Масляна. Час уже спільноті виступити єдиним фронтом проти засилля та підступів представників можновладно-олігархічного альянсу.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

P.S.

Водночас керівники названих і неназваних у цій публікації підприємств просять у народних обранців підтримки в боротьбі проти газових свавільників, які через вседозволеність і потурання з боку можновладних друзів давно втратили відчуття міри у гонитві за надприбутками. Сумські підприємці добре усвідомлюють, що без втручання Верховної Ради України, їм не вистояти у двобої з олігархічною кастою, яка змітає все на своєму шляху.

Їздитимемо на бензині, розбавленому спиртом

ТЕНДЕНЦІЇ

З початку 2013 року в Україні набула чинності норма законодавства про вміст біоетанолу в бензині. Нині рекомендується додавати в пальне п'ять відсотків спирту. За рік ця норма стане обов'язковою, і з 2016-го частка біоетанолу становитиме сім відсотків. Яка мета цих новацій і як це позначиться на «самопочутті» наших автомобілів?

Нафта й газ на сьогодні — головні енергоресурси у світі. Питання скорочення їх споживання гостро стоїть перед усіма країнами, а відновлювані джерела енергії стають дедалі популярнішими. Пріоритетним напрямом розвитку є використання альтернативних видів пального для автомобілів, адже транспорт «забезпечує» 30 відсотків вихлопів в атмосферу і споживає третину енергоресурсів, що видобуваються на планеті. Україна приєдналася до цього руху недавно, внісши до Закону «Про альтернативні види палива» зміни щодо вмісту біоетанолу в бензині.

Більше шкоди чи користі?

Як і все нове, використання бензину з додаванням спирту викликає неоднозначні відгуки серед експертів. Так, за словами Миколи Рябцева, заступника директора науково-технічного центру «Психея», український автопарк — здебільшого застарілий. Лише 30 відсотків транспортних засобів пристосовані до роботи на біопаливі із вмістом спирту не більш як 10 відсотків, решта ж потребують переобладнання. Але і з новими автомобілями не все просто. «У разі виникнення проблем у роботі паливної системи через використання палива, не передбаченого технічними вимогами, може відбутися зняття гарантійних зобов'язань виробника», — підкреслив експерт.

Ці побоювання можуть відлякати автолюбителів. Однак, на думку Андрія Ахновського, експерта-консультанта щодо використання біопалива, тривога необґрунтована.

«У світі вже давно використовується бензин з вмістом спирту 10 відсотків, і жодних масових скарг від водіїв не надходило. Крім того, автовиробники також не заборонили його. Вони просто не дали прямої відповіді щодо використання цього пального», — пояснив Андрій Ахновський. Карбюраторні автомобілі, яких в Україні більшість, можуть працювати на бензині з вмістом спирту до 30 відсотків, не потребуючи додаткових переобладнань. Сучасніші машини, оснащені лямбдазондом, без проблем пристосовуються до пального Е45. «У Європі переобладнання двигунів проводиться під пальне Е85, і випадків відмови паливних систем дуже мало. Здебільшого вони пов'язані з некваліфікованою роботою з адаптації автомобіля. Щодо зношення паливних систем, то вже понад 10 років виробляються деталі, стійкі до дії спирту», — зазначив експерт.

Чи стане легше дихати?

Одночасно зі скороченням споживання нафти використання біоетанолу має спричинити істотне зниження викидів від транспорту. Про це говорить Сергій Суйко, старший науковий співробітник Інституту фізико-органічної хімії і вуглехімії імені Литвиненка НАН України: «З точки зору хімії, етиловий спирт не може заподіяти шкоди двигуну. Його потрапляння в паливну суміш призведе до зниження температури згоряння, що добре для двигуна і вихлопу: що нижча температура займання суміші в циліндрах, то менше викидів і зношення деталей».

Крім того, істотно скоротиться вміст у вихлопі таких небезпечних для людини і навколишнього середовища речовин, як бензпірен і формальдегід. «Під час використання біоетанолу цих речовин утворюється набагато менше, ніж у звичайному бензині, за рахунок м'якшого процесу згоряння», — зазначив Сергій Суйко.

На підприємстві з виробництва біоетанолу суміш пального зі спиртом зберігається в таких цистернах.

Скорочення шкідливих речовин у вихлопі — утричі—вп'ятеро під час використання пального Е45 (45 відсотків біоетанолу) підкреслив Андрій Ахновський: «Є простий тест на оцінку екологічності вихідів: прикласти до вихлопної труби паперову серветку. В автомобіля на звичайному бензині вона буде брудною, а на машині, яку заправили сумішшю з вмістом спирту 35—40 відсотків, — майже чистою».

Плюси і мінуси для економіки

Щоб перейти 2013 року на пальне Е5 потрібно 225 тисяч тонн біоетанолу. Сьогодні український ринок споживає його близько 60 тисяч тонн. Можливості для розширення виробництва біоетанолу на вітчизняних підприємствах «Укрспирту» є. На початку 90-х років минулого століття в Україні нараховувалося 60 спиртозаводів, тих, що нині діють, залишилося близько 20, до того ж вони працюють на половину своєї потужності. За словами Юрія Хоменка, начальника відділу департаменту інженерно-технічного забезпечення і сільськогосподарського машинобудування Міністерства аграрної політики і продовольства, на сьогодні шість спиртозаводів повністю готові до виробництва біоетанолу. Крім того, як заявив міністр аграрної політики і продовольства Микола Присяжнюк, є плани з перепрофілювання 24 заводів на виробництво біоетанолу. Адже це дуже перспективний бізнес: окрім зростання внутрішнього попиту, збільшуватиметься і потреба Європейського Союзу в цьому пальному, і наша країна може отримати високорентабельний експортний продукт.

Якщо, звісно, зуміє знизити на нього ціну. Так, за словами представників компанії «АгроНафта», яка здійснює виробництво пального Е40, нині підприємство закуповує біоетанол за ціною 11500 гривень за тонну або приблизно 1,2 долара за літр, тоді як на світових товарних біржах його ціна дорівнює 0,62 долара за літр. Тому, щоб витримати конкуренцію з виробниками з Бразилії і США, слід доводити ціну до світового рівня.

Окрім спиртозаводів, у виграші будуть і аграрії. «Це гарантований ринок збуту цукрових буряків і кукурудзи, додаткові робочі місця», — підкреслив Юрій Хоменко.

Однак є в такій перспективі і мінуси. Кукурудза й особливо цукровий буряк виснажують ґрунти.

До того ж їх використання як джерела енергії відволікає харчові ресурси, що, на думку представників ООН, «є злочином проти людства, тоді як є регіони в світі, де голод — серйозна проблема».

Тому в Європі нині заморозили програми з виробництва біоетанолу першого покоління — з харчових культур — і переходять до розробки біоетанолу другого покоління — з відходів та деревини.

Неоднозначні оцінки впливу біоетанолу на навколишнє середовище, і автомобілі мають стати приводом для всебічного вивчення цього питання в науково-дослідному та експертному середовищі, щоб, розв'язуючи одну екологічну проблему, не створити іншу.

Павло БАРДАР.
Донецька область.
Фото автора.

ДОВІДКОВО

Для біоетанолу та сумішевих бензинів на його основі використовуються буквено-цифрові позначення: Е5, Е10, Е85. Е — від англійського «ethanol», а цифри — це відсотковий (в об'ємних частках) вміст біоетанолу в пальному. Найпоширеніші суміші Е5, Е10 і Е85, у Бразилії користується попитом і чистий біоетанол — Е100.

В Європейському Союзі нині діє стандарт EN 228 на вміст етанолу в сумішах Е5. Стандарт бензину Е85 (85 відсотків — етанолу, 15 відсотків — бензину) з 2007 року офіційно діє в Австрії та Франції, з 2008 року — у Німеччині. На сьогодні у світі близько 40 держав використовують бензин Е85. Крім загальноєвропейських, у країнах ЄС діють внутрішні стандарти на етанольне пальне, які не можуть бути гіршими, ніж умови загальних стандартів.

Споживання етанолу у світовому обсязі бензину становить 6 відсотків, що дозволило заощадити 50 мільйонів тонн нафти.

Харківщина дає добро на видобуток «нетрадиційного» газу

Компанія «Шелл» одержала дозвіл на буріння другої свердловини від жителів Харківщини. Населення Близнюківського району на громадських слуханнях дало згоду на буріння пошукової свердловини Ново-Мечебилівська-100 у рамках договору про спільну діяльність компанії «Шелл» і ПАТ «Укргазвидобуток».

На зборах були присутні представники декількох сіл і лише після одержання вичерпної інформації про проект у цілому, планах щодо свердловини Ново-Мечебилівська-100 і підходу до захисту навколишнього середовища і населення в процесі реалізації проекту вони погодилися із продовженням робіт з нетрадиційного видобутку газу в регіоні.

Крім представників компанії «Шелл», у слуханнях також взяли участь представники УкрНДІгазу, Близнюківських районної ради і районної адміністрації, сільські голови району.

Фахівці зауважили, що в рамках реалізації проекту було проведено незалежну оцінку стану навколишнього середовища поблизу місця буріння, у тому числі оцінку стану водоносних пластів.

Старший інженер з буріння «Шелл» Михайло Грецький пояснив, що свердловина буде пошуковою, а не видобувною, а також розповів про підходи «Шелл» до техніки безпеки під час ведення робіт. «У своїй роботі компанія застосовує жорсткі стандарти безпеки, особливо в процесі буріння свердловин. Ми вживаємо заходів для захисту навколишнього середовища, передусім для захисту водних пластів. Ми впевнені в безпеці нашої діяльності», — зазначив М. Грецький.

Згоду жителів на буріння свердловини зафіксовано в протоколі слухань. Раніше голова Харківської облдержадміністрації М. Добкін заявив під час сесії облради про те, що організує поїздку представників громадськості та екологів від усіх населених пунктів Харківщини, поблизу яких добуватимуть нетрадиційний газ, у штат Техас для вивчення американського досвіду з видобутку сланцевого газу.

Микола КОСИЙ.
Харків.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«АвтоКрАЗ» відкрив представництво в Росії

Представництво ПАТ «АвтоКрАЗ» почало свою роботу в Російській Федерації. Діяльність новоствореного ООО «Торговий дім «РУСКРАЗ» буде спрямована на забезпечення споживачів комплексом послуг, які пов'язані з реалізацією та експлуатацією кременчуцьких автомобілів. Як повідомили в пресслужбі підприємства, Торговий дім «РУСКРАЗ» розташовано у Москві. Наразі він формує свою дилерську мережу.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...з інвестиціями до селища прийде перспектива

Масштабний інвестиційний проект реалізують на Кіровоградщині. У селищі Смоліне Маловисківського району планують збудувати завод з виробництва ядерного палива для реакторів атомних електростанцій. Про це повідомив голова облдержадміністрації Андрій Ніколаєнко. Він зазначив, що вже цього року 350 млн. грн. для будівництва надасть українська сторона, і стільки само — російські партнери. Нині на місцевості, де мають звести завод, закінчено геологічні й геодезичні роботи.

На першому етапі проекту буде освоєно 1,6 млрд. грн. Спочатку підприємство збиратиме паливні елементи з російських компонентів. А їх виготовлення заплановано розпочати на другому етапі.

Автори проекту значну увагу приділяють розвитку соціальної сфери селища. Заплановано, що в інфраструктуру Смоліного буде вкладено значні кошти, — 10 відсотків від вартості підприємства. Тут збудують дороги, дитсадки, житло для спеціалістів, на що цього року витратять майже 20 млн. грн.

Виробництво жодним чином не вплине на екологічну ситуацію в області, адже це не атомна електростанція, а підприємство з виробництва паливних елементів, стверджують посадовці.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...Юрій Васьков очолив Адміністрацію морських портів

Керівника Державного підприємства «Одеський морський торговельний порт» Юрія Васькова затверджено виконувачем обов'язків начальника ДП «Адміністрація морських портів», створеного в рамках реформування портової галузі України у зв'язку із прийняттям Закону «Про морські порти України». На його баланс переходять акваторії, гідротехнічні споруди, інфраструктура загального доступу, причальні стінки та інше стратегічне майно державних портів. Відомо, що крім 18 морпортів під управлінням підприємства також будуть Керченська поромна переправа і ДП «Дельта-лоцман».

Юрій Васьков окреслив чотири основні завдання, які стоять перед Адміністрацією морських портів. Перше — забезпечення всім суб'єктам (державної, приватної та інших форм) рівноправного доступу до стратегічних об'єктів портової інфраструктури, які створять основу майна адміністрації та її філій у кожному морському порту. Друге — утримування стратегічних об'єктів портової інфраструктури відповідно до їхніх паспортних характеристик. Третє — адміністрація забезпечуватиме й координуватиме розвиток морських портів. При цьому основою розвитку кожного морського порту й термінала є стратегія на 25 років з урахуванням міжнародного досвіду.

«Таким чином ми отримуємо єдиний сучасний підхід і ефективний документ, який визначатиме основні напрями розвитку кожного порту й галузі загалом», — зазначив Юрій Васьков.

Четвертий напрям діяльності Адміністрації морських портів — дотримання і контроль безпеки експлуатації об'єктів порту, об'єктів інфраструктури, безпеки мореплавства, координація питань, пов'язаних з режимом роботи, ліквідація надзвичайних ситуацій.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Ансамбль імені Павла Вірського виступить у віденському концертному залі Stadthalle під час Днів Києва в Австрії (22—24 квітня)

Сьогодні в Києві починаються гастролі Тбіліського державного театру імені Руставелі. Їх організовано напередодні 75-ліття легендарного керівника цього театру — режисера Роберта СТУРУА

Хома Брут, його брат і Панночка

(до 125-річчя від дня народження поета Володимира Нарбута)

Володимир Іванович Нарбут — поет-акмеїст, народився 2 (14 н. с.) квітня 1888 року на родовому хуторі Нарбутівка Глухівського повіту. У 1906-му закінчив Глухівську гімназію, де його однокласниками були старший брат Георгій Нарбут (засновник української книжкової графіки, ректор Української академії мистецтв) та Юрій Шапорін (композитор, автор опери «Декабристи»). А молодші друзі по гімназії — Федір Ернст (мистецтвознавець) та Віктор Романовський (видатний історик). Життя і творчість цих діячів культури є предметом активного дослідження студентів історичних та філологічних напрямів Навчально-наукового інституту гуманітарної освіти Глухівського національного педуніверситету імені Олександра Довженка.

По закінченні гімназії навчався у Санкт-Петербурзькому, а згодом у Київському університетах. Увійшов до літературного об'єднання «Цех поетів», а потім до гурту акмеїстів, очолюваного М. Гумільовим.

За своє життя підготував п'ятнадцять поетичних збірок, встиг видати тринадцять (частина досі не знайдена). Під час Першої світової війни займався журналістикою. У 1916—1917 рр. на батьківщині видавав газету «Глухівська жизнь». Пізніше у Харкові став організатором УкРОСТА (згодом — РАТАУ), а в Москві — видавництва «Земля і фабрика».

Прожив нелегке життя. В новорічну ніч на 1918-й Володимир Нарбут на своєму хуторі зазнав нападу бандитів, був тяжко поранений. Згодом переслідувався денікінською контррозвідкою. У час терору 1937-го отримав п'ять років таборів. Вірогідно, у 1938-му — знищений (за деякими свідченнями — утоплений у морі). У 1956 році реабілітований.

Співвідношення великої і малої батьківщини, особистого і суспільного яскраво втілено Володимиром Нарбутом у вірші «Левада». Тут надзвичайно цікаво переплетено складні багатовекторні образи.

ЛЕВАДА

«Ой, левада несравненная
Украинския земли!
Что мне Рим?
И что мне Генуя,
Корольки и короли?
В косовицу (из-за заработка)
В панские пойду дома.
Спросит девушка у парубка:
— Кто вы?
— Брут.
— А звать?
— Хома.
Усмехнется темно-розовым
Ртом — и спрячется
в дверях.
И уйду Хомой-философом,
Весельчак и вертопрах.
....
Сколько кочек!
Их не трогали,
Их не тронут косари:
Пусть растут,
как и при Гоголе...
Ты со мной поговори,
Украина!
Конским волосом,
Бульбой был бунчук богат...
Отчего же дочка голосом
Кличет маму из-за хат.
....
Украина!
Ты не та уже,
Все кругом в тебе не то...
На тебе — очипок: замужем!
Пусто молоко: снято!..
Как же быть Хоме
с левадою,
Парубку: косить траву?..
Бурсаком на горб я падаю —
В лунном бреде, наяву.
Подыму полено медленно,
Стану бить по масти
ведьминой —
От загривка до бедра...
В Глухове, в Никольской,
гетмана
Отлучили от Петра...
А теперь — играй ресницами
Перед свежим женским
ртом
Там, за бойней,
за резницами,
Где мелкопоместный дом.
А теперь — косою, жаркою
От песка (с водой лохань),
Парубок, по травам шаркаю.
Подле — реченька Есмань...»
....
1910

Георгій Нарбут — гімназист Глухівської чоловічої гімназії

Марія Бєловська — гімназистка Глухівської жіночої гімназії.

Володимир Нарбут.

Глухівська чоловіча гімназія, в якій училися брати Нарбути (тепер — глухівський педуніверситет).

Дослідники зазвичай вважають, що тут описано Нарбутівку. Згадують побіжно й Глухів, бо у вірші фігурує глухівський Миколаївський храм. Можна припустити, дослідники творчості поета не бували ні в Глухові, ні в Нарбутівці. Бо у «Леваді» є образи, які можна тлумачити і у суспільно-історичному, і у побутово-біографічному планах. Тобто тут переплетені і географія, і біографія. Наприклад:

«Там, за бойней,
за резницами,
Где мелкопоместный дом».

Це таки не Нарбутівка, а Глухів: тоді від старого гетьманського міста збереглися вже тільки «різниці», де торгували м'ясом, а раніше на цій площі обирали гетьманами Скоропадського, Апостола й Розумовського. А згаданий «мелкопоместный дом» — це будинок Бєловських, що стоїть поблизу, на території колишнього Дівочого монастиря. Є у вірші й інші орієнтири — «Подле — реченька Есмань...» Під валом старої глухівської фортеці, на залишках якої стоїть будинок Бєловських, протікає річка Єсмань. Саме в час написання вірша, після закінчення Глухівської гімназії, Марія Бєловська — муза старшого брата Володимира — Георгія (художника), на його пропозицію руки і серця дала непевну відповідь. І брат-поет вирішив помститися за брата-художника.

Володимир робить себе дійовою особою вірша: «Кто вы?», — «Брут», — «А звать?» — «Хома». Отже, якщо Нарбут-молодший (за Гоголем) — Хома Брут, то Марія Бєловська — Панночка-відьма!

В. Нарбут вживає термін «мелкопоместный дом» як іронічне приниження Бєловських: мовляв, ви — «міщани в дворянстві», а от ми, Нарбути, маємо родовий маєток іще з часів самого гетьмана Мазепи.

Саме належність до старовинного роду дає йому право казати: «Что мне Рим? И что мне Генуя...» Так само легко він переходить на «ти» й з Україною — як представник старого шляхетського стану цієї землі:

«Украина!
Ты не та уже,
Все кругом в тебе не то...
На тебе — очипок: замужем!
Пусто молоко: снято!»

Звісно, він чудово знав: очіпок — ознака жінки, яка одружена законно.

Але далі у поета раптом виникає: «Пусто молоко: снято!» Хто псує молоко, відомо — відьма. Це знов знущальний натяк на відьму-панночку Марію Бєловську. Але не тільки: вершки з молока знімає відьма-імперія, проти якої звучить оця репліка:

«В Глухове, в Никольской,
гетмана
Отлучили от Петра...»

Якого гетьмана? Відомо ж — гетьмана Івана Мазепу анафемствували саме в Глухові у 1708 році. Слово «анафема» означає «переведення на вище». Церква ж цим обрядом знімає з себе відповідальність за анафемствованого. А той, у чиїх руках ключі від раю та пекла — св. апостол Петро, вершить суд над душами померлих, і, отже, анафемствований перебуває поза церковною системою. Над ним має владу тільки Бог. Тож ідеться про апостола Петра, а не московського царя Петра.

Двозначним є і образ бульби — золотої кулі, що вивершувала бунчук — символ бойової звитяги гетьмана: «Бульбой был бунчук богат...»

Це явне посилання на славну історію України.

У 1920-му, тримаючи в руках книжку Гумільова «Огненный столп» та свою — «В Огненных столбах», Володимир Нарбут сказав: «Нам всім горіти вогняними стовпами, але якій вітер розвіє наш попіл?»

Віктор ЗАЇКА,
депутат Глухівської міської ради,
викладач Глухівського національного педуніверситету.
Сумська область.
Фото з архіву автора.

Сцена з вистави.

Фото надано театром.

Людина, яка проспала свою смерть

Київський Молодий театр показав нову прем'єру — виставу Олександри Меркулової «Гоголь-моголь з двох яєць» за п'єсою радянського драматурга Миколи Ердмана «Самогубець». Написана 1928-го, ця п'єса не раз упиралася в глухий кут цензури. Її почали широко ставити тільки з 1980-х років. У Києві це вже, здається, третя постановка.

Семен Семенович Подсєкальніков (Ігор Портянко) — головний герой цієї п'єси, втратив роботу, і тепер йому доводиться жити за кошт своєї дружини Марії (Вікторія Авдєєнко). Змученому докорами сумління чоловіку на кожному кроці здається, ніби всі ближні позаочі звинувачують його у ледарстві та дармоїдстві. Врешті-решт, щоб привернути увагу і викликати співчуття, після чергової сварки з дружиною Подсєкальніков вирішує налякати своїх рідних самогубством.

Та не так сталося, як гадалося. Увагу він таки привернув, але замість співчуття отримав всенародну підтримку. Мовляв, хочеш накласти на себе руки? Молодець! І Семен Семенович з усіх боків одержує пропозиції присвятити свою смерть якійсь корисній справі — чи то розчавленій інтелігенції країни, чи тліючій романтиці кохання. Всі довкола пропонують бідолашному Подсєкальнікову шляхетну смерть і тим самим хочуть зробити з майбутнього мерця безсмертний рупор власних ідей. Дбайливі сусіди навіть влаштовують Семену урочисті проводи.

І ніби все вже вирішено: ввечері — прощання, о дванадцятій — смерть. Та надто захопившись гулянням, товариш Подсєкальніков просто проспав власну смерть. І знову мучить сумління. Адже обіцяв померти, а насправді — злякався. Соромно!

Жарти жартами, а вмирати страшно, тож Семен Семенович обирає життя, хоч і погане, але своє. Проте під товстим шаром чорного гумору криється неабияка мотивація до роздумів: чого варте життя, переконання, де лежить тонка грань між «хочу» і «мушу» і ще багато іншого.

Антон ЗАБОЛОТНИЙ.

Троя сім літ будувалася

Сьогодні знаменитий турецький танцювальний ансамбль «Вогні Анатолії» покаже в столичному Палаці культури «Україна» нову історичну програму «Троя». Засновник колективу Мустафа Ердоган працював над цією постановкою цілих сім років. Тут зайнято 70 танцівників, виготовлено розкішні декорації та костюми, є багато світлових ефектів і сценічних боїв. Як відомо, стародавні греки воювали з троянцями на землі нинішньої Туреччини. Це особливим чином зближує нас із гостями, адже наш Еней (той, що «був парубок моторний») — також із троянців.

Ансамбль «Вогні Анатолії» вже двічі бував у Києві, він відомий на різних континентах і навіть потрапив до Книги рекордів Гіннеса — після того, як виконав найшвидший у світі танець «Караденіз» (ритм — 280 ударів на хвилину).

Нинішній виступ у Києві відбувається за підтримки Офісу з питань культури та інформації Посольства Туреччини в Україні.

Вл. інф.

Сцена з програми «Троя».

Фото надане агенцією SA Organization.

Вазарелі любить котів і зебр

У Дніпропетровському художньому музеї за підтримки Посольства Угорщини в Україні й особисто Надзвичайного і Повноважного Посла Угорщини в Україні Міхая Байєра триває виставка робіт відомого угорського художника Віктора Вазарелі.

Куратор експозиції Тібор Чапей надав 140 робіт митця в жанрі оп-арт. З них 120 виконано в стереографії, 20 — інсталяції, зокрема, робота «Космос», яка 1982 року побувала на борту космічного корабля «Союз Т-6» і на космічній станції «Салют-7». Крім того, Посольство Угорщини в Україні надало документальний фільм про життя і творчість Віктора Вазарелі, який транслюватимуть під час екскурсій.

— Прикладом реалізації наших домовленостей про співпрацю з Дніпропетровською областю є й нинішня подія, і майбутня участь угорської делегації в конференції Асамблеї європейських регіонів, і наша участь у святкуванні Днів Європи у Дніпропетровську, — зазначив під час відкриття виставки Міхай Байєр. — Також найближчим часом відбудеться підписання договорів про побратимство між Дніпропетровським та угорським містом Сольнок.

Останнім часом жителі області мали можливість відвідати експозицію «Нормандія в живописі», представлену роботами видатних художників Клода Моне, Огюста Ренуара, Едуарда Мане та інших французьких імпресіоністів, виставку Нікаса Сафронова «Вибране», побачити унікальне зібрання пам'яток скіфської культури «Золота Скіфія».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровськ.

Фото надані прес-службою облради.

Роботи з циклу «Зебра».

Завісу опустили у третій раз

Уже втретє Україну залишає Денис Матвієнко. Зірка світового балету, єдиний у світі володар чотирьох Гран-прі найпрестижніших балетних конкурсів. До цього він просто збирав валізу і їхав працювати у провідні театри світу: Большой, Маріїнський, Михайлівський, «Гранд-опера», АВТ і Ла Скала...

Денис Матвієнко з листопада 2011-го виконував обов'язки художнього керівника балетної трупи НОУ. За півтора року в репертуарі театру з'явилося п'ять одноактних балетів і повноформатний балет «Баядерка» **(на знімку)**, який на запрошення Матвієнка приїжджала ставити легенда світового балету — Наталя Макарова. Матвієнко активно популяризував балет. Він почав запрошувати до Києва не тільки зіркових артистів, а й зіркових педагогів.

Утім, 27 березня 2013 року на офіційному сайті Національної опери України прізвище Дениса Матвієнка зникає з розділу «Керівництво» і переноситься в розділ «Солісти балету». Водночас переписують і його біографію. Згідно з новою версією офіційно Матвієнко ніколи й не працював художнім керівником балетного цеху, а просто був солістом. З цієї ситуації випливає запитання: а чи був художній керівник? Був! Про це промовисто свідчать балетні постановки, які з'явилися в репертуарі Націопери за час недовгого керівництва Дениса Матвієнка.

Він уже отримує запрошення від провідних театрів Росії. Тепер його цінують не тільки як танцівника, а й як талановитого менеджера, котрий за півтора року зміг підняти рівень трупи та зробити елітарне мистецтво популярним. Що в підсумку? Вкотре Україна втрачає талановитого професіонала. Багато артистів трупи вже збирають речі слідом за їхнім керівником...

Наталія БРУНЬКО.

До ювілею музею відкриють залу Пінзеля

У Тернопільському обласному краєзнавчому музеї, який незабаром відзначить столітній ювілей, до 20 травня планують відкрити зал Іоанна Георга Пінзеля. Наразі художники Андрій Чернець та Степан Мамчур працюють над його оформленням у стилі XVIII століття. Вони мають намір відтворити атмосферу, в якій жив і творив всесвітньо відомий скульптор. Роботи Пінзеля нещодавно повернулися з виставки у Луврі, що мала великий успіх. Реставратори з Києва, які привезли скульптури у Тернопіль, відзначили, що тут створено найкращі умови для їх зберігання.

— Ми хочемо, щоб їх побачило якомога більше відвідувачів, — каже директор музею Степан Костюк, — адже не кожен музей може похвалитися такими шедеврами. У залі буде представлено десять робіт великого майстра: шість скульптур, два рельєфи і дияконські ворота. Кожна з них матиме гарну підставку та індивідуальне підсвічування. Головне, що ми знайшли меценатів, які готові профінансувати роботи з облаштування зали Пінзеля.

Відвідувачів у ювілейний рік музейники потішать й іншими цікавими вернісажами, на яких експонуватимуть натюрморти, жіночі прикраси, український рушник, народний костюм... Напередодні Великодня свої доробки у музеї демонструватимуть народні майстри Львівщини. А нині поціновувачів прекрасного запрошують на виставку пейзажу. На ній представлені 38 полотен відомих тернопільських та українських художників: Івана Хворостовського, Сергія Львова, Володимира Сидорука, Миколи Глущенка, Олександра Шатківського та інших. Переважно це картини 60—70-х років минулого століття. Найдавніша — «Місячний пейзаж» Яна Мікульського — датується 1904-м.

Нині у фондах музею 184 тисячі експонатів, чимало з них збереглося з початку заснування закладу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ХРОНІКА

Прикарпатське «Золоте перо»

Секретаріат Івано-Франківської обласної організації Національної спілки журналістів України заснував премію «Золоте перо Прикарпаття».

Нею нагороджуватимуть працівників преси, телебачення і радіо, інтернет-видань, інформагентств, а також позаштатних авторів, чиї матеріали вирізняються оригінальністю і нестандартністю мислення, спрямовані на відстоювання справедливості та правди, сприяють утвердженню української демократичної державності, відродженню національної культури і мають вплив на суспільне життя.

Почесна відзнака і грошова премія вручатимуться на урочистостях з нагоди професійного свята — Дня журналіста.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Життя як авантюра

У колі творчого клубу «Марко та Харко» відбулася презентація книжки Вадима Карпенка «Пригоди Марка та Харка». Тобто місцем проведення творчої зустрічі була редакція, у якій це видання і народилося. Через те акція носила більш сімейний, ніж презентаційний характер.

Історія написання книжки така. У 1996 році в Парижі під пером Вадима Карпенка народилися перші сторінки коміксу про козака Марка Пирога. Автор розпочав саме з коміксу, бо був вражений французькими виданнями такого типу — великими за обсягом та добре ілюстрованими.

Якщо перші три видання мали вигляд тоненьких брошурок, то зараз під однією обкладинкою зібрані всі історії про пригоди Марка та Харка. Головні герої — двоє молодих козаків, один непосидючо-войовничий, другий — спокійний і розсудливий. Вони постійно потрапляють у різні смішні, а інколи у складні ситуації, з яких успішно знаходять вихід.

Історію України можна розповідати в різний спосіб. Можна без кінця говорити про страждання та безвихідне становище українського народу. А Вадим Карпенко вирішив з гумором описати життя козаків, які передусім були вільними та життєрадісними людьми. Їхні характери та пригоди змальовані легко й уміло, це читання для будь-якого віку. Діти знайдуть тут безліч пригод, а дорослі побачать в цих історіях натяк на сьогоднішнє життя. Автор ніби дає ключ до прихованого змісту, і якщо читач зрозуміє, як з тим ключем поводитися, то відкриє для себе вітчизняну історію — не академічну, але оптимістичну. В романі не треба шукати зв'язку з історичними подіями часів козачини. Перед нами — роман-жарт, і цим усе сказано.

Вадим Карпенко розповідає, що одним з головних його завдань було — створити адекватну конкуренцію російськомовним виданням, у яких нам розповідають нашу ж таки вигадану історію. А вигадувати ми й самі чудово вміємо.

Олександра САГАЙДАК, Сергій ХІЛЕНКО.

У Харкові відбувся суд над Володимиром Сургаєм, який перед Новим роком приніс додому газовий балон, що вибухнув і забрав життя 4 членів сім'ї Володимира, *повідомляє ТСН.* Чоловік отримав умовний термін — 4 роки з іспитовим строком на 3 роки і штраф у розмірі 50 тис. грн. Пом'якшувальними обставинами стало те, що Сургай визнав провину, в трагедії загинула майже вся його родина і постраждалі не висували претензій

Мінсоцполітики пропонує запровадити систему, за якою 30% держпосад повинні займати жінки — *РБК–Україна*

Наглядова функція прокуратури — в інтересах держави і людей

ДУМКИ ВГОЛОС

Метою розгорнутих реформ у сфері діяльності правоохоронних органів є впровадження в їх роботу світових демократичних стандартів. Якщо повноваження у кримінальному судочинстві нині врегульовані новим КПК, то питання щодо нагляду за дотриманням і застосуванням законів правозахисної діяльності залишається відкритим.

Вважаю, що за прокуратурою необхідно зберегти право використовувати позасудову процедуру захисту конституційних прав громадян у випадках порушення закону. Існування функції нагляду за додержанням і застосуванням законів є цілком обґрунтованим і виправданим. Адже чи доцільно буде сьогодні позбавити прокуратуру наглядової функції при наявності в регіоні, країні проблем із виплатою заробітної плати, махінацій із землею, бюджетними коштами? Та й хто, зрештою, захищатиме права дітей, інвалідів?

Про те, що питання ці не риторичні, свідчать такі цифри.

Уже в цьому році за результатами здійснення прокурорського нагляду за дотриманням і застосуванням законів розпочато 68 кримінальних проваджень, розглянуто 737 подань, за якими вжито заходів, скасовано 28 незаконних актів, притягнуто до відповідальності 649 посадових осіб органів державної влади і місцевого самоврядування. Відшкодовано 8,7 мільйона гривень, у тому числі більше 2 мільйонів гривень до бюджету. Поновлено права 1686 громадян, яким повернуто майже 1,2 мільйона гривень заборгованої заробітної плати, погашено понад 800 тисяч гривень заборгованості за внесками до Пенсійного фонду України.

Завдяки принциповій позиції прокурорів протягом минулого та за три місяці нинішнього року захищено права понад 4,3 тисячі дітей. На їх користь відшкодовано майже 4,6 мільйона гривень соціальних виплат.

Останнім часом зусилля прокурорів Рівненщини зосереджені на проблемах дотримання прав і свобод громадян у сферах малого і середнього підприємництва. Встановлено низку фактів тиску на бізнес з боку контролюючих і правоохоронних органів. У цьому році на «гарячу» телефонну лінію прокуратури області надійшло 26 таких повідомлень. Десять фактів необґрунтованого проведення правоохоронними, контролюючими органами перевірок та висування незаконних вимог знайшли підтвердження.

Вжито низку організаційно-практичних заходів щодо посилення захисту інтересів громадян і держави у сфері земельних правовідносин. За прокурорського втручання протягом минулого та нинішнього року повернуто понад 432 гектари земель, попереджено незаконне відчуження ще 423 гектарів. На користь громадян і держави відшкодовано майже 2,8 мільйона гривень.

В умовах адміністративної реформи набуває особливої актуальності діяльність прокурорів, спрямована на забезпечення законності під час застосування заходів впливу за адміністративні правопорушення, захист прав та законних інтересів учасників адміністративного процесу. На території області складати протоколи та розглядати справи про адміністративні правопорушення мають право понад 40 органів державного контролю, фондів соціальної спрямованості, а також правоохоронні органи, адміністративні комісії та суди. Тому цілком виправданим та життєво необхідним є нагляд за додержанням і застосуванням ними законів про адміністративні правопорушення. У минулому і нинішньому роках прокуратура області опротестувала 612 незаконних постанов цих органів, внесла 360 подань, за результатами розгляду яких до відповідальності притягнуто 556 посадових осіб, з яких 350 — працівники органів контролю.

І таких прикладів, коли прокуратура обстоює інтереси держави та її громадян, причому у різних сферах, можна наводити ще багато. Тож попри те, що положенням ст. 2 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права всіляко заохочується створення в державі альтернативних органів захисту прав і свобод людини і громадянина, а громадянам надається можливість на свій розсуд обирати відповідний орган, здатний забезпечити їх реалізацію, на мою думку, альтернативи органам прокуратури у нагляді за дотриманням і застосуванням законів поки що немає. Тим паче що обсяги роботи, яку вони сьогодні виконують, надзвичайно великі. Їх, як свідчить досвід, не в змозі охопити система судів, а органи державного відомчого контролю неспроможні забезпечити у повному обсязі та в стислі строки захист прав громадян. Відтак функція нагляду прокуратурою за дотриманням і застосуванням законів, вважаю, — єдиний ефективний засіб захисту від неправомірних посягань на права і свободи людини та інтереси держави.

Василь ПРИСЯЖНЮК,
прокурор Рівненської області, державний радник юстиції другого класу.

Верховенство на основі євростандартів

Нещодавно в Інституті законодавства Верховної Ради України відбувся навчально-методичний семінар «Роль законодавця у зміцненні верховенства права на основі європейських та міжнародних стандартів». Учасників привітав Голова Верховної Ради України Володимир Рибак. У своєму вітальному листі він, зокрема, наголосив на актуальності вивчення зарубіжного та вітчизняного досвіду законодавчої діяльності для подальшого зміцнення верховенства права в Україні на загальновизнаних міжнародно-правових засадах.

Цей захід є етапом спільного проекту Інституту законодавства та Інституту ім. Т. М. С. Ассера (Гаага, Нідерланди), що реалізується під керівництвом Олександра Копиленка, директора Інституту законодавства члена-кореспондента НАН України, у рамках програми МАТРА «Верховенство права» за сприяння уряду Нідерландів.

Учасниками навчально-методичного семінару були працівники комітетів та Апарату Верховної Ради України, секретаріату Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, центральних органів виконавчої влади, судів, місцевих органів влади, наукових і вищих навчальних закладів. До роботи навчально-методичного форуму долучилася і громадськість. Зокрема, представники ВГО «Майбутнє країни».

Слід зазначити, що підготовка семінару відбувалася в тісному співробітництві з Комітетом Верховної Ради України з питань верховенства права та правосуддя. Його голова академік НАПрНУ Сергій Ківалов відзначив важливість утвердження верховенства права в Україні як засади її демократичного розвитку.

Із промовами на відкритті семінару виступили перший заступник директора Інституту законодавства академік НАПрН України Олег Зайчук, старший менеджер програми МАТРА Посольства Королівства Нідерланди в Україні Людмила Біленко, представник Інституту ім. Т. М. С. Ассера Вібе Доума. Окрім іншого, підкреслювалася необхідність врахування вимог європейської правової системи у контексті наближення українського законодавства до законодавства ЄС, а також відзначалася важливість розвитку співробітництва правників України та Нідерландів.

Інститут ім. Т. М. С. Ассера представляли головні наукові співробітники відділу досліджень д-р Вібе Доума та д-р Тамара Такач, а також науковий співробітник Клаудіо Матера.

Програма семінару передбачала розгляд низки комплексних проблем, що стосувалися і теоретичних, і практичних аспектів.

Так, тематика першої сесії «Верховенство права та відкрите врядування — стандарти законодавчої діяльності» надала можливість європейським та українським фахівцям розкрити такі теми: принципи конституційного права, які забезпечують верховенство права в законодавчій діяльності; реалізація стандартів міжнародного та європейського права щодо верховенства права в Україні; шляхи наближення до стандартів ЄС, що обираються державами — не членами; конституційно-правові засади та досвід законодавчої діяльності парламенту України; порівняльний огляд правил парламентського законотворення в Нідерландах, Італії та Угорщині; норми ЄС щодо участі громадськості у законотворенні; вдосконалення механізмів участі громадян України в законотворчій діяльності; доступ громадян до законодавчих актів тощо.

Друга сесія семінару стосувалася проблем, пов'язаних із забезпеченням верховенства права у процесі реалізації законодавства, які було розглянуто через призму правозастосовної діяльності та з урахуванням галузевого підходу.

Зокрема, у виступах ішлося про особливості правореалізації в ЄС та Україні в адміністративній та кримінальній сферах, також було висвітлено регуляторну та охоронну функції кримінального права України; окреслено питання боротьби з корупцією в ЄС та Україні.

Серед українських доповідачів слід відзначити професора Ніну Нижник, завідувачку відділу Інституту законодавства Верховної Ради України, професора Анатолія Мірошниченка, заступника декана, та професора Петра Андрушка, завідувача кафедри юридичного факультету Київського національного університету ім. Т. Шевченка, професора Руслана Стефанчука, завідувача кафедри Національної академії прокуратури України, та інших.

Презентації та виступи експертів супроводжувалися ґрунтовними дискусіями, що активно ініціювалися учасниками семінару. Їхню роботу було забезпечено друкованими та електронними методичними матеріалами, до яких входили тематичні монографічні видання та збірки актів європейського права у перекладі українською мовою.

Після завершення навчально-методичного семінару слухачам було урочисто вручено сертифікати, видані спільно Інститутом законодавства Верховної Ради України та Інститутом ім. Т. М. С. Ассера.

Проведенню заходу передувала робота українських та голландських експертів під час засідання круглого столу в Інституті ім. Т. М. С. Ассера «Сприяння впровадженню принципу верховенства права: досвід Голландії, Європейського Союзу та України», що відбувся у грудні 2012 р.

На ньому були обговорені питання, що стосувалися правових засад, особливостей і голландського, і українського законодавчого процесу, які сформувалися в державах на основі традицій національного права та сучасних здобутків світової правової науки; теоретико-правового аналізу проблем впровадження принципу верховенства права в Україні та аналізу сучасних напрацювань Нідерландів і міжнародних організацій із забезпечення верховенства права у процесі законодавчої діяльності.

Окрему увагу було приділено таким аспектам проблеми, як належна якість законодавства, його впроваджуваність — реальна здатність регулювати суспільні відносини, та оцінка його впливу на вирішення загальнозначущих питань, важливість ролі зацікавлених кіл та громадянського суспільства в законодавчій роботі, специфіка конвергенції стандартів ЄС, ОЕСР та ООН у голландське та українське законодавство.

Співпраця Інституту законодавства та Інституту ім. Т. М. С. Ассера сприяє проведенню науково-прикладних досліджень щодо правових механізмів інтеграції України у європейський правовий простір та науково-правового забезпечення законотворчої діяльності.

Фото надано Інститутом законодавства Верховної Ради України.

Представник Інституту ім. Т. М. С. Ассера Вібе Доума** (ліворуч) **та перший заступник директора Інституту законодавства академік НАПрН України Олег Зайчук.

Влада має використати новий КПК, щоб покласти край катуванням

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Правоохоронці продовжують застосовувати щодо людей тортури. Із 114 474 скарг на дії вартових порядку, що надійшли до органів прокуратури в 2012 році, розслідували лише 1750. Із них 320 закінчились порушенням кримінальних справ проти 438 міліціонерів. Такі дані днями у столиці на прес-конференції оприлюднила правозахисна організація Amnesty International в Україні.

Виконавчий директор Amnesty International в Україні Тетяна Мазур, заступник директора програми Amnesty International у Європі та Центральній Азії Давід Діаз Жожекс.

— Минулого року країна зробила низку важливих кроків у боротьбі проти катувань та інших видів жорстокого поводження. Зокрема, у квітні парламент ухвалив новий Кримінальний процесуальний кодекс, який набрав чинності 20 листопада. Ми вважаємо, що він є значно кращим порівняно зі старим. Крім того, створено національний превентивний механізм, в рамках якого представники

Віталій Левченко.

омбудсмена разом із різноманітними організаціями здійснюють візити до місць несвободи, — розповідає виконавчий директор Amnesty International в Україні Тетяна Мазур. — Однак цього замало, щоб покласти край застосуванням тортур. Адже нині правоохоронцям вдається уникати покарання за свою участь у жахливих злочинах.

За словами Т. Мазур, основне завдання влади — забезпечити практичне дотримання нового КПК. Адже він чітко визначає, наприклад, що явка з повинною, зроблена у відділеннях міліції, більше не визнається доказом в суді. Крім того, в Кодексі чітко прописано, що строк утримання під вартою обчислюється з моменту арешту вартовими порядку і що затримані мають право на адвоката та незалежного медичного експерта.

На думку заступника директора програми Amnesty International у Європі та Центральній Азії Давіда Діаза Жожекса, вибивання зізнань є лише одним із мотивів для застосування катувань міліціонерами. Нині дуже багато випадків, коли вартові порядку били людей, щоб покарати їх без суду — у відповідь на скарги стосовно посадових осіб або з метою вимагання грошей.

«Українська влада повинна створити незалежний механізм підзвітності міліції.

Створення Державного бюро розслідувань, як це передбачено статтею 216 нового КПК, є саме такою можливістю, якою варто нині скористатися. Цей орган повинен розслідувати злочини, скоєні суддями, працівниками міліції і високопоставленими чиновниками», — підсумував він.

Андрій Мельниченко.

На прес-конференції також були присутні постраждалі від рук правоохоронців жителі Вінницької області Віталій Левченко та Андрій Мельниченко. Нагадаємо, що в 2012 році вартові порядку жорстоко побили хлопців у райвідділі міліції. «Голос України» (від 7.12.2012 року) вже розповідав про цей жахливий випадок.

«Ми приїхали у столицю, щоб привернути увагу громадськості до нашої проблеми. Ще 22 листопада 2012 року ми з Андрієм подали прокуророві міста Ладижина скаргу відповідно до нового КПК на співробітників міліції, — каже Віталій Левченко. — Медична експертиза зафіксувала, що в мене були зламана ліва рука, а також синці на тілі. В Андрія — пошкодження вуха та крововилив у правому оці. Вже 6 грудня заступник прокурора міста Вінниці прийняв рішення про повторне відкриття справи та надіслав її до Тростянецької районної прокуратури.

На жаль, довести вину правоохоронцям хлопцям так і не вдалося. Зі слів Віталія, 20 лютого 2013 року прокурор Тростянецького району закрив справу, посилаючись на «відсутність складу злочину». «Наші показання не були взяті до уваги під тим приводом, що ми, нібито, перебували у стані алкогольного сп'яніння», — підсумував хлопець.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Якби не клята горілка, я так ніколи б не вчинив»

Дедалі частіше слова алкоголь і правопорушення фігурують у міліцейських зведеннях. І вже нікого не дивує така закономірність: у п'яному вигляді скоєно більшість убивств та завдано тяжких тілесних ушкоджень.

Днями до чергової частини Свердловського МВВС (Луганська область) зателефонував чоловік і монотонним голосом повідомив шокуючу новину. За його словами, напередодні він убив людину. Протягом кількох хвилин на вулицю Буханька, що розташована в приватному секторі, було направлено слідчо-оперативну групу. Прибувши за зазначеною адресою, співробітники міліції ввійшли до обійстя, де побачили чоловіка. Як з'ясувалося, це саме він зробив страшну заяву по телефону. Господар вказав рукою на літню кухню і сказав: «Він там...» У брудному напівтемному приміщенні просто на підлозі лежав труп невідомого громадянина з ознаками насильницької смерті. Підозрюваного було одразу ж затримано. Він допоміг установити особу убитого, а також розповів у всіх подробицях, що сталося напередодні трагедії. Своєї провини чоловік не заперечував, однак у всьому винив не себе, а... спиртне. «Якби не клята горілка, я б так ніколи не вчинив», — повторював він міліціонерам.

Стало відомо, що під час застілля між чоловіками виникла суперечка. А як останній довід господар вирішив використати кухонний ніж. Завданий ним удар в ділянку грудної клітки виявився для гостя смертельним. У цей час слідчим відділом Свердловського МВ ГУМВС стосовно 54-річного свердловчанина відкрито кримінальне провадження за статтею 115 ч. 1 (навмисне вбивство) КК України. Санкція даної статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на термін від семи до п'ятнадцяти років.

За даними Генеральної прокуратури України, у стані алкогольного сп'яніння

На жаль, від дорослих не відстають і діти, вони теж досить часто ступають на кримінальний шлях. дітьми скоюється кожен 10-й злочин.

Наприклад, у Дніпропетровській області, якщо вірити статистиці, правоохоронці під час весняних канікул затримали за адміністративні правопорушення 71 школяра. До адміністративної відповідальності було притягнуто понад 60 підлітків; 19 — за розпивання алкогольних напоїв у громадських місцях, 49 — за куріння. Двоє неповнолітніх були затримані за кримінальні злочини. «15 неповнолітніх перебували в розшуку, на сьогоднішній день усіх повернули в сім'ю, — розповіла начальник кримінальної міліції у справах неповнолітніх ГУ МВС України в області Ірина Качинська. — Також було кілька фактів втягнення підлітків у кримінальну діяльність і пияцтво. Всі вони розслідуються».

Вл. інф.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

Хитрий маневр не спрацював

Двадцятисемирічний апаратник одного з приватних хімпідприємств Рубіжного вирішив скоїти злочин, сісти за це до в'язниці й у такий спосіб не платити банківські кредити. Як і задумав, хлопець увірвався до ювелірної крамниці і зі словами «Це пограбування!» зробив чотири постріли в підлогу з пістолета «Байкал». Потім опустився на коліна, заклав руки за голову й став чекати міліцію. У цей час у магазині перебували два відвідувачі та два продавці, один з яких і натиснув «тривожну» кнопку.

Наряд ВДСО та слідчо-оперативна група Рубіжанского міськвідділу міліції, що прибули на місце події, затримали молодика. Як з'ясувалося, нещодавно він набрав кілька кредитів у різних банках. На один із них, у 25 тисяч гривень, придбав «Жигулі». Ще два кредити, що загалом становили 25 тисяч гривень, просто пропив. Вирішив, що коли сяде до в'язниці, то віддавати гроші не доведеться. Позичив у знайомого пістолета і пішов інсценувати пограбування магазину. Але кредити йому все-таки виплатити доведеться, або ж позбутися своєї квартири.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Крав димаря і загинув

У Городку під час крадіжки димаря один зі злодіїв загинув на місці події. Іншого працівники міліції викрили та затримали. Два місцеві жителі за чаркою згадали, що на даху будинку, де вони мешкали, був великий металевий димар. Демонтувати його та здати на металобрухт зловмисники вирішили одразу. Пізній час і сильний вітер їх не зупинили.

Однак нетверезі чоловіки не врахували, що на висоті п'ятиповерхівки сила вітру буде набагато потужніша, та й зняти димар виявилось нелегкою справою. Один схопився за низ, інший виліз на верхівку, щоб розхитати стокілограмову трубу. Але зрушена з місця вона впала на дах разом із чоловіком. Інший крадій, побачивши, що поплічник лежить мертвий, втік. Але вдома все ж викликав «швидку».

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

«Конвертатори» за гратами

Сумські податківці викрили «конвертаційний центр», який з минулого року займався відмиванням коштів. За час злочинної діяльності троє мешканців Сум сформували кредит цілій низці підприємств України на суму у 1,5 мільйона гривень, які в подальшому зникли у кишенях співучасників. Загалом через сумський «конвертор» пройшло понад 10 мільйонів гривень. Нині правоохоронці зайняті пошуком усіх дійових осіб підпільної установи.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

За добу інтернет–шахраї надурили трьох буковинців

У Чернівецькій області лише за добу до міліції надійшло три звернення від жителів про шахрайське заволодіння їхніми коштами під приводом продажу різних товарів через мережу Інтернет. Так, 20-річний чернівчанин замовив мобільний телефон вартістю 2600 грн., перерахував відповідну суму на рахунок жителя Харкова. Мешканець Хотинського району в надії придбати п'ять мобільних телефонів перерахував на рахунок жительки Дніпропетровська 4 тис. грн., а 28-річний чернівчанин за нібито куплю автомобіля перерахував на рахунок жителя Донецької області 21 тис. грн. У всіх цих випадках замовлені товари не надійшли, відповідно — гроші не повернуті. Правоохоронці вкотре радять громадянам у разі користування онлайн-серверами та платежами в мережі Інтернет здійснювати оплату лише після отримання товару або виконання замовлених послуг.

Сергій СУЛИМА.

Під тиском громади Житомирська облрада таки скасувала дозвіл на розробку титану. Це було вже четверте пікетування мешканцями краю. До акції долучилися екологи та голови сільських громад. Наступним кроком протестувальники хочуть добитися скасування ліцензії на це виробництво, про шкідливість якого для довкілля писав і «Голос України»

Щоб чути шелест листя, треба забути про сокиру

Одесити вже давно стурбовані масовою вирубкою зелених насаджень. Так, у січні в районі готелю «Аркадія» невідомими особами було «кастровано» 78 дерев. Городяни вийшли на мітинг, щоб змусити владу знайти винних. Однак у ніч на 12 лютого в районі Гагарінського плато ще десяток дерев впали жертвою сокири.

«У мене у дворі, біля площі Академіка Глушка, сусід зрубав під корінь дві старі тополі. Майданчик залив бетоном — під паркування для своєї машини!» — пише одеситка Ірина. І це далеко не всі приклади вандалізму. А от в інспекції із благоустрою нам повідомили, що з порушниками активно борються. «Люди нам телефонують і скаржаться саме на самовільну вирізку, вирубку й пересадження дерев. Ці питання теж належать до благоустрою, але раніше ми могли лише зафіксувати порушення, а тепер можемо написати протокол і спрямувати до прокуратури, розповідають в інспекції.

Яка ж була реакція міської влади на обурення городян нещодавнім варварським знищенням дерев в Аркадії?

Начальник міського управління екології та розвитку рекреаційних зон міської ради Ігор Дербоглав розповів, що найближчим часом буде складено докладну карту зелених зон Одеси і встановлено їхніх орендарів. За його словами, необхідність такої інвентаризації розглядає постійна депутатська комісія міськради з екології та надзвичайних ситуацій.

Чи є потреба в таких діях? Є «Програма розвитку, збереження й відновлення зелених насаджень у місті Одесі на 2009—2013 рр.». Відповідно до цієї програми в середньому планувалося щорічно виділяти на її реалізацію по 50 мільйонів гривень. У тому числі й на інвентаризацію і паспортизацію зелених зон міста. Тобто інвентаризація й паспортизація дерев в Одесі проведена (відповідно до документів), а головний екологічний чиновник міста заявляє, що вона тільки готується. Найперше запитання: бюджетні гроші на інвентаризацію вже витрачено, а в міськраді тільки готуються до її проведення? Ну хіба це не може не хвилювати одеситів, не зацікавити прокуратуру, фінансову інспекцію?

Депутати міської ради минулого скликання створили комісію з інвентаризації парків, лісопарків, скверів міста. Робочу групу очолював Олексій Гончаренко. З лютого по квітень 2008 року вона досліджувала зелені масиви міста. З'ясувалося, що в обласному центрі 13 парків і 82 сквери. Стало набагато складніше забудувати ці території. Зокрема, запобігли будівництву на Генуезькій, 20, у сквері Жанни Лябурб, по Дерибасівській, 1, на Французькому бульварі, 12, у сквері генерала Ратова.

До речі, завдяки роботі депутатів одесити змогли дізнатися про існування скверів імені професора І.Г. Чумака (Генуезька, 24 А), імені Дмитра Ульянова (Качалова, Полтавська), дендропарку «Студентський» (Левітана, 46-А) і багатьох інших зелених об'єктів, над якими могла зависнути сокира дроворуба.

За норми в 12 квадратних метрів зелених насаджень на людину в Одесі припадає на одного мешканця лише 10. Для порівняння: в Києві — 24 квадратні метри, в Миколаєві — 22, в Донецьку — 19 квадратних метрів.

На території міста розташовано 10 парків—пам'яток садово-паркового місцевого мистецтва, межі більшості з них досі не винесено в натуру. Одеса — єдиний в Україні обласний центр, де до сьогоднішнього дня відсутні технічні паспорти за результатами інвентаризації дерев із подеревною зйомкою. Ця інвентаризація — велика екологічна таємниця Одеської міської ради. І гриф таємності ще довго не знімуть, адже доволі багато залишилося місць, щоб побудувати черговий особняк, ресторан, хатинку. Приклади? Будь ласка: ресторан «Червовий лобстер» у парку Шевченка, житлові будинки в парку Перемоги.

Підсумки роботи комісії було підбито й затверджено, але, однак, Ігор Дербоглав знову збирається її проводити. Для чого? Невже нові зелені насадження з'явилися за два роки й ще не внесені до екологічного реєстру? Або з'явилася можливість пробити нове фінансування?

А ось адреса, що не дає спокою нинішнім товстосумам, — ідеться про земельну ділянку на три гектари, де розташовується Гідрометеорологічний центр Чорного та Азовського морів. Санаторії, будинки відпочинку, пансіонати в Одесі вже практично знищено.

«Зелена тема» — це те, що хвилює всіх, хто живе в Одесі. Це — наше море, наші пляжі й схили, наші парки й сквери, наші тихі куточки, де ми любимо відпочивати. Але «зелена тема» часто стає «зеленою» для тих, хто не має проблем із валютою, — всюдиходом, який відкриває двері в найвищі кабінети. І вони теж хочуть вважати «своїми» і пляжі, і море, і схили.

Нагадаю історію з 2011 року. На порядку денному восьмої сесії Одеської міської ради значився розгляд понад 300 питань. Більшість із них мало, швидше, формальний характер — перейменування назв установ, ліквідація комунальних підприємств. Але були й такі, рішення й обговорення яких одесити чекають роками. Ідеться про так звану «зелену тему».

Виборці були шоковані звісткою про те, що за пропозицією депутата-регіонала, в нещодавньому минулому активного члена Народної партії, Олексія Косьмина голосування питань порядку денного повинно проходити без обговорення. Парадоксально? Ні, така практика, на жаль, стає нормою діяльності нинішнього складу міськради, більшість в якій становить фракція Партії регіонів. На сесії у квітні з такою ініціативою виступив міський голова Олексій Костусєв. Свою пропозицію він мотивував тим, що депутати кваплятьcя роз'їхатися на травневі канікули і сесію необхідно провести у прискореному темпі. І провели.

Без обговорення на сесії, про яку йде мова, депутати-регіонали, з урахуванням їх більшості, провалили проект «чужого» рішення про введення мораторію на будівництво в парках і скверах міста до визначення меж зелених зон. Не підтримала фракція Партії регіонів і пропозицію повернути одеським морським схилам — від парку імені Шевченка до 16-ї станції Великого Фонтана — статус парку під назвою «Ювілейний». Ну хіба це не охоронна грамота для дроворубів і земельних загарбників!

Так, зелене вбрання Одеси сьогодні, скажемо відверто, постаріло. В історичній частині міста 40 відсотків дерев перебуває в аварійному стані, 90 відсотків вимагає підрізування й формування крони. Але хіба це може служити підставою для екологічного геноциду стосовно дерев, чагарників, зелених насаджень?

***

Насамкінець невелика цитата. Поміщиця Любов Андріївна Раневська в п'єсі Антона Павловича Чехова каже такі слова: «О саде мій! Після темної негожої осені й холодної зими знову ти молодий, сповнений щастя, ангели небесні не покинули тебе». П'єса називалася «Вишневий сад». А розташовувався цей вишневий сад, що став прототипом головного героя п'єси, наприкінці вулиці Торговельної в Одесі. Сад той вирубали. А останній рядок Антона Павловича Чехова із п'єси «Вишневий сад» звучить так: «Настає тиша, і тільки чути, як далеко в саду сокирою стукають по дереву». Зрештою, хтось мусить зупинити цю сокиру, що знищує нашу Одесу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФАКТ

На карті міста місць, де зяють рвані зелені рани, набагато більше, ніж зелених плям. На 16-й станції Великого Фонтана зрубано понад 40 дерев, ще 430 готується до знищення, на 7-й станції Чорноморської дороги вирубано тополі, на вулиці Макаренка зникло більш як 50 дерев, у ці дні рубають дерева в селищі Нафтовиків. На 12-й станції Великого Фонтана біля моря знищено цілий гай.

ФАКТ

В історичному центрі Одеси 40 відсотків дерев потребують негайного порятунку.

Загальна площа зелених насаджень міста становить 5400 гектарів.

Орієнтовна площа зелених насаджень загальноміського користування — 1043,4 гектара.

Тут зареєстровано 29 ботанічних пам'яток місцевого значення.

Шкоду природі завдати можна — перемогти не можна

Є список одеських дерев-довгожителів. Донедавна в ньому було 30 позицій. На останній сесії зі списку ботанічних пам'яток природи місцевого значення було виключено «В'яз гладкий», що зростав на вулиці Генерала Плієва, 2. Дерево вичерпало свій життєвий ресурс і згасло. Я, як людина, скажемо так, допитлива, вирішив довідатися, як живуть довгожителі зі світу одеських дерев? Для більшості з них час не владний: і крони густі, і стовбури потужні. Не вдалося розшукати «Дуб білий» (інв. №84) і «Дуб звичайний» 2 шт. (інв. №85). Ці дерева відповідно до офіційних документів «прописані» в Обсерваторному провулку, 6. Так принаймні стверджують чиновники. Не знайшов дубів. За цією адресою значиться елітний житловий будинок. А старожили розповіли, що дуби було вирубано ще кілька років тому. Але відтоді їхньою долею ніхто не цікавився й тому вони кочують з одного документа в інший. От і виходить: документ є, а дерева немає.

На останній сесії міської ради 19 лютого 2013 року депутати міськради прийняли звернення на адресу Прем'єр-міністра України Миколи Азарова із пропозицією збільшити штрафи до порушників не менш як до тисячі неоподатковуваних мінімумів і внести зміни до постанови Кабінету Міністрів №599 від 08.02.1999 р., передбачити відповідні зміни в Кодексі адміністративних правопорушень.

І до ворожки можна не ходити, щоб бути впевненим: Кабінет Міністрів України знехтує цим зверненням. Чому? Просто такої постанови Кабміну з таким номером і датою «8.02.1999 р.» не існує. Постанову Кабінету Міністрів, котру депутати міської ради просять відкоригувати, було прийнято «08 квітня», а не «08 лютого» як проголосували одеські обранці.

Резолюція порятунку Калуського району

Три великі екологічні проблеми Калуського району Івано-Франківської області почергово вже не вдасться розв'язати. Під загрозою затоплення Домбровський кар'єр, переповнене шкідливими розсолами супутнє з ним хвостосховище, полігон гексахлорбензолу, просідання земної поверхні над шахтними виробками — наявність усього разом і зокрема дійшло критичної межі і становить безпосередню загрозу життю мешканців навколишніх населених пунктів. Зрештою, не тільки для них.

Про шляхи вирішення питання вкотре радилися науковці з усієї України, які 4 квітня прибули до міста «хіміків» (Калуш) на науково-практичну конференцію «Проблеми техногенно-екологічної безпеки на території Калуського гірничопромислового району». У роботі конференції також узяли участь депутат Верховної Ради від Прикарпаття Ольга Сікора, заступник міністра екології та природних ресурсів України Дмитро Мормуль, представники міжнародних та вітчизняних громадських організацій, інші спеціалісти.

У список першочергових завдань, що потребують нагального вирішення, потрапили укріплення північного борту та підвідної канави в Домбровському кар'єрі, остаточне очищення (вивезення) полігона гексахлорбензолу та напрацювання стратегії переселення мешканців із небезпечних територій.

Нині в зоні ризику провалитися чи сповзти, за словами голови Калуської райдержадміністрації Василя Петріва, перебуває 1 тисяча 94 двори, а це понад 4200 мешканців навколишніх сіл Кропивник та Сівка-Калуська. Посадовець стверджує, що з часу проголошення згаданих територій зоною екологічної катастрофи минуло три роки, а цим питанням так ніхто і не займався. Як з'ясувалося, це справа аж ніяк не одного місяця. Голова РДА розповів, що спочатку слід розробити генеральні плани населених пунктів, замовити моніторинг поверхонь, віднайти та зарезервувати земельні ділянки для майбутнього відселення, забезпечити інженерними мережами. Тільки початкові роботи з цього питання В. Петрів оцінив у 10 мільйонів гривень, а кінцеві — в 20—30. Ще більше коштуватиме ліквідація та дезактивація полігона — до 150 мільйонів, найдорожче стане кар'єр — до 250 мільйонів.

Також у прийнятій на конференції резолюції йшлося про відновлення виробництва калійних добрив. Як зазначив перший заступник голови ОДА Василь Плавюк, «коли відновиться виробництво, держава не витрачатиме кошти на екологічні проблеми, ними опікуватиметься інвестор, що використовуватиме нашу сировинну базу».

Передбачається, що в травні за ініціативи народного депутата Ольги Сікори в місті Калуші відбудеться виїзне засідання Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, члени якого долучаться до розв'язання згаданих проблем.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Нині в зоні ризику перебуває 1 тисяча 94 двори, а це понад 4200 мешканців

Сучасна екстрена медична допомога — ознака цивілізованості країни

Навряд чи когось потрібно переконувати в тому, що для будь-якої країни здоров'я її громадян є незаперечним політичним пріоритетом та необхідною умовою економічного розвитку. Ступінь орієнтованості держави на покращення медичної допомоги, вдосконалення діяльності сфери охорони здоров'я — один з основних показників її цивілізованості і конкурентоспроможності. Всі роки існування незалежної України лунали гучні декларації політиків про нагальну потребу глибинної модернізації медичної галузі, натомість жодна політична сила та владна команда протягом двох десятиліть так і не наважилася взяти на себе відповідальність за практичну реалізацію перетворень.

Запуск реформ

І лише у 2010 році, завдяки розумінню нової владної команди на чолі з Президентом України Віктором Януковичем пріоритетності стратегічних інтересів суспільства та держави над кон'юнктурними політичними міркуваннями, відбувся запуск реформ у сфері охорони здоров'я, на які до цього часу в Україні бракувало політичної волі й консенсусу між різними політичними силами та гілками влади. Одним із ключових напрямів медичної реформи стала модернізація екстреної медичної допомоги, яка відбувається в рамках впровадження Закону України «Про екстрену медичну допомогу». І хоча минуло лише три місяці відтоді, як закон почав діяти, деякі позитивні зрушення вже даються взнаки.

Процедура затвердження регіональних планів реформування екстреної медичної допомоги на цей рік передбачена статтею шостою Закону «Про екстрену медичну допомогу». Полягає вона в наступному: спочатку плани розробляються центрами, потім затверджуються головами ОДА і наприкінці узгоджуються з міністром охорони здоров'я України. Цю роботу у 2013 році вже виконано, тобто кожна територія вже отримала «територіальний закон» розвитку екстреної медичної допомоги. Отже, якщо раніше «швидка» була проблемою міст та районів, то відтепер відповідальність за сталу роботу «швидкої» лягла на плечі обласних закладів охорони здоров'я. Тепер усі бригади, незалежно від місця перебування, мають бути технічно забезпечені абсолютно однаково, мати однаковий зовнішній вигляд, у перспективі — однакові автомобілі. А виїжджати до пацієнта має найближча бригада — у цьому і полягає суть «екстериторіальності».

Нагадаю, що проект передбачає створення центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, формування регіональних диспетчерських служб та забезпечення машин екстреної медичної допомоги спеціальними GPS-навігаторами, які, як уже неодноразово зауважували фахівці, мають значно скоротити час прибуття медичних бригад до пацієнтів. І сьогодні це вже не лише слова, прописані у законі. На шляху реформи Міністерством охорони здоров'я за три місяці зроблено реальні кроки.

Сьогодні на територіях майже всіх областей вже є центри екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Проте, не можна сказати, що до реалізації реформи нічого не робилося. Як особливо яскравий приклад можу привести досвід Харківської області. Застосування сучасного програмного продукту та вищезгаданого навігаційного обладнання принесло вражаючий результат. Ця система дає змогу не лише ефективно організувати роботу бригад та контролювати використання пально-мастильних матеріалів, а ще й справді скорочувати термін прибуття за викликом. Сьогодні середній термін прибуття бригади по місту Харкову становить 9 хвилин, а поза містом — 20—22 хвилини. І це не єдиний приклад.

У Дніпропетровській області весь наявний рухомий склад обладнано GPS-навігацією. Для досягнення 10-хвилинного приїзду на виклик у містах і 20-хвилинного в сільській місцевості Дніпропетровщини було додаткового створено 45 пунктів тимчасового базування та введено в дію 20 додаткових бригад «швидкої». Отже, загальна кількість пунктів, з яких бригади виїжджають на виклик, у регіоні збільшилась на 50 відсотків і становить 136 пунктів. Завдяки вжитим заходам у регіоні досягнуто й інших позитивних результатів. Тепер забезпечується приїзд «швидкої» до пацієнта за 10 хвилин у містах у 92,7 відсотка випадків, а в сільській місцевості Дніпропетровщини час приїзду менш ніж за 20 хвилин становить 92,6 відсотка.

Щодо столиці, то у місті Києві вже з 2012 року функціонує сучасна єдина оперативно-диспетчерська служба, а 60 відсотків автотранспорту також було обладнано GPS-навігацією.

В Львівській області централізований контроль за викликами дає підстави говорити про скорочення витрат пально-мастильних матеріалів з 23 літрів на добу до 13 літрів.

Хочу також звернути увагу на те, що кількість виїзних бригад та виїзного персоналу у жодному разі не підлягає скороченню, оскільки оптимізація, про яку згадується у законі, стосується насамперед управлінського механізму.

► *Проект передбачає створення центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, формування регіональних диспетчерських служб та забезпечення машин екстреної медичної допомоги спеціальними GPS-навігаторами, які, як уже неодноразово зауважували фахівці, мають значно скоротити час прибуття медичних бригад до пацієнтів.*

Підвищення престижу професії

Не можна не сказати про те, що реформа також сприяє підвищенню престижу професії працівника «швидкої», оскільки тим же законом для працівників системи екстреної медичної допомоги передбачено низку матеріальних стимулів. А саме: виплачується 20-відсоткова надбавка за особливий характер праці та такого ж розміру надбавка за стаж, крім того, надається матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань у розмірі одного посадового окладу на рік.

Але треба зазначити, що на шляху перетворень є й певні проблеми. Наприклад, при створенні центрів екстреної медичної допомоги в деяких регіонах доводиться стикатися з проблемами, пов'язаними з політичними аспектами. Так, у Тернопільській області через політичні конфлікти до сьогодні не може відбутись сесія обласної ради, відповідно, депутати не можуть легітимізувати Тернопільський центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. З тієї ж причини є проблеми з виділенням коштів на екстрену медичну допомогу Тернопільщини.

Але я впевнена: завдяки тим показникам, які вже сьогодні демонструють регіони, що пройшли через реформування екстреної медицини, реформа на Тернопільщині буде лише питанням часу. Не маю сумнівів, що депутати обласної ради виявлять політичну волю для того, щоб вирішити це питання, бо вони повинні це зробити заради людей.

Щодо робіт, пов'язаних з організацією оперативно-диспетчерських служб, велика частка яких була покладена на національний проект «Вчасна допомога», то тут також виникають деякі проблеми. Саме з цього приводу з'явилось розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 березня 2013 року, згідно з яким доручено утворити міжвідомчу робочу групу з комплексного прийняття рішень щодо проектування та технічної реалізації всіх проектів, що стосуються забезпечення центрів екстреної медичної допомоги зв'язком. І таку групу вже створено. До її складу під керуванням МОЗ ввійшли представники Держінвестпроекту, Держспецзв'язку, НКРЗІ.

Ще одним нелегким завданням на шляху реформування, яке на сьогодні перебуває під постійним контролем МОЗ, є оновлення парку автомобілів «швидкої допомоги». Це наше першочергове завдання. У рамках забезпечення каретами «швидкої допомоги», в 2013 році МОЗ України планує придбати 1000 нових автомобілів типу В та С для регіонів.

Проте, на жаль, цієї кількості недостатньо, враховуючи, що 75 відсотків наявних автомашин повністю зношені. «На лінії» працює близько 50 моделей автомобілів «швидкої медичної допомоги». Деякі авто експлуатувались ще з 1987 року. Причиною такої сумної реальності є той факт, що протягом усіх років незалежності не було чіткого плану забезпечення санітарним транспортом, а його робота — щодинна, щодобова, щорічна, то, звісно, більшість автівок вичерпала термін експлуатації. Так званий «амортизаційний знос» становить 7—10 років, а враховуючи стан автодоріг, і того менше.

► *Доручено утворити міжвідомчу робочу групу з комплексного прийняття рішень щодо проектування та технічної реалізації всіх проектів, що стосуються забезпечення центрів екстреної медичної допомоги зв'язком.*

Звичайно, ця проблема не є нерозв'язною, але її рішення потребує часу. Для довідки: протягом 2012 року для потреб пілотних регіонів за кошти державного бюджету було придбано 286 сучасних автомобілів. Завдяки коштам місцевого бюджету та позабюджетному фінансуванню в Донецькій області замінено 167 автомобілів «швидкої медичної допомоги», в місті Києві оновлено близько 70 відсотків автомобільного парку. Також оновлено рухомий склад Вінницької і Дніпропетровської областей.

Окрім того, у 2012 році, завдячуючи субвенції з державного бюджету, забезпеченість викликів медикаментами на всій території України зросла з 3—6 гривень на один виклик до 25—30 гривень. Це дало змогу багатьом територіям втілити в повсякденну практику догоспітального етапу допомоги, наприклад, тромболізис, який значно підвищує шанси пацієнтів на позитивний результат та уникнення подальшої інвалідизації.

До речи, слід додати, що з 2009 року в Україні діє національний стандарт на автомобілі «швидкої медичної допомоги», який адаптовано до європейських вимог. Сьогодні вже неможливо купити «порожній» автомобіль «швидкої медичної допомоги», в якому є тільки ноші. Національним стандартом, у тому числі, визначено комплектацію санітарного автомобіля, яка передбачає медичну апаратуру життєзабезпечення людини та необхідний набір медикаментів.

Ще один з напрямів роботи — це втілення в життя наказу про єдиний зразок спеціального одягу працівників системи екстреної медичної допомоги. Я впевнена, що це також не буде зайвим, оскільки, якщо ми бажаємо мати статус європейської країни, то й наші працівники мусять мати певний вигляд.

Вважаю за необхідне зазначити, що з боку МОЗ завжди ведеться постійний моніторинг заходів, що вживаються регіонами під час реформування, та моніторинг можливих негативних наслідків.

Отже, початок реалізації Закону України «Про екстрену медичну допомогу» покладено. І цей початок вже дає позитивні результати. Звичайно, знадобиться ще 3—5 років для того, щоб нова система почала функціонувати стабільно та в повному обсязі, але це — нормальна практика, як свідчить досвід європейських країн.

І на цьому шляху МОЗ не зможе нічого зробити саме, оскільки реформування екстреної медичної допомоги в Україні — це справа загальносуспільна. Усі перетворення робляться задля того, щоб до людини, коли виникне така потреба, своєчасно прибула укомплектована, навчена, кваліфікована бригада екстреної медичної допомоги й надала допомогу в повному обсязі або вчасно госпіталізувала до лікарні. Ці перетворення неможливі в разі байдужого ставлення з боку суспільства та органів влади різних рівнів. Навіть найсучасніший автомобіль не зможе вчасно доїхати розбитими дорогами за байдужого, а іноді навіть агресивного ставлення інших водіїв, за відсутності номерів на будинках, нерозуміння наших громадян, що «швидку» треба викликати тільки тоді, коли в цьому справді є потреба.

Результати цієї реформи стосуються кожного, тому небайдуже ставлення наших громадян незалежно від політичної чи іншої приналежності дасть змогу Україні отримати гідну систему рятування життя людини.

Отже, можу з упевненістю констатувати, що ми зробили один з перших та найважливіших кроків назустріч не лише європейським стандартам у сфері медицини, та й узагалі європейському життю, а й кроки назустріч власному національному щастю, бо лише здорова нація може бути посправжньому щаслива!

Раїса БОГАТИРЬОВА,
міністр охорони здоров'я України.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Зцілювальна сила доброго слова

Черговим нововведенням у сфері охорони здоров'я Дніпропетровщини стали щомісячні курси для диспетчерів «швидкої». Планується, що, пройшовши навчання, диспетчери отримають знання із психології, деонтології й навчаться дотримуватися норм етики.

На думку директора департаменту охорони здоров'я ОДА Валентини Гінзбург, у медичній галузі регіону нарешті почав з'являтися такий термін, як «сервіс».

«Такі курси вкрай важливі для працівників диспетчерських. Іноді люди, які телефонують до «швидкої», перебувають у стресовому стані, розгублені або, навпаки, агресивно налаштовані, — зазначає завідувач відділу обласного центру екстреної медицини й медицини катастроф Ян Гаврильченко. — Диспетчер повинен уміти їх заспокоїти, поставити правильні запитання й надати перші рекомендації».

Загалом у службі «швидкої медичної допомоги» області працюють 433 лікарі, 1567 фельдшерів (із них 244 — диспетчери) і 1061 водій.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Рак шкіри можна діагностувати на ранній стадії

Прилад для ранньої діагностики новоутворень на шкірі (меланоми) розробили науковці Вінницького національного технічного університету. Його випробовують в обласному онкологічному диспан-сері.

— Відмінність нашого приладу від світових аналогів у його високій ефективності, — каже один із винахідників доктор технічних наук, професор Василь Петрук. — Попередні дослідження показали, що достовірність результатів діагнозу становить 96 відсотків. Зарубіжні медики користуються приладами з результатом достовірності виявлення хвороби 50—80 відсотків.

Борис Балюх, завідувач кафедри онкології Вінницького національного медичного університету імені Пирогова, каже, що до роботи над приладом з діагностики меланоми спонукало збільшення числа захворювань. Приблизно в 300 пацієнтів на Вінниччині, які звертаються по допомогу до обласного онкологічного диспансеру, виявляють захворювання на рак шкіри. Але вже на пізніх стадіях. А це ускладнює лікування.

— Нині прилад працює у тестовому режимі, — каже Борис Балюх. — За його допомогою проведено понад двадцять випадків досліджень. Щоб пропонувати серійне виробництво, необхідно мати понад 200 досліджень. Тому така робота триватиме приблизно протягом року.

Новинку демонстрували на міжнародній виставці «Інноваційний прорив-2012». Як стверджує Василь Петрук, їхній прилад увійшов до числа п'яти кращих винаходів і отримав фінансування на продовження роботи за рахунок коштів американського наукового товариства.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Починається фінальний етап реалізації одного зі стратегічних проектів Дніпропетровщини — реконструкції Карачунівського водопровідного комплексу. У його рамках передбачено створення оборотних систем повторного використання промивних вод

Товарів на 10,1 мільярда доларів імпортувала Дніпропетровщина минулого року. Обсяг завезеної з–за кордону продукції становить 6,5 мільярда доларів

Скоро субсидію не оформить тільки лінивий

Охочі оформити субсидію на оплату послуг ЖКГ зможуть взяти довідки про доходи у Пенсійному фонді, а не лише за місцем роботи. Про це розповіла начальник відділу департаменту соціального захисту населення Дніпропетровської облдержадміністрації Олександра Довидовська.

— Міністр соціальної політики України Наталія Королевська заявила, що порядок видачі житлових субсидій буде спрощено ще більше, — зазначила вона. — Відповідну постанову вже прийнято, але ще не опубліковано.

Щоб одержати субсидію, власник житла надає в районне управління праці й соціального захисту населення за місцем проживання паспорт, заяву із зазначенням ідентифікаційного номера й особових рахунків житлово-комунальних підприємств, декларацію про доходи і майновий стан, а також довідку, яка це підтверджує. Непрацездатним громадянам необхідно надати лише заяву і декларацію. Ці документи можна заповнити безпосередньо в управлінні соціального захисту населення або надіслати поштою.

Оформити житлову субсидію зможуть також і студенти. Для того щоб це зробити, студенти, що навчаються за рахунок бюджету і проживають у гуртожитку, мають взяти довідку з місця навчання про стипендію за останні шість місяців і довідку про тимчасову прописку в гуртожитку.

Мають право на субсидію й студенти-контрактники, які живуть у гуртожитку, але лише у тому разі, якщо контракт на навчання оформлено не з ними, а з їхніми батьками, родичами та іншими особами. Вони мають взяти відповідну довідку з ВНЗ. Документи на одержання субсидій оформляють в управлінні соціального захисту населення за місцем реєстрації.

ДОВІДКОВО

Близько 120 тисяч родин у Дніпропетровській області одержують субсидії на оплату послуг ЖКГ. В опалювальному сезоні 2012—2013 років право на житлову субсидію одержали 1333 студента в Дніпропетровській області: 552 — з Кривого Рогу, 396 — із Дніпропетровська, 151 — із Павлограда, 142 — з Нікополя і 86 — із Дніпродзержинська.

ДО РЕЧІ

Якщо в родині хто-небудь відсутній тривалий час (працює, навчається в іншому місті, перебуває в місцях позбавлення волі) і родина має довідку про це, то її сукупний дохід і відповідна кількість осіб, на яких нараховується субсидія, вираховується з тих, хто залишився.

Якщо людина звернулася по виплату не пізніше двох місяців з початку опалювального сезону, вона отримає компенсацію також і за «пропущені» місяці.

Чому зривається реформування ЖКГ

Політика міської влади Дніпропетровська ставить під загрозу виконання програми реформування у сфері ЖКГ поточного року щодо створення ОСББ та ЖБК. Починаючи з минулого року, у місцевому бюджеті не передбачено коштів на проведення капітальних ремонтів будинків, які передають з комунальної власності міста, хоча таке фінансування обумовлено законодавством. Громадські організації виступили з протестом проти такого ставлення до закону.

Незаперечним став той факт, що ОСББ — це не просто один із напрямків реформування житлово-комунального господарства, а його основа. Законодавчо закріплено, що колишній власник зобов'язаний брати участь у першому після приватизації капітальному ремонті будинку, де створено ОСББ. Відповідно, така фінансова підтримка стає стимулом для створення нових ОСББ.

З 2004 по 2012 роки включно Дніпропетровськ був піонером фінансування ремонту ЖБК та ОСББ. Розподіляли кошти до 2012 року районні ради. І самі ОСББ та ЖБК брали безпосередню участь у розподілі цих капіталовкладень.

«З 2012 року на ремонт ЖБК грошей не виділяють. У бюджеті 2013 року не передбачено коштів на фінансування капітальних ремонтів у будинках ОСББ, розподіляє гроші сьогодні управління житлового господарства міськради, — зазначає голова Дніпропетровської міської Асоціації ОСББ та ЖБК «Наш дім» Павло Хобот. — Тому ми звертаємося до міського голови з листом і акцентуємо увагу на тому, що така зміна міської політики призводить до того, що програму реформування у сфері ЖКГ просто не буде виконано цього-річ».

У своєму зверненні громадські працівники просять міського голову внести зміни до програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства Дніпропетровська та передбачити виділення коштів на капітальний ремонт усіх будинків, незалежно від того, хто є балансоутримувачем. Також розробити чітку і прозору модель виділення цих грошей.

«Це прецедент для Дніпропетровщини, адже навіть такі невеликі міста як Павлоград і Нікополь змогли передбачити у своєму бюджеті кошти на ремонт, — розповіла заступник голови Національної ради при КМУ з питань створення та сприяння функціонування ОСББ Катерина Чижик. — Одним із кроків є наш відкритий лист. Сподіваюся, що процес врегулювання співпраці буде дуже активним. Незважаючи на державну підтримку, на міському рівні ОСББ та ЖБК не є пріоритетним напрямком. Цю ситуацію нам хотілося б змінити».

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Ці пейзажі можна зробити кращими

Представник Фонду Ганса Зайделя в Україні, керівник управління нерухомості міста Регенсбург Гунтер Шредер відвідав Дніпропетровщину. Тутешнє місто Верхньодніпровськ обрано пілотним для реалізації програми з благоустрою із залученням німецьких експертів.

Спільний проект Дніпропетровської облради та Фонду Ганса Зайделя «Сталий розвиток малих міст Дніпропетровської області» спрямований на оптимізацію системи управління малих міст і селищ міського типу й використання європейського досвіду муніципального розвитку, напрацьованого містами землі Баварія.

Як розповіли кореспонденту «Голосу України» в обласній раді, на початку березня 16 міських голів області побували в німецькому місті Регенсбург, щоб вивчити досвід планування розвитку територій, залучення інвестицій, надання муніципальних послуг, впровадження європейських стандартів в управлінні.

Під час поїздки до Верхньодніпровська Гунтер Шредер оглянув територію промислової зони міста, зазначивши, що вона є потенційно привабливою для інвестицій. Гостю з Німеччини також показали недобудовані житлові будинки та мікрорайон для забудови. Окрім того, представник фонду відвідав Палац дитячої та юнацької творчості, в якому планують побудувати сучасну льодову арену, а також міський парк імені Семенова. До речі проект «Відродження міського парку імені Семенова — шлях до процвітання міста Верхньодніпровськ» минулого року переміг в обласному конкурсі програм розвитку місцевого самоврядування.

За підсумками поїздки до Верхньодніпровська було проаналізовано його інфраструктуру та можливості щодо подальшого благоустрою.

На знімку: з допомогою інвесторів Верхньодніпровський пейзажі можуть змінитися.

Фото надане Дніпропетровською обрадою.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У Пенсійному фонді не розгледіли махінаторів?

Бажання збагатитися за рахунок Пенсійного фонду підштовхнуло мешканку Кривого Рогу до вчинення правопорушення. У результаті махінацій за шість років їй вдалося незаконно отримати понад 145 тисяч гривень пенсії.

«Ще 2007 року до управління Пенсійного фонду України в Дзержинському районі Кривого Рогу звернулася громадянка із заявою про призначення пенсії за віком, — розповіли кореспонденту «Голосу України» в прокуратурі області. — На підставі наданих документів жінці було призначено пільгову пенсію за списком №1». Внаслідок таких дій з березня 2007 року по січень 2013-го новоявленому пільговикові було нараховано і виплачено пенсію на загальну суму 145 676 гривень.

Прокуратурою Кривого Рогу під час перевірок управлінь Пенсійного фонду районів міста було встановлено, що жінка умисно та з корисливою метою надала фальшиві документи. Дані про результати перевірки внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочато кримінальне провадження за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 190 і ч. 3 ст. 358 КК України — шахрайство, вчинене в особливо великих розмірах, і підробка документів.

Про те, чи будуть покарані співробітники управління ПФУ, які з якихось причин не побачили підробки, прокуратура не повідомляє. А між тим, це далеко не перший подібний випадок у пенсійному відомстві Дніпропетровщини. Що дозволяє зробити висновок про наявність зручної для злочинців системи, завдяки якій стають можливими такі махінації.

ЦИФРА

Понад 40 тисяч

рецептів на ліки від гіпертонії, які можна придбати за зниженими цінами, виписано з початку року жителям Дніпропетровська. Такі ліки вже одержали більш як 15 тисяч хворих, до реєстру центрів первинної медико-санітарної допомоги міста внесено майже 235 тисяч хворих на гіпертонічну хворобу.

За зниженими цінами можна придбати понад 243 найменування препаратів. Щоб одержати рецепти на гіпотензивні препарати, медики радять звертатися до дільничного або сімейного лікаря, а також до кардіолога.

Утилізують міни

Павлоградський хімзавод на Дніпропетровщині почав утилізацію протипіхотних мін. Про це заявив його генеральний директор Леонід Шиман. За рахунок коштів, виділених норвезьким посольством, на держпідприємстві «НВО «Павлоградський хімічний завод» здійснено модернізацію системи очищення газів у печі утилізації протипіхотних мін. За належного фінансування до 2015 року тут планують знищити половину мін, які перебувають на вітчизняних військових базах. Загальна їх кількість, що підлягає утилізації, — шість мільйонів.

«Програма утилізації мін, за якою було досягнуто домовленості з Міноборони України та НАТО, передбачає співфінансування з трьох джерел: НАТО — близько 40%, Міноборони — близько 50% і Павлоградський хімзавод — близько 10%», — розповів Леонід Шиман. Він підкреслив, що Павлоградський хімічний завод — єдине у світі підприємство, де знищують протипіхотні міни. На думку експертів, його потужності дадуть змогу знешкоджувати щорічно 1,2 мільйона мін. Причому без шкоди довкіллю: на виході — металобрухт і вибухові речовини, які можна використовувати для виробництва промислової вибухівки.

Сторінку підготував власний кореспондент у Дніпропетровській області Володимир РИБАЛЬЧЕНКО. Телефон корпункту: (050) 451-34-84

Як скоротити шлях від сирітства до родини?

Що більше дитина одержить у дитинстві, то більше, ставши дорослою, захоче і зможе подарувати добра іншим.

«То ми йдемо додому чи ні?»

Одного разу довелося бачити, як прийомні батьки забирали з дитбудинку усиновлену дівчинку. Трирічна крихітка буквально за хвилину виклала із шафи в сумку всі свої речі, перевзулася в туфлі й звернулася до своїх нових батьків: «То ми йдемо додому чи ні?». Дорослі навіть розгубилися. Вони готувалися до іншої поведінки дитини. Що дівчинка почне плакати, вередувати, відмовлятися залишати будинок, у якому провела три роки свого життя. І раптом зовсім інша реакція. Було очевидно, з яким нетерпінням вона прагне опинитися «вдома». Напевно, у її розумінні — це щось тепле, радісне і таке, що належить тільки їй. Кажуть, що момент, коли усиновлена дитина бере батьків за руки й тягне їх додому, — найбільш зворушливий, хвилюючий і відповідальний.

ФАКТ

В області створено 21 сімейний дитячий будинок і 177 прийомних сімей, в яких виховується 432 дитини.

— Усе правильно, — пояснює головний лікар Луганського обласного Будинку дитини №2 Катерина Донцова. — Коли наприкінці робочого дня діти у нас запитують, куди ми йдемо, ми ніколи не говоримо, що йдемо додому. Це морально важко. Ми для себе виробили таку тактику: ви, діти, тут живете, це ваш теплий дім, а ми до вас щодня приходимо в гості. І на запитання «Ти завтра прийдеш?» відповідаємо: «Звичайно, прийду. І можливо, з твоєю мамою. Треба тільки почекати». «Мама» — слово святе, його можна сказати тільки одній людині, тому ми не вчимо своїх дітей, щоб вони називали наших співробітників мамами. Ми для них — Каті, Люди, Наташі. Часом мені дорікають: а якщо їх не всиновлять, по них не прийдуть? Але дитина повинна в це вірити і чекати!

Від нуля до чотирьох

За рік з Будинку дитини йдуть у сім'ї близько 100 дітей. За десять років усиновлено понад 850 вихованців. Не потрапили в родини лише діти, які не мають статусу сироти. Під опікою держави вони перебувають із тієї причини, що їхні батьки відбувають строк у місцях ув'язнення. Є й така категорія малят, як «тимчасово залишені».

У Будинку дитини перебувають малята віком від нуля й до чотирьох повних років. Це діти-сироти, позбавлені батьківської опіки, діти з уродженою патологією та народжені від тубінфікованих і ВІЛ-інфікованих мам, але при цьому здорові. Усіх їх обслуговують 250 співробітників. Це 17 лікарів, 80 медсестер і 80 нянечок, 30 педагогів, у тому числі логопеди й учителі-дефектологи, п'ять фахівців з масажу, лікувальної фізкультури.

— По-моєму, якщо діти з раннього віку живуть у солодощах, вони не ростуть щасливими й самодостатніми, — пояснює Катерина Донцова. — Але за нормами дитячого харчування наявність кондитерських виробів у раціоні дитини дошкільного віку становить 15 грам на добу. Це лише півтора печива. Але ми балуємо своїх дітей. Крім того, що купуємо солодощі за державні гроші, їх ще приносять спонсори, добрі люди. Наші вихованці одержують усе, що мають домашні діти, — фрукти, цукерки, іграшки, гарний одяг, хороше харчування. Одного тільки немає в них — батьків. Але в черзі на всиновлення сьогодні перебуває близько 120 сімей, які прагнуть узяти здорове й гарне маля, найчастіше дівчинку. А в нас саме такі діти.

ФАКТ

Завдяки телепроекту «Кожне життя — надія, кожній дитині — родину», що проходить на обласному телебаченні, 22 сімейні пари виявили бажання створити дитячі будинки.

«...бо мене не люблять»

За статистикою, кількість сиріт у Луганській області за минулий рік скоротилася десь на 120 дітей. Можна сказати, що намітився прогрес, хоча проблема сирітства продовжує залишатися найскладнішою соціальною проблемою країни. Ми бачимо руйнування інституту сім'ї. Раніше, наприклад, у притулках утримувалося на рік до 3 тис. безпритульних дітей. Сьогодні набагато менше — 800—900 осіб. Якщо раніше діти йшли з дому через безпритульність, то сьогодні більшість із них у такий своєрідний спосіб виражають протест батькам, від яких не отримують належної любові, уваги і турботи. На це поскаржилися 48% опитаних дітей віком від 10 до 13 років. А характер, до речі, у дітлахів формується саме в цьому віці й саме в цей період виникають різні конфліктні ситуації з батьками, вчителями та однолітками.

Важкий вік

— Впритул дітьми-сиротами в нашій країні почали займатися тільки в останні вісім років, — каже начальник служби у справах дітей облдержадміністрації Раїса Родіна. — За цей час ситуація змінилася на краще. Тепер велика увага приділяється усиновленню, створенню дитячих сімейних будинків, а раніше дитину просто віддавали в інтернат. У результаті сьогодні 70% сиріт (а всього їх по області 4880) становлять саме діти підліткового та старшого віку. Усиновити їх важко, тим паче хворих дітей. Тому, як на мене, ми не повинні відмовлятися від закордонного усиновлення. Скажімо, для американця взяти на виховання дитину із хворобою Дауна не становить проблеми. В Америці таке захворювання успішно лікується. Однак кількість іноземних усиновлень останнім часом значно знижується.

Від кого це залежить

Ті, хто займається розв'язанням проблем соціального сирітства, кажуть про велику відомчу роз'єднаність. Мовляв, дії семи державних відомств, у тому числі й центру соціальних служб сім'ї, дітей і молоді з прямим підпорядкуванням Києву, доводиться зістиковувати практично в ручному режимі. Фахівці кажуть, що робота в цьому напрямі проводилася б успішніше, швидше й ефективніше, якби ми мали добре вибудувану й зрозумілу адміністративну вертикаль. Наприклад, уважається доцільним передати службам у справах дітей увесь комплекс функцій і штатні одиниці працівників, які займаються соціальними питаннями сім'ї і дитинства. Настав час запровадити цільове фінансування потреб дітей-сиріт, а не інтернатів. Гроші дитині повинні виділятися тим органом державної влади, на території якого проживали або перебувають її біологічні батьки. Це буде пряма мотивація місцевих органів влади не віддавати дітей-сиріт до інтернату, а створювати дитячі будинки сімейного типу, соціальні гуртожитки. На жаль, сьогодні здебільшого йдеться про подолання наслідків, а не попередження цієї недуги суспільства.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Фото автора і Вадима ЛІСНОГО.

ФАКТ

В області 14 спеціалізованих інтернатів, до яких віддають дітей із затримкою мови, психічного розвитку, втратою слуху, зору, тубінфікованих.

Точка зору голови Луганської облдержадміністрації Володимира ПРИСТЮКА:

— У нашому суспільстві за останні двадцять років сталося багато політичних, економічних і структурних змін. На превеликий жаль, не всі вони відбувалися правильно та якісно. Зменшилися доходи людей, порушилися моральні засади, на яких трималася сім'я. Сьогодні немає й загальної стратегії, спрямованої на те, щоб родина продовжувала залишатися ядром суспільства, основою розвитку нашого майбутнього... Процес подолання соціального сирітства, безперечно, непростий і без мобілізації зусиль навряд чи щось вийде. Для створення ефективної системи сімейного виховання ми в себе в області об'єднали зусилля всіх — державних структур, депутатського корпусу, соціально відповідального бізнесу, громадських організацій. Це дає можливість вести роботу широким фронтом, створювати систему. Адже не секрет, що коли сім'я не може розв'язати свої проблеми, вона стає неблагополучною. Проблеми нашаровуються одна на одну, відбиваючись, передусім, на долях дітей. Тому сьогодні основна наша мета — на ранній стадії спрямувати конкретну адресну допомогу родині, яка опинилася в складній життєвій ситуації. Допомога може бути різною — психологічною, юридичною, матеріальною. Можливо, людині треба знайти роботу або, скажімо, зробити операцію. Розуміючи важливість розв'язання проблеми соціального сирітства, сьогодні в кожному місті, селі з такими родинами працюють соціальні працівники. Їх штат цього року збільшено на понад 500 осіб.

Зважаючи на важливість розв'язання проблем соціального сирітства, в області прийнято Програму соціального захисту дітей-сиріт і позбавлених батьківської опіки. Цією програмою, зокрема, передбачено будівництво нових будинків сімейного типу, а також проведення капітальних ремонтів уже діючих, забезпечення їх транспортом. Сьогодні в області діють 21 дитячий будинок сімейного типу і 176 прийомних сімей. За останні два роки ми збудували сім дитячих будинків і придбали 12 автомобілів марки «Газель». Що вигідніше: покласти витрати на утримання інтернату, де виховуються сироти, чи допомогти батькові й мамі, які візьмуть у свою родину декількох дітей і виховуватимуть їх? Звичайно, треба вибирати другий варіант. У сім'ї діти будуть краще соціально адаптуватися, бо тепер у них є батьки, які можуть дати пораду, допомогти у визначенні майбутньої професії, розвитку талантів, підготувати до самостійного життя.

Мене, наприклад, дуже розчулила родина Слободенюків. У подружжя було троє своїх дітей, і вони взяли ще вісьмох з дитбудинку. Усе було добре, але одного разу в їхню домівку прийшло лихо — помирає мама. Батько залишається з дітьми, але через певний час сам потрапляє до лікарні, та ще й у дуже тяжкому стані. Я не міг залишитися байдужим. Коли приїхав у цю сім'ю, побачив очі дітей... У них німе запитання: що тепер буде з нами, кому ми тепер будемо потрібні? Діти дуже переживали, що, знайшовши нарешті сім'ю, вони можуть її втратити. Треба було, щоб батько не просто вийшов з лікарні, а й залишився дієздатною людиною. Я допоміг зробити ремонт будинку, купити все те, що було необхідне насамперед. Ми подружилися. Тепер часто відвідую цю родину, до того ж часом беру із собою двох своїх синів. Вони повинні бачити, відчувати людське лихо і вважати своїм обов'язком допомагати людям. Я певен, що діти сім'ї Слободенюків — і рідні, і прийомні — пізнали добро й виростуть гідними громадянами.

Я вважаю, що більше дитина одержить у дитинстві, то більше, ставши дорослою, вона захоче й зможе подарувати добро іншим.

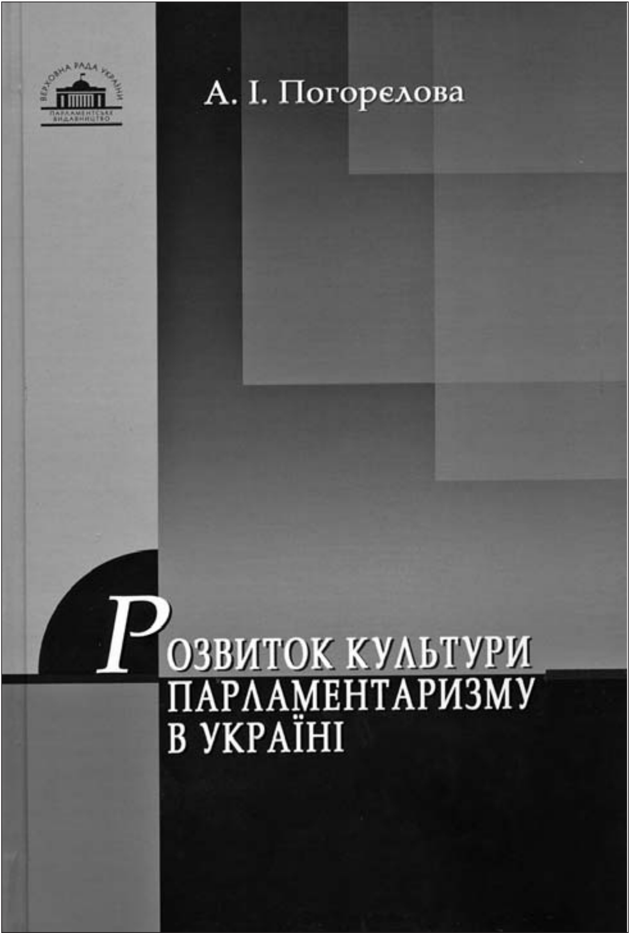
Торік ми підписали договір на будівництво в Луганську дитячого села із дев'яти будинків і відповідної інфраструктури. Два з них уже введено в експлуатацію. Вартість цього проекту становить близько 2 млн. євро, частину з яких вклала область. Але справа не в кількості збудованого житла, а в тому, що в рамках цього проекту ведеться велика робота із сім'ями. Професійні фахівці навчають їх усього, що дозволить їм стати справжніми батьками. Деякою мірою ми відновлюємо втрачений пріоритет інституту сім'ї. Збільшення мережі будинків сімейного типу плануємо й надалі. Ми зобов'язані зробити все, щоб кожна дитина жила в родині, мала тата й маму.

Книга про те, без чого руйнується демократія

У контексті сьогоднішнього українського суспільного життя важко поєднувати слова «культура» і «парламент». Якщо чим і запам'ятався український парламент VII скликання за декілька місяців своєї роботи, то це грубістю, вульгарністю, насильством, агресією. Тобто тими явищами, що завжди ототожнювались як антиподи культури. На жаль, ці якості українського парламенту посилювалися від першої до останньої каденції. Тому не випадково авторитет законодавчого органу серед населення і довіра до нього громадян є дуже низькими. За даними Інституту соціології НАН України, не довіряли Верховній Раді України у 2012 році 71% дорослого населення, а довіряли лише 7%. Причому рівень довіри до парламенту вкрай низький у всіх регіонах: на сході країни — 9%, на півдні — 7%, у центрі — 8% і на заході — 4%.

За цих умов є вкрай важливим і актуальним привернути увагу нашого суспільства до того, що зазначені негативні прояви не мають нічого спільного із справжнім парламентаризмом, свободою і демократією, можливістю висловлювати різні політичні погляди на насущні суспільні проблеми, із відповідальністю за реальну політику. Це примітивізація і професійна неспроможність представницького органу, інституту, що за своєю природою має надати можливість почути думки кожної, незалежно від кількості, соціальної групи суспільства. Така модель поведінки парламентаріїв стрімко веде до руйнування демократії і прокладає дорогу до авторитаризму і диктатури. Лише розуміння всім суспільством складності завдання демократичних трансформацій в Україні, налагодження результативного діалогу влади і суспільства допоможе країні уникнути такої загрози.

Дослідженню цього складного суспільного феномена в політологічному сенсі присвятила свою монографію людина з багаторічним досвідом роботи в апараті вищого законодавчого органу України, кандидат філософських наук, доцент А. І. Погорєлова [1] ***(на знімку)***.

Парламентаризм у монографії визначається як співтворчість держави і громадянського суспільства із прийняттям морального імперативу. Культура парламентаризму полягає у відчутті державою і суспільством одне одного, розглядається автором як феномен із зустрічними векторами руху: вдосконалення внутрішньої структури парламенту, підвищення рівня його професіоналізму, з одного боку, та розвитку правової і політичної культури громадян.

Показано, як непросто складається діалог влади і суспільства. Влада «демонструвала еволюцію від співробітництва певною мірою з неурядовими організаціями на перших етапах незалежності до зверхнього ставлення до громадських активістів, млявої реакції на їхні пропозиції, роздратування від їхньої активності...» (с. 34—35).

При цьому домінантою взаємодії цих двох векторів має бути комунікація парламенту з громадянами з приводу законотворчої роботи. У книзі переконливо пояснено, що взаємодія парламенту з громадянами важлива на всіх етапах народження закону — від виникнення самої ідеї регулювання певного зрізу суспільних відносин, дискусії щодо бачення основних принципів нормування відносин через закон і аж до роз'яснення і тлумачення як головної мети закону, так і його окремих положень, після його прийняття. Проте народні депутати при підготовці законопроектів ще діють кулуарно, мало залучають громадські організації, визнаних у суспільстві експертів, провідних учених із різних галузей науки. Про це свідчить і той факт, який наводить А. І. Погорєлова, що лише у 3,5% супровідних документів, що додаються до законопроектів, вказані особи, які брали участь у розробці проекту. Такий стан речей негативно впливає на якість законопроектів, а отже, і на загальний рівень парламентської культури.

Важливим показником культури парламентаризму є інформаційна відкритість цього представницького органу. У роботі проведено аналіз як внутрішніх, українських правових документів, так і міжнародних, що регулюють доступ до публічної інформації.

Автор спирається на багатий фактичний матеріал, що характеризує різноманітні канали взаємодії парламенту, його фракцій, окремих народних депутатів з виборцями, із засобами масової комунікації, з представниками громадянського суспільства. Одним із найважливіших річищ, через які потрапляє інформація про роботу парламенту до суспільства, є засоби масової інформації, передусім ті, що належать до парламенту — газета, журнали, офіційні бюлетені, телеканал. Крім того, роботу парламенту висвітлюють сотні журналістів із десятків вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації.

Сучасні інформаційно-комунікаційні технології відкривають небачені дотепер можливості діалогу між суб'єктами парламентської діяльності (окремий народний депутат, фракція, комітет Верховної Ради України, керівництво парламентом) і виборцями.

З іншого боку, інформаційно-комунікаційні технології підвищують ефективність законотворчої роботи народного обранця, забезпечуючи йому на робочому місці доступ до всього масиву вітчизняного законодавства, законопроектів, що офіційно надійшли до парламенту, стенограм пленарних засідань і парламентських слухань, бібліотечно-бібліографічних ресурсів тощо.

У книзі представлено багатий конкретний матеріал, що ілюструє використання інформаційно-комунікаційних технологій комітетами Верховної Ради України. Показана динаміка утворення веб-сайтів парламентських комітетів. Якщо у Верховній Раді України п'ятого скликання із 26 комітетів тільки сім мали власні веб-сайти, то наприкінці роботи парламенту шостого скликання вже 18 комітетів озброїлися веб-сайтами. Завдяки цьому виборці мають можливість ознайомитися з персональним складом відповідних комітетів, їх структурою, знати про планові засідання, комітетські слухання, круглі столи та інші заходи, що планує комітет, час і дати цих заходів. На цих веб-сайтах розміщені закони України, які передусім пов'язані з профілем комітету, там же можна прочитати законопроекти, з якими працює комітет. І головне те, що ці сайти розширюють можливості комунікації депутата і виборця, комітету і громадян. Розширення та інтенсифікація діалогу законотворчої влади і громадянського суспільства — це та магістральна лінія, що забезпечує зростання рівня парламентської культури всіх типів соціальних суб'єктів, залучених у це публічне поле.

Кризові явища парламентаризму не зводяться до тих неприємних речей, які виборці спостерігають щоденно: обранці не ходять на засідання, порожня зала, голосують за інших, низький рівень загальної культури багатьох депутатів, хамство, хуліганство, бійки,

Є більш глибокі загрозливі явища. У дослідженні привертається увага до того, що український парламент через низку причин виступав не як законотворчий орган, не як святилище права, а як політичний осередок, що діяв з позиції революційної доцільності. Так було й у 2004 році, коли Верховна Рада створила умови для проведення третього туру голосування, й у 2010-му, коли український парламент освятив Рішення Конституційного Суду щодо скасування політреформи 2004 року (с.18).

Підмічено багато процесів і явищ, що роз'їдають нашу державність і суспільство: професійні юристи вдають, що не помічають самостійного значення права як засобу регулювання владних відносин (с.18).

Інколи в тексті пробивається підсвідоме неприйняття цинізму. І тоді авторська позиція видається такою, що не належить до нашого часу. Скажімо, дещо перебільшеною є думка про «конституційну вразливість» депутатів, для яких неминучою є ротація у визначений законодавством термін з усіма ризиками бути обраним у наступний склад парламенту. Втім, як показує українська практика, більшість депутатів вже впевнено володіє методами страхування собі місця в наступній каденції чи то через забезпечення позиції у прохідній частині списку кандидатів у депутати, чи то через «приручення» відповідного виборчого округу (с.17).

Тому говорити про вади культури парламентаризму в українському суспільстві, зводячи їх лише до діяльності Верховної Ради України і поведінки депутатів, було б очевидним спрощенням. Це явище значно глибше і масовіше. Не можна підняти культуру парламентаризму без подолання традиції нехтувати законом на всіх рівнях — від пересічного громадянина до найвищої посадової особи держави, без викорінення практики подвійних стандартів, що пронизує все суспільство, без підвищення суспільної відповідальності кожного.

А. І. Погорєлова стурбована тим, що парламентські слухання перетворилися на спосіб випускання пару з приводу гострих суспільних проблем — поговорили і розійшлися без будь-яких наслідків для суспільства, без жодних змін у тій сфері, що була у центрі обговорення. У книзі розглядаються механізми узагальнення ідей, висловлених на слуханнях, способи залучення їх до законопроектів. Проте всі ці методичні розробки імплементації рішень парламентських слухань мають формальний характер. Як зазначає автор, лише незначна частина рекомендацій, «в якій передбачено розробку нових законів або удосконалення чинних, втілюється у життя» (с. 209), а всі інші пропозиції так і залишаться голосом волаючого у пустелі.

У монографії порушена ще одна актуальна проблема — співвідношення професійного і політичного у роботі законодавчого органу. Автор зазначає, що в перші роки незалежності значну вагу відігравала Президія Верховної Ради України, яка складалась із голів комітетів. Добір претендентів на роль голів комітетів був демократичнішим і вимогливішим. Їх обирали із декількох кандидатів безпосередньо на пленарному засіданні Верховної Ради. Завдяки цьому комітети очолювали найбільш професійно підготовлені депутати. На засіданнях Президії вони мали вирішальні голоси, а керівники фракцій — лише дорадчі. Завдяки цьому рішення, які приймалися на Президії, були більш професійними. Дослідник доходить висновку, що з посиленням ролі політичної складової, а саме ролі керівників фракцій у роботі Погоджувальної ради, Верховної Ради в цілому, втрат зазнала професійність. Подібна конкуренція між політичною доцільністю і професіональним ефектом проглядається у процесі комітетських слухань. «На результативності слухань у комітетах певною мірою позначаються переважання політичних резонів з боку фракцій над професійними підходами комітетів» (с. 210).

На сторінках дослідження поставлені принципові питання розвитку культури українського парламентаризму. Зокрема, виокремлено напрями вдосконалення парламентаризму і підвищення його культури. Це «означає вчитися вибирати якісний склад парламенту, тобто людей з відповідними фаховими та моральними якостями, обирати через парламентські рішення такі моделі суспільного розвитку, які б консолідували націю, відповідали її історичним очікуванням, забезпечували зв'язок часів» (с. 110). До цього автор додає необхідність гуманізації політичного діалогу між владою і опозицією.

Немовби мимохідь дослідник висловлює дуже важливу думку про те, що вже багато років у суспільній думці робиться акцент на поділі влади на законотворчу, виконавчу і судову, а те, що це гілки єдиної державної влади, залишається у тіні. Перекіс уваги лише до одного боку цієї діалектичної єдності не така вже й безвинна річ. Декілька років тому ми були свідками того, як конфлікти однієї гілки влади з іншою доходили до озброєного протистояння.

Через всю роботу проходить тема порівняння стану парламентської культури нашого суспільства з парламентською культурою інших суспільств, переважно тих, хто має більшу історію парламентаризму. Завдяки цьому прийому розширюється тло, на якому ведеться аналіз, а читач збагачується цікавими фактами. Серед цих порівнянь є порівняння й аналіз складу парламентів за гендерною ознакою. Цю тонку і делікатну проблему не слід зводити до кількісного співвідношення в керівних органах чоловіків і жінок, хоча цей показник і є доволі значущим. У кількісних порівняннях гендерного складу організацій не слід ігнорувати глибші речі, зокрема статус жінки у культурі цього суспільства в цілому. Адже справжній показник присутності жінок, наприклад, в уряді може бути суто формальним, при тому, що статус жінки у суспільстві є низьким. В українському суспільстві у 2012 році, згідно з соціологічним моніторингом Інституту соціології НАН України, з твердженням «жінки не повинні займати керівні посади» не погоджувалися 67% дорослого населення, а погоджувались 19,5%. Однак на керівних посадах, особливо у вищих органах державної влади, їх значно менше. Це потребує додаткового глибокого дослідження економічних, соціальних, політичних, культурних і духовних причин таких протиріч між станом громадської думки і реаліями життя. І книга А. І. Погорєлової підштовхує до таких наукових розвідок.

Наукове дослідження про культуру парламентаризму відзначається і високою дослідницькою культурою. Книга ґрунтується на великому масиві літератури з різних галузей суспільствознавства. Автор вимогливий до посилань. Серед тих, на кого посилається А. І. Погорєлова, ми зустрічаємо людей зі світовими іменами — Г. Сковороду, М. Моїсеєва, Л. Костенко, Ш. Монтеск'є, Й. Хейзінга, Н. Вінера, Р. Дарендорфа, Ю. Габермаса, В. Франкла, Е. Фромма, У. Бека та багатьох інших.

Маючи декілька десятиліть досвіду апаратної роботи, автор вносить чимало пропозицій, спрямованих на вдосконалення організації діяльності підрозділів парламенту, його структури, на підвищення якості роботи працівників апарату комітетів, інших служб Верховної Ради України.

Монографія А. І. Погорєлової «Розвиток культури парламентаризму в Україні» є вагомим внеском у розвиток вітчизняної політології і буде цікавою і корисною для народних депутатів України, оскільки вона є неупередженою рефлексією людини, яка добре обізнана з роботою парламенту ізсередини. Книгу можна було б порадити прочитати і великому загалу помічників народних депутатів для того, щоб ознайомитися з професійними аналізом і узагальненнями результатів роботи законодавчого органу, у якому вони працюють, за декілька років. І, звичайно, ця праця послугує змістовним посібником і довідником про Верховну Раду України для державних службовців, а також для юристів, політологів, філософів, соціологів, істориків, фахівців інших соціогуманітарних наук. Викладачі вищих навчальних закладів, крім усього іншого, можуть ще скористатися додатками до книги, в яких викладено програму спецкурсу «Культура парламентаризму». Не менш привабливою книга буде і для широкого загалу суспільно активних громадян, яким, як читачам, цікаво буде побувати за лаштунками вищого представницького органу України. Можна було б порадити автору продовжити наукові розвідки у цьому перспективному науковому напрямі.

[1] А. І. Погорєлова. Розвиток культури парламентаризму в Україні. — К.: Парламентське видавництво, 2012. — 248 с.

Микола ШУЛЬГА,

член-кореспондент НАН України, доктор соціологічних наук, професор, депутат першого і четвертого скликань Верховної Ради України.

ОГОЛОШЕННЯ

03 квітня 2013 року засновником ПРИВАТНОГО ВИРОБНИЧО-МОНТАЖНОГО ПІДПРИЄМСТВА "МОЛАГРОСЕРВІС-ПОЛТАВА", код 32689562, адреса: 36039, м. Полтава, вул. Уютна, 26, кв.13, прийнято рішення про припинення підприємства шляхом ліквідації та створено ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Макляк Світлану Олександрівну.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: 36039, м. Полтава, вул. Уютна, 26, кв. 13.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 19.03.2013 справа № 909/18/13-г порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Західшина" (вул. Чорновола, 157, м. Івано-Франківськ, 76018; ідентифікаційний код: 32076479; р/р 26005168837, МФО 380805, АТ "РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ" у м. Києві).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія серії АВ №499179 від 02.02.2010 року, місце проживання: м. Київ, б. Шевченка, 46, кв. 7, поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Черкаської області від 28 березня 2013 року по справі № 5026/1521/2012 Приватне підприємство "Канівська транспортно-експедиційна компанія "КАТРЕК" - вул. Кошового, 2, м. Канів Черкаської області, код ЄДРПОУ 35974774, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінник С.В., (свідоцтво №489 від 29 березня 2013 року).

Заяви кредиторів надсилати за адресою: 18009, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, м. Черкаси.

ВАТ "Запоріжжяобленерго" повідомляє підприємства, організації та установи щодо оприлюднення інформації про закупівлю товарів, робіт і послуг на власному веб-сайті, у розділі "Тендери" (http://www.zoe.com.ua/tenders/):

1. Ознайомитися з переліком процедур закупівель, проведення яких заплановано у II кварталі 2013 року, можна у підрозділі "Планування закупівель" (http://www.zoe.com.ua/tenders/planuvannya/).

2. Оголошення про проведення процедур закупівель розміщуватимуться у підрозділі "Оголошення" (http://zoe.com.ua/tenders/ogolosh/ogprov/).

І слово, і пісня

75-річний ювілей зустрічав днями народний артист України письменник Григорій Булах.

Уперше він заявив про себе на сторінках «Голосу України» як свідок і учасник велелюдних мітингів на площах Братислави у найгарячішу добу становлення Словацької держави. В яскравих репортажах з площі Наместьє Гранічаров він сповіщав світ про з'яву на карті молодої незалежної держави — Словаччини. Своїм братам-словакам він подарував не лише любов, а й пісню «Братислава» на музику Ігоря Поклада. Він плідно співпрацює з газетою «Голос України» вже багато років. Саме тут Григорій Булах уперше опублікував свої вірші, присвячені Григору Тютюннику та Сергію Єсеніну.

Я пам'ятаю, як вразив він мене в нашу першу зустріч. У літературній студії при Спілці письменників України, якою я тоді керував, автор-початківець прочитав свою новелу "Продавали хату", що, на мою думку, є справжнім шедевром малої прози. Уже ця проба пера засвідчила, що в літературу прийшов талановитий майстер.

А ще пам'ятається мені неповторний його виступ у Москві у Будинку творчості Спілки письменників СРСР під час Днів української культури, де він так майстерно прочитав фрагмент із повісті Івана Микитенка «Кириченко Гавриїл — школяр», а потім виголосив таку яскраву промову на зустрічі письменників, що Володимир Солоухін підійшов до нього, обійняв і сказав: «Тільки за одне таке слово можна було б зарахувати його до Інституту літератури».

Мені пощастило побувати на батьківщині Григорія, в його рідній хаті, заповненій живописними картинами митця, познайомитися з його батьками, які й нині стоять перед моїх очей, як живі. Дуже гостинні, щедрі люди, мати — лагідна, як вечорова українська пісня. Батько — велетень духом, поставою, з чудовим баритональним голосом, залюблений в рідний край, чарівну природу Посулля, звідки він, мабуть, і черпав силу та наснагу на багате добрими справами життя.

Звичайно, в таких умовах і серед такої природи не міг не народитися унікальний, з чуттєвою душею і непересічними здібностями син — Григорій. Від батьків і рідної землі він зачерпнув широкого, як степ, таланту, саме тут бере початок його пісенна творчість. Саме звідси мелодика його чарівних пісень: «Україно, моя вишиванко», «Краю мій лелечий», «Батькова сорочка», «Мово моя, рідна мово!» та багато інших, які ввійшли у виконавську палітру знаних співаків. Їх часто можна чути на численних концертах, на радіо і телебаченні.

Що ж до сценічної палітри народного артиста України, то в основу її покладено твори видатних українських письменників. Він створив цілу низку високохудожніх програм — «Слово Кобзареве», «Хлопцям буремних літ», «Кириченко Гавриїл — школяр», «Мить і вічність», «І слава, і воля», «Козацькому роду нема переводу», «Крути».

Неочікувано для мене якось він прочитав уривок з мого роману «Степ» так виразно, що перед моїх очей враз постав драматичний епізод з головним героєм Сірашем, коли той вривається в свій двір, збентеженими кіньми розтрощуючи все перед собою, аж доки, доклавши останніх зусиль, не зупиняє-таки раптово здичавілу стихію. Я тоді зримо не лише вкотре пережив долю героя свого роману, але навіч і перестраждав її так, як при написанні твору.

Особливо мені хотілося б зупинитися на творчому дуеті двох яскравих особистостей — Григора Тютюнника і Григорія Булаха, коли схрестилися високохудожня проза і незвичайно вибуховий талант виконавця.

Заслугою Григорія Булаха є те, що він першим зважився винести на сцену Національної філармонії новели Григора Тютюнника в тяжку для творчої особистості добу надмірної цензурщини, всіляких заборон і перестрог. Проте той пам'ятний вечір пройшов на такому високому рівні майстерності, вибуху національної свідомості, якого до того ще ніколи не відчувалося в цій залі, де гостро вібрувала атмосфера пробудження, єднання і сподівань...

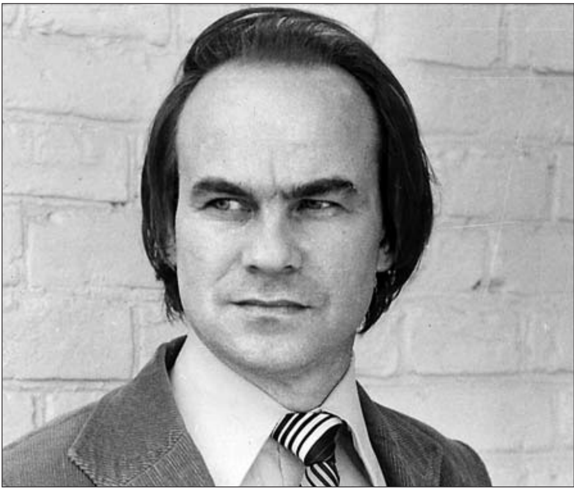
Вважаю, що Григорій Булах є найкращим інтерпретатором Григорового слова. Знаю, що часто під час зустрічей удома Григір просив свого побратима прочитати його новели, і потім, по довгій паузі, хриплим голосом запитував: «Грицю, невже це я написав?» І казав мені, що сприймає свої новели лише з вуст Григорія Булаха.

Все своє творче життя Григорій Булах продовжує нести Григорове слово — зі сцени, на українському радіо, на численних зустрічах у клубах, школах, на підприємствах. Хотілось би, щоб написане неперевершеним майстром у його виконанні звучало якомога частіше.

Зараз ми з Григорієм спілкуємося переважно телефонічно, зазвичай він читає мені свої нові вірші. І щораз вони дедалі більше вражають мене своєю довершеністю, красою, глибиною думки, здатністю проникати у саму суть людської душі і буття.

Один із моїх улюблених віршів — «Осіннє полювання» — я хотів би побачити у вашій газеті в дні його ювілею.

Олександр СИЗОНЕНКО.

ВСТАНЬ!

Новий вбудущується день.
Зламано ікла імперій.
Небо освячують крила пісень,
Кинуті в писок істерій.
Все полишаю вчорашньому дню.
Душу гартую на пломені слова.
Серце в тризуб — закореню!
Здрастуй, Державо моя, світанкова!
Як же тобою я снив ще дідами.
Як я носив тебе в серці козачім!
Страшно й подумати — ще від Адама,
Гордо себе українцем товкмачу.
Рід мій весь там, у Трипіллі.
В амфорі зерна нащадкам беріг.
Там мого роду залізне коріння
Й першої вишивки наш оберіг.
В голосі кобзи — заповідь отча:
З першого ж разу — несхибити крок!
Січена кулями батька сорочка —
Вспівана кров'ю у перший рядок.
Все, що було — пережито в цім світі.
Де, що не крок, то — крутизна.
Не в потаємнім скніє санскриті —
Полум'ям в серці — гогоче Вітчизна!
День ще не визрів. Лише визріває.
Я ще не став. Але — стаю!
Я ще не мав. Але вже маю!
Нині і прісно — Державу свою!
Тільки ж бо, де ви?
Озвіться, брати-українці!
Чом усе менше іде вас на прю?
Ви, мов останні набої в криївці,
Ви, ніби заробок той трунарю.
Вас так поріділо. Вас так замало.
На предковіччі — зайди і твань.
Від Сяну до Дону — наріччя зухвале!
Встань, українцю! За герлигу, і — встань!
Не опускаймо крила орлі!
Ноги тужавіш вганяй до стремен.
Хай пломенить і рокоче у горлі:
— Ні! Ще не вмерла й не вмре!!!

Григорій БУЛАХ.

Але ж бо справді: кожен може врятувати чиєсь життя

НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ

Нещодавно потрапила на очі інформація: благодійні організації збирають одяг для безхатченків. Охочі допомогти можуть передати вбрання, що назбиралося у шафах і непотрібне для господарів, до спеціального приймального пункту.

Зателефонувала за вказаним номером. Менеджер відділу залучення ресурсів Всеукраїнського благодійного фонду «Соціальне партнерство» Ольга Сіманова розповіла, що для допомоги безхатченкам створено банк гуманітарного одягу. Проект «Кияни для киян» стартував торік восени на базі БЦ «Стефанія». Він став тим місцем у Києві, де кожен нужденний може одержати одяг безплатно.

Це справді нескладно, каже Ольга. Адже в кожного з нас назбиралися гори курток, штанів, суконь, пальт, які не носимо і вже ніколи не будемо носити. Тим часом у Києві мешкають тисячі людей, яким вони не просто знадобляться, а й стануть необхідними — зігрітися в мороз, урятуватися від дощу. Тож від нашого співчуття може залежати життя громадян, покараних долею.

Уже зараз ми починаємо формувати запас теплого одягу на наступний холодний сезон. Його можна доправити до благодійного центру «Стефанія» за адресою: Київ, провулок М. Лобачевського, 8-а. Інформація — як здати речі або повідомити про потребу в них — за тел.: 093 142 84 57, (044) 591 54 43. Або на сайті: http://socpartnerstvo.org/node/353.

Ще додам, каже Ольга Сіманова, що найбільший у Європі денний благодійний центр «Стефанія» — це 20 безплатних послуг для безхатченків і незаможних. Він обслуговує 200—360 осіб щодня. Також діє мобільна служба «Соціальний патруль»: допомога просто неба для пенсіонерів, багатодітних родин, інвалідів, безхатченків. Її географія — 31 мобільний пункт у столиці. Функціонують також реабілітаційний центр, розрахований на 30 безхатченків, і цілодобовий пункт обігріву в холодний період при денному центрі, який може вмістити до 200 осіб. Сюди також можна принести одяг для тих, хто його потребує.

— А якщо люди не мають можливості самотужки доправити його в центр, то як їм бути?

— Слід зателефонувати за вказаними номерами і повідомити про це. До таких виїжджатиме спеціальний автомобіль.

Але ж бо справді, потрібна й корисна справа: і нужденним допомогти, і власні шафи звільнити від непотрібного вбрання. Та ще й із переконанням, що комусь рятуєш життя. Допоможемо, кияни?

Валентина ПОЛІЩУК.

Фото надане Всеукраїнським благодійним фондом «Соціальне партнерство».

ПАРАДОКС

Економія на... майбутньому

Схоже, словом «оптимізація» незабаром лякатимуть малят, а вимовлене проти ночі, воно наганятиме жахливі сновидіння навіть на дорослих з найміцнішими нервами.

Принаймні так випливає з петицій до редакції багатьох батьків та викладачів музичних і художніх шкіл. Цілком зрозумілий переполох серед них спричинив лист Міністерства фінансів, спрямований для узгодження до Міністерства культури: у ньому викладено механізм заощадження коштів на естетичне виховання дітей. Мінфін висуває ідею оптимізації мережі бюджетних установ та переведення шкіл, де досі залучали своїх учнів до світу прекрасного, на самоокупність. Що означає ця «гіперекономна» ініціатива?

«Виконання пропозицій, викладених у листі Мінфіну, фактично призведе до втрати всієї системи позашкільного виховання, оскільки запропоноване встановлення плати за навчання дітей на рівні, не нижчому за собівартість, на практиці означатиме збільшення розмірів плати у середньому на 400—500 відсотків, — стверджують автори звернення до «Голосу України. — Згідно зі статистичними даними, близько 60 відсотків учнів шкіл естетичного виховання належать до соціально незахищених сімей або таких, де рівень доходів батьків не дасть їм змоги — за всього бажання — утримувати своїх дітей у позашкільних навчальних закладах». А далі — закономірна ланцюгова реакція розпаду: скорочення учнів та педагогів естетичних шкіл — це тільки на перший погляд економія грошей. Насправді такий «прагматизм» завдасть величезних збитків, зокрема і матеріальних, у майбутньому. Адже діти, по суті, викинуті чиновницьким розпорядженням на вулицю, потенційні рекрути до втраченого покоління, а хтось замість скрипки, піаніно чи пензля взагалі може освоїти «інструменти», «гра» на яких оцінюється не академічним концертом чи виставкою, а ґратами. Хто відшкодує збитки інтелектуальному, культурному та духовному розвиткові українського суспільства? На жаль, у відомстві, яке розпоряджається грошима за принципом «для одних економимо на сірниках, зате для інших тринькаємо на забаганки», над такою прикрою перспективою собі не сушать мізків. Мабуть, неприбуткова ця операція нині...

Лист Мінфіну, звертають увагу педагоги та батьки, суперечить низці нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини у сфері формування культурно-естетичного світогляду дітей та молоді, зокрема Конвенції ООН про права дитини (ратифікована Постановою Верховної Ради у лютому 1991 року: в ній наголошено, що держави-учасниці поважають і заохочують право дитини на всебічну участь у культурному та творчому житті та сприяють наданню їй для такої участі відповідних і рівних можливостей). Не стикується «кмітливість» Мінфіну і з пакетом соціальних ініціатив Президента «Діти — майбутнє України», в яких глава держави окреслює завдання: підвищити рівень охоплення позашкільною освітою до 70 відсотків дітей, тобто до 2,5 мільйона проти нинішніх 40 відсотків (1,5 мільйона).

Протест проти руйнування системи культурно-естетичного виховання та скорочення педагогів підтримав Уповноважений Президента у справах дітей Юрій Павленко. Начебто і міністр культури Леонід Новохатько обіцяє не допустити реалізації вбивчої ідеї самоокупності. Хоча в діалозі «культури з фінансами» останнє слово в нашій державі традиційно залишається за сильнішим. Себто страшне слово «оптимізація» усе ще загрожує зіграти жалобний марш над естетичним гартом «майбутнього України».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 72 (5572)
СУБОТА, 13 КВІТНЯ 2013

Державний музей театрального, музичного та кіномистецтва України святкує 90-річчя від дня свого утворення

Вийшла нова книжка Романа Коваля «Чорний Ворон: п'ять біографій» (із серії «Отаманія ХХ століття»)

Український Сейм: нереалізована ідея Гетьманату Павла Скоропадського

95 років тому, 29 квітня 1918 року в результаті перевороту, інспірованого штабом німецьких окупаційних військ у Києві, було повалено Українську Народну Республіку і проголошено утворення Української держави, більше відомої як Гетьманат Павла Скоропадського.

Дорога до Сейму

Прийшовши до влади, П. Скоропадський одним з перших державних актів — Грамотою «До всього українського народу» розпустив парламентський орган УНР — Центральну Раду. Водночас документ містив декларацію щодо перспектив майбутнього вищого представницького органу новоутвореної Української держави: «В найближчий час буде видано закон, установляючий порядок виборів до Українського Сейму». Передбачалося, що обраний через демократичне волевиявлення народу Сейм має визначити державно-політичну модель України.

Однак нетривалий період функціонування цього державного утворення, труднощі формування політичної системи, залежність від німецько-австрійських союзників не дозволили реалізувати цей парламентський проект. Разом з тим вибори Українського Сейму протягом усього функціонування Гетьманату залишалися однією з важливих проблем внутрішньополітичного життя. З одного боку, цей фактор підживлював звинувачення опозиційних партій на адресу уряду у «недемократичності», «нелегітимності», «узурпації влади».

Для П. Скоропадського декларування майбутніх виборів до Сейму виступало пояснюючим аргументом тимчасовості та надзвичайності гетьманського правління, яке мало завершитися з обранням представницької гілки влади.

Безперечно, офіційні заяви про близькі перспективи обрання Українського Сейму насамперед були спрямовані на попередження негативної реакції політичних партій та громадських організацій у зв'язку з силовим поваленням Центральної Ради, образ якої у суспільній свідомості асоціювався з органом революційного народоправства.

На початковому етапі дана теза мала дати відповідь на питання про долю Українських установчих зборів, вибори до яких були проведені Центральною Радою у кінці грудня 1917 — на початку січня 1918 рр. Відкриття зборів було відкладене у зв'язку з більшовицькою експансією проти УНР. Повернувшись за допомогою німецько-австрійських військ до Києва, Мала Рада призначила відкриття Українських установчих зборів на 12 травня. Саме ця обставина змусила німецьке військове командування форсувати зміну влади в Україні.

Фактична конституція

Одночасно з Грамотою гетьмана П. Скоропадського був оприлюднений і звід законів, який мав офіційну назву «Закони про тимчасовий державний устрій України». Відкривалися вони лаконічною і виразно акцентованою преамбулою: «Тимчасово до обібрання Сейму і відкриття його діяльності державний устрій України і порядок керування основується на слідуючих законах»: Про гетьманську владу, Про права і обов'язки громадян, Про віру, Про закони, Про Раду Міністрів і про міністрів, Про Фінансову раду, Про Генеральний суд. Майже всі вони були калькою «Свода основных законов Российской империи» 1906 р. **Слід відзначити, що протягом усього нетривалого функціонування Української Держави цей звід законів залишався її фактичною конституцією.**

9 травня у відповідь на звинувачення опозиційних партій в неукраїнському, буржуазно-поміщицькому характері нової влади було видано урядове повідомлення про першочергові завдання державного будівництва. В декларації, зокрема, підкреслювалося, що П. Скоропадський не бажає стати самодержцем, оскільки гетьманство — це здійснення ідеї незалежної і вільної України в історичній національно-українській формі. Діяльність уряду має тимчасовий, перехідний характер, і завдання його полягає у тому, щоб зміцнити в Україні порядок і в умовах повного спокою довести державу до скликання народного представництва, котре виявить справжню волю народу у справі майбутнього державного устрою України. Далі повторювалася теза гетьманської інавгураційної грамоти про «опрацювання відповідного виборчого закону в якнайкоротшому часі». Висловлювалося також сподівання, що уряд у цій важливій справі дістане допомогу «людей державного досвіду і наукового знання».

Спочатку заспокоєння

Отже, гетьман і Рада Міністрів задекларували тимчасовий характер влади і тверді наміри невідкладно розробити проект закону про вибори до вищого представницького органу держави — Українського Сейму. Хоч на шляху до виборів був ще один істотний стримуючий фактор, відомий лише вузькому колу гетьманського оточення. П. Скоропадський взяв на себе перед німцями низку зобов'язань, одним з яких було: **«Нові вибори до законодавчих органів повинні бути проведені тільки після повного заспокоєння країни. Термін для цього погоджується з головним командуванням (німецьким. — Авт.)».**

Очевидно, ця обставина, незважаючи на публічні заяви, дозволила главі держави і урядові відкласти розробку закону про вибори до Українського Сейму на більш далекий термін. В умовах деформованої політичної системи, відсутності представницького органу, недопущення до уряду опозиційних партій, Рада Міністрів поєднувала законодавчі і виконавчі функції. Ця практика давала урядові істотні преференції і не створювала противаг та стримувань у законотворчій роботі.

Водночас проблема скликання Сейму продовжувала залишатися однією з настійних вимог опозиційних сил. У середині червня очолювана Симоном Петлюрою делегація Всеукраїнського земського союзу домоглася аудієнції у гетьмана. Земці поставили перед главою держави низку нагальних питань, в тому числі й встановлення дати скликання Сейму. П. Скоропадський пізніше писав, що «визначення терміну скликання парламенту в той час для мене було абсолютно неможливим, це означало б — повернути країну до стану революції». Аргументував він це тим, що ще не створений урядовий апарат, не оговталася жодна здорова демократична партія, і за цих умов «парламент являв би щось безглузде».

Протягом літа ні гетьман, ні уряд не зробили жодних кроків у справі підготовки виборів до Українського Сейму. Очевидно, ставити перед німецьким командуванням це питання було абсолютно не на часі.

До «заспокоєння країни» було ще далеко. У ряді губерній вирували селянські повстання, а залізниці паралізував загальний страйк. Тільки офіційний візит П. Скоропадського до Німеччини у вересні 1918 р. дозволив зняти низку «табу», накладених союзниками на дії гетьмана, включаючи й питання про Український Сейм.

5 жовтня Рада Міністрів схвалила призначення на посаду голови Головної комісії по виборах до Українських установчих зборів колишнього костромського губернатора І. Хозікова. Постанова уряду виглядає не зовсім зрозумілою. З'являється не вживаний офіційно термін «Українські установчі збори» замість «Український Сейм», як прописано у Законах про тимчасовий державний устрій України». В наступних документах вже фігурує поняття «Державний Сейм». З огляду на постать голови комісії, людини зовсім далекої від українських справ, можна припустити, що йшлося про тривіальне працевлаштування одного з представників дореволюційного російського істеблішменту, змушеного рятуватися від більшовицької влади в Україні.

П. Скоропадський незабаром спрямував прем'єру Ф. Лизогубу офіційного листа, наполягаючи на необхідності розробки закону про вибори до Державного Сейму. 15 жовтня Рада Міністрів розглянула подання гетьмана і ухвалила постанову, в якій підкреслювалося виключно важливе значення цього законодавчого акту. Конкретне рішення не було прийнято, оскільки планувалося присвятити цьому питанню одне з наступних засідань.

Намірам предметно обговорити основні засади розробки закону про вибори до Сейму перешкодила затяжна урядова криза. Фактично оновлений Кабінет Міністрів приступив до роботи у кінці жовтня, а в середині листопада був розпущений П. Скоропадським. Тільки третьому складу уряду на чолі з новим прем'єром Сергієм Гербелем вдалося наблизитися до підготовки закону про вибори Сейму. 20 листопада Рада Міністрів розглянула питання про «видання закону, який встановлює порядок виборів до Українського Сейму». Як бачимо, тут фігурує офіційний термін, ужитий у тимчасовій конституції Української Держави. Міністри визнали за необхідне скликати Сейм до 15 лютого. З цією метою державному секретареві доручалося створити нечисленну технічну комісію з науковців для розробки відповідного законопроекту. У постанові відзначалося, що «перший Сейм має бути парламентом з установчими функціями, а виборчий закон побудований на основі загального, прямого, рівного і таємного голосування». Розробники законопроекту були поставлені у надзвичайно жорсткі часові рамки — до 5 грудня подати документ на розгляд уряду.

Положення про вибори

Державний секретар сенатор Сергій Завадський залучив до роботи авторитетних правників. Головою комісії був призначений голова Державного сенату проф. Микола Василенко. До складу комісії також увійшли декан юридичного факультету Українського державного університету проф. Богдан Кістяковський, приват-доценти Микола Тоцький та Євген Кулішер. Всі члени комісії походженням були пов'язані з Україною, навчалися в російських та європейських університетах, мали знання з історії та сучасних парламентських систем зарубіжних країн.

Підготовка проекту закону про вибори до Державного Сейму велася в умовах різного загострення внутрішньополітичної ситуації.

У середині листопада П. Скоропадський проголосив курс на федерування з небільшовицькою Росією, повстанські сили Директорії розпочали наступ на Київ, німецькі війська залишали Україну, сподівання на допомогу Антанти не справдилися.

Законопроект, який опрацьовувала комісія М. Василенка, дістав назву «Положення про вибори в Державний Сейм». Протоколи її листопадових засідань свідчать про напружену працю авторів документа, гострі дискусії навколо принципових питань та наявність численних проблем, які не дозволяли вкластися у терміни, визначені урядом. При обговоренні розроблених М. Тоцьким перших статей, М. Василенко зауважив, що у тексті має бути чітка вказівка на наявність у кандидатів українського громадянства. Є. Кулішер пропонував зняти положення про осілість.

Б. Кістяківський працював над розділом закону про списки виборців та порядок їх оскарження. Він пропонував доручити цю роботу волосним управам під контролем повітових земських управ. Зійшлися на тому, що округ в середньому матиме 30 тис. виборців, хоча складання списків займе дуже багато часу. Гостро дебатувалася й проблема внесення однієї особи до кількох реєстрів. Тому вирішили взяти за принцип — місце проживання. З огляду на завдання провести вибори до Сейму у короткий час Б. Кістяківський вважав перевірку волосних списків окружними комісіями недоцільною. М. Василенко запропонував, щоб кожна волость була виборчою дільницею, але колеги не підтримали його.

Жвава дискусія розгорнулася стосовно структури Державного Сейму. Голова комісії виступав за однопалатний орган, доводячи, що дві палати — це вже пережиток минулого. Крім того, в умовах України така конструкція приведе до неминучого протиборства палат. Б. Кістяківський енергійно заперечував, зважаючи на досвід Англії та Франції. На його думку, непорушність представництва гарантує лише двопалатний парламент. Є. Кулішер посилався на те, що в Україні двопалатна система «имеет дурную прессу». Позиція М. Василенка — члена ЦК кадетської партії і адепта федеративної ідеї — визначалася усвідомленням того, що автономна Україна у складі Росії не може мати двопалатний парламент. Шляхом голосування комісія висловилася за однопалатний Сейм. Б. Кістяківський з цього приводу висловив окрему думку.

У ході засідань з'ясувалося, що комісія не має у своєму розпорядженні необхідних фактичних, зокрема статистичних матеріалів, потрібних для «нарізки» виборчих округів, дільниць тощо. 30 листопада обговорювалося питання про необхідність відрядження фахівців до губернських центрів «для збору даних з статистики населення по містах, повітах і губерніях України». Наступне засідання комісії було призначене на понеділок 2 грудня.

Виявити сліди подальшої праці комісії за історичними джерелами не вдалося. Не розглядав це питання й уряд, останнє засідання якого датоване 11 грудня 1918 р. Цілком ймовірно, що підготовка законопроекту не була завершена у зв'язку з падінням Української Держави.

І все-таки П. Скоропадський підготовку цього закону вважав одним з суттєвих досягнень свого правління. У спогадах, відкидаючи звинувачення у недемократичності гетьманської влади, він писав про цей закон як довершений факт: «Один вже загальний виборчий закон про Сейм, відкриття якого мало відбутися 15 лютого 1919 р., спростовує цю заяву».

Погодитися з цим твердженням не можна, оскільки історія не має умовного способу. Намагання П. Скоропадського провести ліберальні реформи завершилися невдачею, як і загалом державотворчий проект останнього українського Гетьманату.

Руслан ПИРІГ,
головний науковий співробітник Інституту історії України НАН України, доктор історичних наук, професор.

На знімку: Павло СКОРОПАДСЬКИЙ.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 03.04.2013 року по справі № 905/1613/13-г визнано банкрутом Державне відкрите акціонерне товариство "Шахтобудівельне управління № 4 - дочірнє підприємство відкритого акціонерного товариства "Державна холдінгова компанія "Трест Горлівськвуглебуд", код ЄДРПОУ 00180137 (84601, Донецька область, м. Горлівка, вул. Гагаріна, 34) та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 95 Закону України " Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" № 4212 - VI.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Перекрестову О.М. (ідентифікаційний номер 1855413626, адреса: 84638, Донецька область, м. Горлівка, пр. Перемоги, буд. 132, кв. 19).

Вимоги кредиторів, що виникли в ліквідаційній процедурі (з 10.01.2012 року до 03.04.2013 року) приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 84601, Донецька область, м. Горлівка, вул. Гагаріна, 34. Телефон (факс) 062 (42) 4-21-56.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 26.03.2013 р. у справі № 5011-28/9256-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "АНВІТ-БУД-РЕМСЕРВІС" (проспект Науки, 119-Б, м. Київ, 03083, код ЄДРПОУ 33691263).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну (ліцензія серії АВ № 547987, видана 11.01.2011р.

Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 43010, м. Луцьк, вул. Дубнівська, буд. 23.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) ухвалою від 02.04.2013р. порушено провадження у справі № 908/974/13 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Рось" (69600, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 152-В, ЄДРПОУ 31441699, п/р 26006062000001 в АКБ "Індустріалбанк" м. Запоріжжя, МФО 313849).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Сізова Олександра Євгеновича (свідоцтво Міністерства юстиції України № 110 від 12.02.2013р., ідентифікаційний номер 3160722572. Адреса для листування: 69032, м. Запоріжжя, поштове відділення № 32, а/с 5911).

Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Згідно з постановою Господарського суду Луганської області від 05.04.2013р. по справі № 913/830/13 визнати банкрутом Лутугінське районне комунальне підприємство "Райагропромпроменерго", 92006, м. Лутугине, вул. Менделєєва, 37, ідентифікаційний код 05446752.

Ухвалою Господарського суду Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 26.03.2013 року по справі № 926/206-б/13-г порушено провадження по справі про банкрутство ТОВ "Ренесанс" (код ЄДРПОУ 14268077, м. Чернівці, вул. Челюскінців, 13). Введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія АВ № 547989, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59/22).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ТОВ "Український промисловий банк" оголошує про проведення аукціону з продажу майна (активів) Банку, а саме:

Лот № 1. Окремо розташована 5-поверхова будівля заг.пл.1793,1 кв.м разом з рухомим майном.

Місцезнаходження: м.Хмельницький, вул.Шевченка, буд.6/1.

Початкова ціна продажу - 4 135 941,60 грн. (з врахуванням ПДВ).

Сума застави - 413 594,16 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ). Засоби платежу - грошові кошти.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів з дати публікації оголошення о 10.00 на Українській універсальній товарній біржі (УУТБ) за адресою: м.Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, НК "Експоцентр України", пав.№6. Організатор аукціону - Українська універсальна товарна біржа. Заяви на участь приймаються на УУТБ в робочі дні з 10.00 до 14.00. Тел. (044) 596-96-24, факс (044) 596-95-40. Кінцевий термін прийняття заяв для участі - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Гарантійний та реєстраційний внески вносяться на р/рахунок 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс Банк", МФО 380838, код ЄДРПОУ 16470831. Отримувач - Українська універсальна товарна біржа. За більш детальною інформацією та з приводу огляду майна звертатись за адресою: 01133 м.Київ, бул.Л.Українки 26, тел./ф. (044)537-47-06, 285-05-27.

---

13 травня 2013 року відбудуться загальні збори акціонерів Публічного акціонерного товариства "Тельманівський кар'єр".

Збори розпочнуться о 14-00 за адресою: 87123, Донецька обл., Тельманівський р-н, с. Гранітне, вул. Южна, 21, в приміщенні ПАТ "Тельманівський кар'єр", 2 поверх. Реєстрація акціонерів (їх представників) буде проводитися з 12-00 до 13-30 за місцем проведення загальних зборів. Перелік акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах, буде складено до 08 травня 2013 року.

Порядок денний Загальних зборів акціонерів ПАТ "Тельманівський кар'єр": (перелік питань, що виносяться на голосування):

1. Обрання лічильної комісії загальних зборів ПАТ "Тельманівський кар'єр".
2. Порядок проведення загальних зборів ПАТ "Тельманівський кар'єр".
3. Звіт генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства в 2012 році та напрями діяльності Товариства на 2013 рік. Прийняття рішення за наслідками розгляду звіту генерального директора.
4. Звіт Наглядової ради про результати діяльності в 2012 році та прийняття рішення за наслідками розгляду звіту Наглядової ради ПАТ "Тельманівський кар'єр".
5. Звіт ревізійної комісії про результати діяльності в 2012 році та прийняття рішення за наслідками розгляду звіту ревізійної комісії ПАТ "Тельманівський кар'єр".
6. Затвердження річної фінансової звітності Товариства за 2012 рік.
7. Затвердження розподілу прибутку та збитків Товариства за підсумками роботи за 2012 рік.
8. Обрання члена Наглядової ради.
9. Затвердження умов договору з членом Наглядової ради та встановлення розміру його винагороди.
10. Обрання особи, якій надаються повноваження на підписання договору з членом Наглядової ради.

Акціонери можуть ознайомитись з матеріалами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів акціонерів, починаючи від дати цього повідомлення до дати проведення загальних зборів, що вказана вище, з 9.00 до 16.00 у робочі дні за місцезнаходженням Товариства, а саме за адресою: 87123, Донецька обл., Тельманівський р-н, с. Гранітне, вул. Южна, 21, а у день проведення загальних зборів акціонерів - за місцем їх проведення. Посадова особа Товариства, відповідальна за порядок ознайомлення акціонерів з документами: Коробченко В.Л.

Акціонери Товариства повинні мати при собі документ, що посвідчує їх особу. Представники акціонерів Товариства повинні мати при собі документ, який посвідчує їх повноваження, та документ, що посвідчує їх особу.

Довідки за телефоном: 062092165.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів

1. Замовник:
Найменування: АК "Харківобленерго"
Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954
Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м.Харків, 61037
Особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками:
Прізвище, ім'я, по батькові: Науменко Дмитро Миколайович
Посада: секретар комітету з конкурсних торгів
Телефон: (057) 740-14-85, 740-11-25, 740-12-94
Тел./факс: (057) 731-24-86
E-mail: plan@obl.kh.energy.gov.ua
2. Фінансування закупівлі:
2.1.Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства
3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: www.oblenergo.kharkov.ua
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування закупівлі: Реконструкція 1 корпусу ХМЕМ по вул. Барабашова,6 для розміщення центру підготовки персоналу АК "Харківобленерго".
4.2. Кількість або обсяг виконання робіт: детально в документації
4.3. Місце поставки товару: м. Харків,
5.4. Строк виконання робіт: протягом 2013-2014 р.
6. Місце отримання документації конкурсних торгів: за адресою замовника, каб.209
7. Розмір і вид забезпечення пропозиції конкурсних торгів (якщо замовник вимагає його надати): завдаток; (Детальна інформація у документації конкурсних торгів)
7.2. Умови надання: 90 днів (протягом строку дії пропозиції)
8. Подання пропозицій конкурсних торгів:
8.1. Місце: за адресою замовника, каб.209
8.2. Строк: 07.05.2013р. 08.30
9. Розкриття пропозицій конкурсних торгів:
9.1. Місце: за адресою замовника, студія апаратних нарад
9.2. Дата та час: 07.05.2013р. 14:00

Ліквідатор ТОВ "Український промисловий банк"

оголошує про проведення аукціону з продажу майна (активів) Банку, а саме:

Лот № 1. Нежитлове приміщення заг.пл.140,5 кв.м разом з рухомим майном, розташоване на 1-му поверсі 2-поверхов. будівлі.

Місцезнаходження: АР Крим, м.Бахчисарай, вул.Ракитського, буд.13.

Початкова ціна продажу - 195 542,20 грн. (з врахуванням ПДВ).

Сума застави - 19 554,22 грн. (без ПДВ). Реєстраційний внесок - 51,00 грн. (в т.ч.ПДВ). Засоби платежу - грошові кошти.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів з дати публікації оголошення о 10.00 на Українській універсальній товарній біржі (УУТБ) за адресою: м.Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, НК "Експоцентр України", пав.№6. Організатор аукціону - Українська універсальна товарна біржа. Заяви на участь приймаються на УУТБ в робочі дні з 10.00 до 14.00. Тел. (044) 596-96-24, факс (044) 596-95-40. Кінцевий термін прийняття заяв для участі - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Гарантійний та реєстраційний внески вносяться на р/рахунок 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс Банк", МФО 380838, код ЄДРПОУ 16470831. Отримувач - Українська універсальна товарна біржа. За більш детальною інформацією та з приводу огляду майна звертатись за адресою: 01133 м.Київ, бул.Л.Українки 26, тел./ф. (044)537-47-06, 285-05-27.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" повідомляє про продаж на аукціоні рухомого майна Банку:

Лот №1 Транспортний засіб - Mitsubishi Pajero, реєстраційний номер АВ4033АО, колір-жовтий, легковий універсал, об'єм двигуна 2972 куб.см., зареєстрований в РВДАІ МВС України у Вінницькій області, м. Тульчин 06.10.2007р., рік випуску 2007, місцезнаходження: Вінницька область, м. Тульчин.

Початкова ціна - 148 030 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться 30 квітня 2013 року о 10:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійний внесок складає 10% від початкової ціни лоту і вноситься на р/р 260083010794 в ТОВ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк", МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатися за тел.: (044) 596-93-24.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 25.03.2013 р. по справі №12/1176 Господарче товариство з обмеженою відповідальністю Фірма "Практик" (94100, Луганська область, м. Брянка, вул. Харківська, буд. 15а, фактична адреса: 94100, Луганська область, м. Брянка, вул. Балтійська, 1, код ЄДРПОУ 21847746, р/р 26001301022792 в ПАТ "ТЕРРА БАНК" м. Луганськ, МФО 380601) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дейнегіну Вікторію Миколаївну (91001, м. Луганськ, вул. Почтовая, 26/18, адреса для листування: 91001, м. Луганськ -1, а/с -75, свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 116 від 07.02.2013р., видане Міністерством юстиції України.

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Волга-Центр" (код ЄДРПОУ 30900844, юридична адреса: вул. Декабристів, 36а, м. Миколаїв, 54001, Україна) припиняє свою діяльність (ліквідується) за рішенням зборів членів товариства. Вимоги пред'являти за місцезнаходженням ліквідаційної комісії (вул. Декабристів, 36а, м. Миколаїв, 54001, Україна) протягом двох місяців із дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 27.03.2013 р. по справі № 922/166/13-г визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "АПК "НАДІЯ ЛТД" (61035, м. Харків, вул. Каштанова, 29; ІК 35972274; п/р № 260077071 в відділенні ХРУ ПАТ "Полтава-банк", МФО 331489). Ліквідатором ТОВ "АПК "НАДІЯ ЛТД" призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія АВ № 456511 від 12.05.09 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9). Строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута настав, в зв'язку з чим також настав строк, протягом якого кредитори мають право заявити свої претензії до боржника.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 05.04.2013 р. по справі №922/1226/13-г порушив справу про банкрутство публічного акціонерного товариства "Миропільська паперова фабрика" (61172, м. Харків, вул. Роганська, б.159, код ЄДРПОУ 05773698, п/р № 26003099098001, в АТ "Брокбізнесбанк" в м. Хмельницький, МФО 300249). Розпорядником майна ПАТ "Миропільська паперова фабрика" призначено арбітражного керуючого Телешун Юрія Володимировича (ліц. серія АГ № 594766 від 15.03.2011 р., адреса: 36003, м. Полтава, м-н. Назележності, буд. 1-Б, кім.18). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку"

повідомляє про продаж безпосередньо фізичним та юридичним особам майнових прав за кредитними договорами фізичних та юридичних осіб у кількості 227 одиниць загальною ринковою вартістю **21 773 582,60 грн.** (без урахування ПДВ), що належать АБ "БРР". Приймання заяв та продаж майнових прав за кредитними договорами фізичних та юридичних осіб буде здійснюватись 30 квітня 2013 р. за адресою: м. Київ, вул. Машинобудівна, 50 К.

З питань ознайомлення з активами та за більш докладною інформацією звертатись за тел: 050 463 96 90; 067 538 62 32.

26.03.2013 р. Господарським судом м. Києва винесено постанови про визнання банкрутами та відкриття ліквідаційних процедур щодо таких підприємств:

- ДІПППБМ "Південдіпробудм" (01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, податковий номер - 00283073), справа № 43/139;
- ДП "Управління по експлуатації адмінбудинків Державної податкової адміністрації у м. Києві" (01011, м. Київ, вул. Лескова, 2, податковий номер - 25412614), справа № 43/135.

Ліквідатор: Титаренко М.О.(Ліцензія серії АВ № 594768 від 10.02.11р.), м. Київ, вул. Саксаганського, 24, кв. 18).

Сьогодні 13 квітня в Україні змінна хмарність, можливі дощі, місцями грози. Вітер південно-східний, північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—10 градусів тепла. Вдень 10—15, на півдні та сході до 18 градусів, у західних областях 7—12 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 КВІТНЯ

1910. Народився Макар Мазай — сталевар Маріупольського металургійного заводу імені Ілліча, робітник-новатор, зачинатель змагання за високі обсяги виплавки сталі. **1923.** Спілка американських фабрикантів запропонувала Українському банку поновити ділові стосунки й надіслала до Харкова свого представника. **1933.** Помер Степан Ерастов — меценат українського культурного руху на Кубані, один із засновників Української Центральної Ради. **1934.** Завершена операція порятунку екіпажу та учасників експедиції пароплава "Челюскин", який затонув у Чукотському морі, затертий кригою. **1960.** Франція провела випробування ядерної бомби в пустелі Сахара й стала четвертою ядерною державою світу.

СПОРТ

Одинадцять кроків угору

Футбол. Збірна України в оновленому рейтингу ФІФА за квітень нинішнього року піднялася відразу на одинадцять позицій порівняно з попереднім.

Сталося це завдяки двом перемогам наших футболістів під керівництвом Михайла Фоменка у відбірному циклі ЧС-2014 — проти Польщі на виїзді та проти Молдови вдома.

Новий рейтинг ФІФА

1 (1 у попередньому рейтингу). Іспанія — 1538; 2 (2). Німеччина — 1428; 3 (3). Аргентина — 1292; 4 (9). Хорватія — 1191; 5 (7). Португалія — 1163; 6 (6). Колумбія — 1154; 7 (4). Англія — 1135; 8 (5). Італія — 1117; 9 (8). Нідерланди — 1093; 10 (11). Еквадор — 1056; 11 (10). Росія — 1052; ...18 (17). Франція — 914 ...19 (18). Бразилія — 909 ...27 (28). Чорногорія — 789 **...37 (48). УКРАЇНА — 675** ...63 (61). Польща — 529 ...138 (131). Молдова — 214 ...207 (207). Сан-Марино — 0.

Нагадаємо, що Англія, Чорногорія, Польща, Молдова та Сан-Марино є суперниками України в кваліфікації до ЧС-2014.

Лише результати

Ліга Європи. 1/4 фіналу. Матчі у відповідь. 11 квітня. «Рубін» (Росія, Казань) — «Челсі» (Англія, Лондон). 3:2 (перший матч — 1:3). «Базель» (Швейцарія) — «Тоттенгем» (Англія, Лондон). 2:2 (2:2), пенальті — 4:1. «Ньюкасл» (Англія) — «Бенфіка» (Португалія, Лісабон). 1:1 (1:3). «Лаціо» (Італія, Рим) — «Фенербахче» (Туреччина, Стамбул). 1:1 (0:2).

Півфінальні пари названо

Ньон (Швейцарія). Вчора в штаб-квартирі УЄФА відбулося жеребкування пар 1/2 фіналу розіграшу європейських клубних турнірів.

Ліга чемпіонів (23/24 квітня — 30 квітня/1 травня). «Баварія» (Німеччина, Мюнхен) — «Барселона» (Іспанія). «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд) —«Реал» (Іспанія, Мадрид). Фінал відбудеться 25 травня на «Вемблі» в Лондоні (господарем буде переможець пари «Боруссія» — «Реал»).

Ліга Європи (25 квітня — 2 травня). «Фенебахче» — «Бенфіка». «Базель» — «Челсі». Фінал прийматиме «Аякс Арена» (Амстердам) 15 травня.

Перші матчі 1/2 фіналу відбудуться на полях команд, указаних першими.

Фото з сайту ua.golos.ua

ФОТОФАКТ

У столичному Українському домі проходить щорічна Міжнародна спеціалізована виставка «Освіта та кар'єра - 2013», Міжнародна виставка закордонних навчальних закладів «Education abroad» та XX Всеукраїнська виставка «Освіта. Робота. Підприємництво».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Львові — прем'єра опери Моцарта «Чарівна флейта»

Сьогодні у Львівському національному академічному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької відбудеться прем'єра опери Моцарта «Чарівна флейта».

Це опера на два акти, прем'єра якої відбулася у 1791 році у Відні. Лібрето написав Емануель Шиканедер, музика належить Вольфгангу Амадеєві Моцарту. Сюжет опери — із казки К. Віланда (1733-1813) «Лулу» зі збірки фантастичних поем «Джінністан, або Вибрані казки про фей і духів».

Режисер-постановник — заслужений діяч культури Польщі Збігнєв Хшановський, художник-постановник — народний художник України Тадей Риндзак, диригент — заслужений артист України Мирон Юсипович.

Фото Євгенія КРАВСА.

На знімку: епізод із прогону опери «Чарівна флейта» на сцені Львівської опери.

ФОТОФАКТ

У столичному виставковому центрі «АККО Интернешнл» відкрилася виставка автомобілів «Ретро та Екзотика Мотор Шоу», яка триватиме до 14 квітня.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Над номером працювали: Виталий ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Тетяна ПАСОВА .

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 29275

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

